CELJE, 14. SEPTEMBER 1972 — ŠTEVILKA 37 — LETO XXVI — CENA 1 DIN

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

KAVČIČ V VELENJU

Minuli torek je bil na enodnevnem obisku v velenjski občini predsednik Izvršnega sveta Slovenije, Stane Kavčič. Celodnevni obisk krajem in podjetjem v tej občini je izkoristil za temeljito spoznavanje dosežkov zadnjih let, ki jih v velenjski občini prav gotovo ne manjka.

Po krajšem razgovoru, ki ga je najprej zjutraj imel na predsedstvu skupščine občine Velenje, je Stane Kavčič nato obiskal Rudarski šolski center, kjer so ga prisrčno pozdravili profesorji in dijaki. Zanimal se je za pogoje dela in življenja na šoli ter se pohvalno izrazil ob dosežkih tega kolektiva. Obisk v Rudniku lignita so izkoristili za široko razpravo o nekaterih problemih energetike v Sloveniji. V zvezi s tem je seveda tekla beseda tudi o nedavno zgrajeni novi šoštanjski elektrarni ter o njenem pomenu v izravnavanju energetske bilance v naši republiki. Potrebe po ceneni električni energiji bodo tudi v bodoče vedno velike in kot je znano bo naša republika še nekaj let v velikem pomanjkanju električne energije. Tudi atomska centrala, ki pa bo nared šele čez nekaj let, ne bo mogla odpraviti celotnega problema, zato je nadaljnji razvoj šoštanjske termoelektrarne temvečjega pomena.

Predsednik Izvršnega sveta Slovenije si je po obisku v Rudarskem šolskem centru ogledal še termoelektrarno Šoštanj. Visoki gost si je z velikim zanimanjem ogledal ta moderen energetski objekt.

Svoj enodnevni obisk v velenjski občini pa je Stane Kavčič sklenil z razgovorom na sedežu občinske skupščine. Tu se je sestal širši politični aktiv celotne občine z direktorji delovnih organizacij ter drugimi predstavniki gospodarstva. Podpredsednik skupščine Velenje Avgust Jeriha je uvodoma gosta najprej seznanil z dosežki v občini ter na nazornih grafikonih, ki so izobešeni v dvorani, pokazal rezultate prizadevanj velenjskih občanov. Ob ocenah gospodarstva in celotnega razvoja v občini je gosta seznanil tudi s široko akcijo, v kateri so občani s samoprispevkom omogočili izgradnjo številnih objektov širom občine.

Stane Kavčič je izrekel velenjskim delavcem vse priznanje ob uspehih njihovih delovnih naporov. Strmčnik

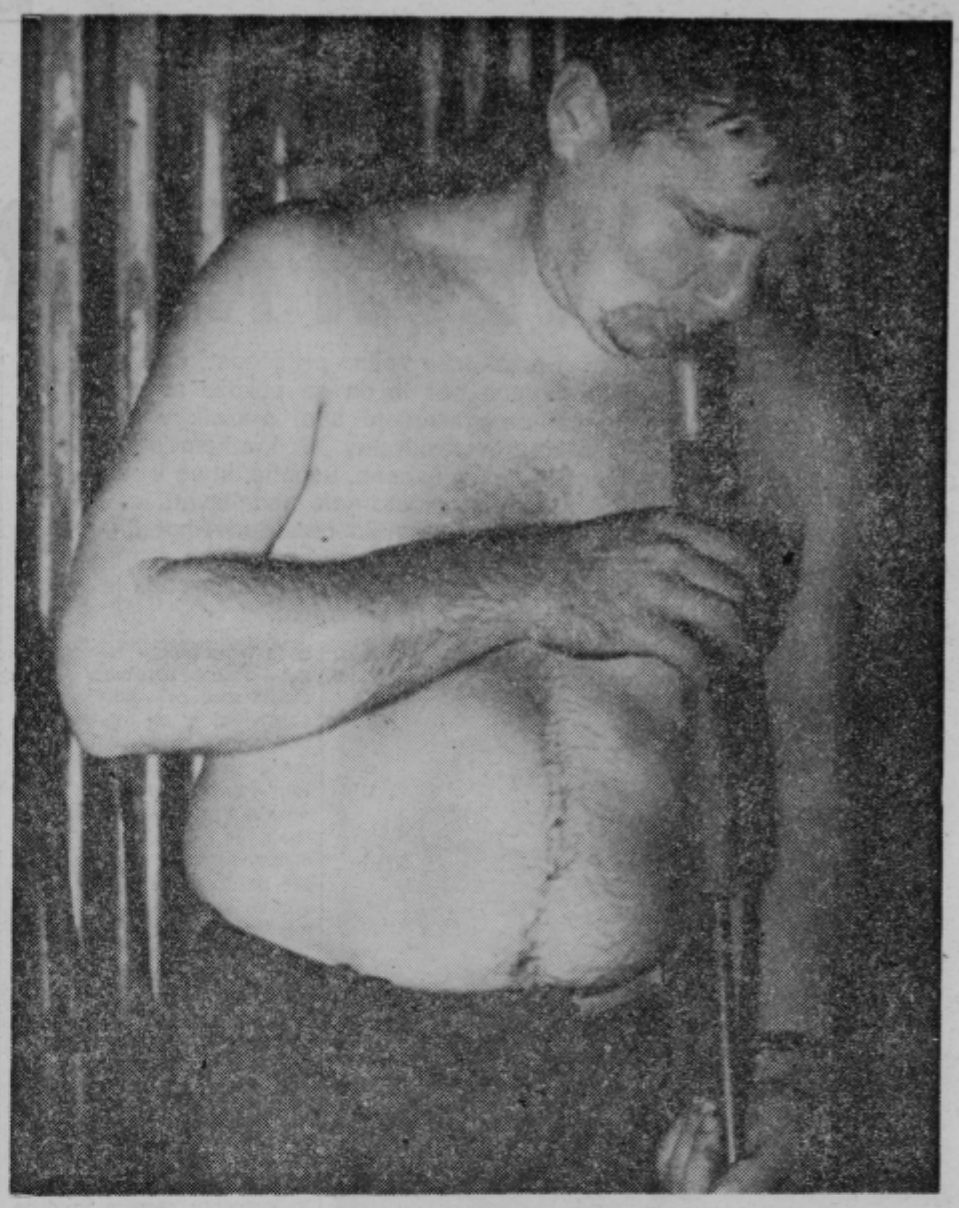

VALTER JORDAN je v steklarni »Boris Kidrič« v Rogaški Slatini že deset let, kjer z izrednim občutkom za obliko izdeluje različne izdelke iz stekla. Sicer pa je v družini prvi steklar, kajti oče se s tem delom ni nikoli ukvarjal. Valter pa ni samo delaven pri peči, ampak je svoje sposobnosti pokazal v družbeno političnem delu, saj je bil dolgoletni predsednik mladine v steklarni, zdaj pa je tudi v vrsti najaktivnejših članov ZK.

STARA MAMA IN DOPUST

Poletni čas se nagiba h koncu. S tem se končujejo dopusti, letovanja in počitnice. Ostali so še lepi spomini. Za koga?

Dan pred dopustom je že vsa hiša nervozna. Treba je pripraviti to, ono, tretje. Prišlo je jutro in že zarana spet hrup. Ali smo pripravljeni za odhod? Nekateri drve na vlak, drugi spet na avtobus, večina pa v jeklenega konjička, ki jih čaka pred vrati. Naložili so se. Pred odhodom še nekdo zakliče: »Stara mama, pazi na dom, dobro zapiraj vrata! Pa malo stanovanje pospravi!« Fičo potegne in — na svidenje!

Ko je spet mir, stara mama sede za stol, vzdihne, kako lepo jim je, ko gredo v svet. Le zakaj moram biti jaz sama, zakaj tudi zame ni kakšnega veselega dne med ljudmi, v družbi? Saj sem res stara, a vseeno si še želim življenja, a ne samote. Pa kaj si hočem.

Tako misli stara mama. In gre na delo. Vseh štirinast dni pospravlja stanovanje.

Vrnili so se. Prvo vprašanje je bilo: »Mama, si uredila stanovanje? Jaz sem tako izmučena, da ničesar ne bi zmogla!« Pri večerji so obujali spomine na lepe dni ob toplem morju, kako je bila odlična hrana v hotelu, da vino ni bilo nič posebnega, črna kava pa je bila sploh slaba. No, veliko smo zapravili, ugotavlja žena. Mož pa pravi, da bo kmalu spet plača. Oddih pa je le bil!

No, kaj pa stara mama? Nihče je ne vpraša, kako je preživela dopust? Kaj še! Mama je prestara, preotročja, sploh ni več za družbo. Pa saj mora tako skrbeti za dom, za pospravljanje, kuhanje, nakupovanje — no, morajo biti kar brihtne te stare mame, da vse to zmorejo, za kar bi morali gospodinjski pomočnici vsak mesec odšteti več deset starih tisočakov. Prišel bo tudi dan dopusta za staro mamo. Odšla bo na oddih in to takrat, ko se bo pred hišo ustavil avto, kamor ne bo treba niti prtljage, ampak le staro mamo. Odpeljala se bo za vedno tja, od koder ni več vrnitve. Imela bo zaslužen oddih, stara mama, za vselej.

Bralka Lizika iz Žalca

OKNA — NA METRE

Okna in vrata, ki so vedno nova, piše v prospektu tovarne Kostroj iz Slovenskih Konjic, ko osvaja novo proizvodnjo. Prepričali smo se o tem. Seznanili smo se z okni iz vremensko odpornega materiala v vseh izmerah in termoizolacijsko zastekljena. Izdelujejo jih po licenci iz Zahodne Nemčije. — Do novega leta imajo v tovarni sklenjenih že za pol milijarde dinarjev pogodb. — Tržišče močno povprašuje po novem izdelku, naročila kar dežujejo iz cele Jugoslavije. — Povpraševanje je večje od možnosti, zato gradi tovarna novo halo.

V tovarni Kostroj so že eno leto potekale priprave za osvojitev nove proizvodnje plastičnih oken in vrat. Danes prihajajo na slovenski in jugoslovanski trg s svojimi prvimi izdelki, ki jih v glavnem v tovarni le še konfekcionirajo. Podpis z licenčnim partnerjem iz Zahodne Nemčije pa jim ne brani lastne proizvodnje, zato hite z izgradnjo nove hale, ki jim bo to omogočila. Mislijo na razširitev, saj je povpraševanje po plastičnih oknih iz vrst gradbenikov zelo veliko.

Kakšne so prednosti novih izdelkov? Okna in vrata so narejena iz vremensko odpornega PVC materiala in navadno ali termoizolacijsko zasteklena. Barvanje teh oken odpade, njihova največja prednost pa je ta, da se lahko grade večje dimenzije kot pri navadnih lesenih oknih. Prenesejo izmere tudi šest metrov in več, kar se pa lahko še podvoji. Zato so primerna pri fasadah hotelov in prvo največje naročilo se že izvršuje v Dalmaciji. Prenesejo tudi visoke in nizke temperature, od — 40° do 80°. S pomočjo pojačanega veznega profila je zastekljenost dvoran ali fasad možna na metre in metre.

Pa poglejmo še cene. Dražja so od običajnih oken od 30 do 45 odstotkov, a spričo neuničljivosti materiala in lahkega vzdrževanja prinaša gradbeniku le večjo enkratno investicijo, ki pa se bogato obrestuje čez leta. Ko pa bo tovarna sama začela z izdelavo profilov in bo svoje delavnice raztrosila po vsej državi, ki se bodo na mestu samem prilagajale potrebam investitorja, bo proizvodnja novega artikla znatno cenejša.

Ker pa bo celotna proizvodna kvota začela obratovati šele prihodnje leto, nova hala pa bo zgrajena šele prihodnji mesec, imajo v podjetju težave. Naročila dežujejo, oni pa imajo za delo na razpolago samo skladišče in milo nebo. V takih pogojih, ko tovarna že čuti prve ugodne rezultate (že zaključene pol milijarde), delo ni lahko. A optimizem in realni rezultati vzbujajo upanje, da je Kostroj na pravi poti in da bodo začetne težave kmalu premagali.

Z. S.

z urednikove mize

Dragi bralci, če boste danes pozorno prelistali NT, boste kaj kmalu ugotovili nekatere tehnične spremembe. Njihov namen je jasen — napisano še bolje predstaviti in urediti časnik kar najbolj očem prijetno. Nekaj rubrik smo preselili, pa jih boste seveda zlahka našli.

Začasno bomo prenehali z nagradno igro Naše vprašanje — vaš odgovor, kmalu pa bomo začeli z novo. Naslov: Spoznajmo se. Zanimiva, privlačna igra z denarnimi nagradami.

Uvajamo novo rubriko Poglejmo v preteklost, da se bomo spomnili zanimivosti iz zgodovine naših krajev in ljudi na celjskem območju. Danes tudi uresničujemo obljubljeno — objavljati smo začeli prikupno zgodbo za otroke Mačji dom. Napisal jo je Fran Roš.

In še nekaj. Mozirski občani praznujejo v teh dneh občinski praznik. Poleg tega, da smo na drugi strani o tem več zapisali, Mozirčanom tudi iskrene čestitke!

VAŠ UREDNIK

Mozirje za občinski praznik

ZA ŠE VEČJI NAPREDEK

Naj bo že tako ali drugače, praznik je vedno priložnost, da se pregledajo dosežki, da se oceni prehojena pot in da se pokaže na težave in probleme. Občani mozirske občine praznujejo svoj praznik v znamenju mnogoterih pomembnih dosežkov in rezultatov. V kratkem obdobju je Gornja Savinjska dolina zabeležila velike uspehe, uspehe, ki so v radost in ponos, uspehe, ki kažejo, kako je treba začeto delo nadaljevati.

Če bodo tudi naslednja leta prinesla toliko rezultatov, kot jih je nedavno minulo obdobje, potem mozirska občina ne bo več na repu gospodarskih pokazateljev med občinami celjske regije. Velik napredek je viden na vsakem koraku, čeprav tudi problemov ne manjka.

Minula leta pomenijo za mozirsko občino obdobje, ko beležijo na slehernem koraku pomembne rezultate. Skladno s programom razvoja dosega občina rezultate, ki jih mnogi niso pričakovali. Velik napredek je bil dosežen na področju kmetijstva, industrije in turizma. Programirani razvoj kmetijstva, ki se odraža v specializiranih kmetijah, je dosegel nivo, ko strokovnjaki z zadovoljstvom zro na dosežene cilje. Visokogorske kmetije so se na podlagi enotnega koncepta razvile v gospodarstva, ki ustvarjajo pomembne tržne viške. Mlekarska proizvodnja je postala pomemben dejavnik, ki omogoča razvijanje posameznih kmetij. Zemlja, ki je bila še včeraj siromašna, daje rezultate, ki se jih vesele kmetovalci in programerji razvoja. Preko dvesto kmetijskih proizvajalcev je sledilo konceptu razvoja in doseženi rezultati marsikomu pomenijo nepojmljivo raven. Kmetija, ki je bila še včeraj siromašna, daje danes tisoče litrov mleka, daje dohodek, ki pomeni kmetijskim proizvajalcem trdno osnovo za nadaljnji razvoj.

Letošnje praznovanje občinskega praznika Mozirja bo v Lučah ob Savinji, kjer bodo ob tej priložnosti svečano odprli novo asfaltirane vaške ulice.

Poleg razvoja v kmetijstvu pa beleži mozirska občina iz leta v leto pomembnejše rezultate tudi na ostalih področjih gospodarske aktivnosti. Industrija je postala že pomemben dejavnik, ki v strukturi celotnega dohodka predstavlja velik delež. Občina se je široko odprla za investiranje podjetij, ki so tod našla pridno delovno silo. Mnogi, ki so še nedavno tega iskali zaslužek izven občine, imajo sedaj velike možnosti, da se zaposlijo doma. Obrat Gorenja v Nazarjih ravno v teh dneh širi svo. je proizvodne kapacitete in preko dvesto delavcev, ki so trenutno zaposleni še zunaj občine, bo že jutri tod našlo svoj kruh. Več sto delavcev, ki se že leta vozijo na delo na ljubljansko »območje, bo jutri našlo zaposlitev na »bmočju domače občine. Podobno kot Gorenje, pa širi svoje poslovanje tudi Elkroj, ki je v minulih letih dosegel pomemben renome na širokem jugoslovanskem tržišču.

Osrednje podjetje GLIN nudi vedno številnejšim delavcem zaposlitev, zaposlitev, ki daje velik kos kruha delavcem, ki so še nedavno tega iskali zaposlitev zunaj občine, nemalokdaj pa tudi zuanj meja naše domovine. Razvoj industrije zavzema razmah, ko bo že postal za tamkajšnje razmere nenavaden pojav, pomanjkanje delavcev pa vedno bolj pereč problem.

Pomembni pa so tudi dosežki, ki jih dolina dosega na področju razvoja turizma. Enoten koncept turističnega razvoja je pogojil, da se čedalje več kmetov odloča za dejavnost, ki je bila še do nedavnega neznana — kmečki turizem. Vedno več je kmetij, ki so v tem našle svojo perspektivo in s pomočjo družbe uresničuje cilje, ki so bili še do nedavnega nedosegljivi.

Poleg pomembnih dosežkov, pa ima mozirska občina tudi mnoge probleme, ki so svojski in terjajo velikih naporov. Med nje prav gotovo sodi komunalno urbanistična ureditev posameznih krajev in doline kot celote. S pospešenim tempom izdelujejo urbanistične programe, katerih odsotnost pomeni za posameze kraje veliko oviro še hitrejšega razvoja in napredka. Podobno kot na področju industrije se dolina odpira za kapital tudi na področju turizma, saj se vsi odgovorni dejavniki zavedajo, da je le tako mogoče zagotoviti še hitrejši razvoj in procvit.

Nerazvita šolska mreža in stare šolske zgradbe terjajo veliko sredstev, ki jih skupščina usmerja na to področje. Poleg nove šole Mozirje so velike potrebe tudi drugod in kmalu bo tudi v oddaljenih vaseh novo ali prenovljeno šolsko poslopje od raz celokupnih prizadevanj delovnih ljudi. Ljudje, ki so od nekdaj vedeli, kaj hočejo, ki so vedno pripravljeni priskočiti na pomoč s sredstvi in delom, so priče hitrega razvoja tudi na tem področju. Dediščina minulih let izginja v dosežkih današnjega dne, kar je še včeraj bilo na videz neuresničljivo, postaja resnica. Enotni in složni si prizadevajo občani, da bi kar hitreje napredovali, da bi se kar najhitreje izenačili s tistimi, ki so danes še dalеč pred njimi.

Če je praznik priložnost za pregled uspehov, potem je to čas ugotavljanja velikih dosežkov in smelega razvoja. Tako bo ostalo tudi v bodoče!

KINO UNION:
14. septembra še nemški barvni film KAKO DOPOVEDATI SVOJI HČERKI; od 15. do 18. septembra ameriški barvni film KJE JE POT NA FRONTO; od 19. ro 21. septembra ameriški barvni film KONJENIKI.

KINO DOM:
do 15. septembra ameriški film STANLIO IN OLIO PRODAJATA MISOLOVKE, od 16. do 19. septembra ameriški film TARZAN, GOSPODAR DŽUNGLE; od 20. do 21. septembra ameriški barvni film HIŠA IZ KART.

KINO METROPOL:
do 18. septembra ob 16.30 in 18.30 uri slovenski barvni film VESNA; ob 20.30 uri kanadski barvni film UVAJANJE V LJUBEZEN; od 19. do 20. septembra juslovanski film KDOR POJE, JE, ZLO NE MISLI.

KINO DOBRNA:
16. in 17. septembra jugoslovanski film KDOR POJE, ZLO NE MISLI.

CELJE
Poročili so se trije pari.

HRASTNIK
VILJEM HUDI, krogličar in LJUDMILA VRTOVŠEK, odnašalka stekla, oba iz Hrastnika; ANTON KOLMAN, nabiralec stekla, Šavna peč in MILENA MOČILAR, natikalka stekla, Dol.

ŽALEC
ANTON NEMEC, 23, Dolenja vas in VALERIJA PRAZNIK, 19, Breg pri Polzeli.

CELJE
JULIJANA RAMŠAK, 72, Klanc; FRANC DOBRNIKAR, 52, Zidani most; JOŽE ŠRICL, 63, Kravjek; EMA JAGODIČ, 53, Planina; MARIJA ŠTRNAD, 76, Lesično; MARIJA LENIČ, 41, Trnovlje; MAJDA PREVOLŠEK, 41, Trnovlje; MARIJA HACIN, 74, Vreskovo; JOŽE STARC, 57, Rečica; FRANC MARTUN, 85, Vrhe; MARIJA GOLOB, 65, Creškova; FRANČIŠKA ŠMIT, 72, Brunška gora; VINKO PODLESEK, 71, Crešejevec; MARIJA ŽAGER, 42, Grajska vas; BOGDAN BRNELIČ, 59, Levec; MARIJA ČONTALA, 77, Celje; BRANKO BEZENŠEK, 69, Celje; NEŽA LISEC, 74, Novo Celje; JERNEJ ŽUŽEK, 63, Zavrh; FRANC KOVAČ, 88, Lopaca; ELIZABETA KOZODERC, 87, Celje; JOSIP TELEBAR, 68, Donje vranjice; IVAN KAMNIKAR, 68, Novo Celje; CECILIJA GOLEŽ, 73, Celje; BLAGOJE KUZMANOVIČ, 28, Celje in ANTON MASTNAK, 75, Arclin.

CELJE
14 dečkov in 25 deklic.

Mitja Umnik (22)

KAM PO OSNOVNI ŠOLI?

S sestavkom v prejšnji številki Novega tednika smo se nekako poslovili od vseh tistih, ki so se prejšnje šolsko leto večinoma poslovili od osnovne šole in se vključili v izobraževanje na šolah II. stopnje. Z vprašanjem, ki je v naslovu naše stalne rubrike, pa se bo v tem šolskem letu spopadla nova generacija osnošolcev. Prav nanje bomo, mislili tudi mi v vseh naslednjih naših sestavkih, zato svetujemo vsem tem in njihovim staršem, da pozorno sledijo naši rubriki. Vsebina sestavkov bo takšna, da bodo lahko mnogi našli v naši rubriki odgovore na vprašanja, kako se najbolje odločiti za poklic. In če bo naša rubrika mnogim vsaj omilila probleme pravilne izbire poklica, bo dosegla tudi svoj namen in opravičila svoj obstoj.

V današnjem sestavku nove »repertoarne politike« naše rubrike, si bomo najprej ogledali področje INTERESA!

Vsak zase prav dobro ve, da nekatere stvari počenja z veseljem, z ljubeznijo, do drugih pa čuti odpor, opravi jih kvečjemu zato, ker jih nekako mora, povrhu pa potem še opazi, da določenega takšnega opravila »na silo« sploh ni dobro naredil. Skratka, do nekaterih stvari ali opravil čutimo interes, zanimajo nas, zato se jih tudi radi lotevamo. In obratno, je vrsta različnih stvari, opravil, ki bi se jim najraje izognili ali pa si želimo, da jih naredi namesto nas kdo drug.

Prav tako je, kadar razmišljamo o svojem bodočem poklicu. Izbrali si bomo poklic, do katerega čutimo interes, ki nas zanima. V poklicu, ki ga bomo opravljali z veseljem, bomo tudi najuspešnejši. Toda pri tem moramo biti previdni. Vedeti moramo, kaj nas v resnici privlači, ne samo da »se nam zdi«, kako nas ta ali drugi poklic z vsemi svojimi opravili, ki ga sestavljajo, zanima. Naš interes za določeno stvar se namreč kaže v tem, s čimer se resnično ukvarjamo. Nekdo lahko trdi, da ga privlačijo knjige. To nam skuša dokazati tudi z lepo domačo knjižnico. Vendar, če bi ga natančneje videli kupovati v knjigarni, bi videli, da kupuje knjige »na metre«. Zbirko knjig Naša beseda slovenskih književnikov je naročil le zato, ker se mu njihova barva ujema s preprogo v dnevni sobi, nekaj rjavih leksikonov pa se sklada z omaro, kavčem in fotelji. Prav gotovo v takšnem »ljubitelju knjig na metre«, ki v celem letu prebere kvečjemu nekaj X-100 romanov, ne bomo razmišljali kot resničnem ljubitelju književnosti. *Človeka ne spoznamo po tem, kaj misli in kaj pravi o sebi, temveč predvsem po tem, kaj dela, kaj počne!* Zato se je predvsem važno vprašati: kaj delam in s čim se ukvarjam? Katero delo me tako privlači, da lahko pri njem zdržim dlje kot drugi?

Hudo je biti brez kakršnihkoli interesov. Za takšnega reveža (dejansko je resnično velik siromak!) je ves svet dolgočasen, nezanimiv. Sploh ne ve, kaj bi počel od same nezainteresiranosti za karkoli! K sreči takšna bolezen ni neozdravljiva. Rekli smo že, da se naši interesi izražajo z našo dejavnostjo. To tudi pomeni, da določena dejavnost razvija naše interese. Zato pravimo, da ni nobenega vzroka za izgovore, češ »da me nič ne zanima«. V življenju je kup prilik za vrsto dejavnosti. Treba se jih je lotiti, še posebno v prostem času, ki ni samo zato, da se v njem »zabije čas tja v tri dni« — in morda se bo iz takšne v začetku sicer še malo posiljene dejavnosti, kmalu izluščil pristen interes. To pa bo potem prava gonilna sila za naprej!

Lastniki dinarskih in deviznih hranilnih vlog, vezanih nad 13 mesecev, dobe za vsakih 1.000,00 dinarjev eno srečko.

Vse dobitke II. kola loterije v JUGOBANKI, v skupni vrednosti 3.000.000,00 dinarjev, bomo izplačevali v gotovini.

Vabimo vas, da nas obiščete v naši banki, kjer vam bomo nudili potrebne informacije.

Banka posluje za stranke vsak dan — tudi ob sobotah.

1 DINAR 1965
JUGOBANKA

POT DO BOGATSTVA

Na zadnji seji komiteja občinske konference ZKS v Celju je bil z nekaj vidikov politično ovrednoten tudi primer Cestno podjetje. Konkretna razprava bo v prihodnjih dneh, ko bodo ugotovitve iz poročila komisije ZK Cestnega podjetja dopolnjene, ko bo v njem poudarjeno izpostavljena idejnopolitična ocena razmer v podjetju, delovanja vsakega posameznika-obdolženega člana ZK in ko bo tudi nekoliko zdiferencirana njihova stopnja odgovornosti. Nekatere ocene iz poročila naj bi bile tudi bolj poglobljeno razčlenjene, zato je komite notranjo partijsko komisijo dopolnil še s štirimi člani komiteja. Razširjena komisija naj zagotovi popolno demokratičnost postopka, objektivnost ocene razmer in krivde posameznikov in tudi naj doreče nekatera sporna stališča poročila, tako da bo komite res lahko pravično nastopil v celotnem primeru Cestno podjetje. Delo komisije mora biti končano še pred II. sejo občinske konference ZK, ki bo 22. septembra.

Navzlic temu odlaganju pa je komite načel razpravo o nekaterih javnih izjavah Staneta Divjaka. O tistih, v katerih je direktor Cestnega podjetja trdil, kako Celje nalašč in iznajdljivo išče take in podobne afere, kot je Cestno podjetje, in da je bila proti njemu in Cestnemu podjetju organizirana gonja.

Stane Divjak bi moral komiteju argumentirati politično škodljivo izjavo, vendar tega ni naredil, pač pa je poskušal razložiti izjavo z opisom svojih občutkov in dosedanjega dela. Sklep komiteja je bil, da zaradi tega Stane Divjak, direktor Cestnega podjetja, tudi za te izjave nosi polno moralno in politično odgovornost.

Ta konkretni primer daje vsaj količkaj razmišljujočemu občanu možnosti za diagnozo nekega stanja, obnašanja ali ravnanja, če že ne miselnosti, ki Celju in celjskemu območju nedvomno škodi.

Na celjskem območju Cestno podjetje ni edini primer v zadnjem času, ko so se pod strelicami družbene kritike znašli vodilni delavci. Uspešni vodilni delavci. In v večini teh primerov se je rado, sicer nekam kavarniško in potuhnjeno, reklo, da je seveda znano, kako strele najraje letijo na Olimp. Tej nekritični obrambi se je nenadoma pridružil še napad, češ da take aferice pač morajo biti, ker sicer politika in gospodarstvo ne bi mogla pokriti nekaterih neuspešnih potez ali celo gibanj, ki ne obetajo najlepših perspektiv.

Opraviti imamo torej z dvema lističema enega cveta, ki bi mu preprosto lahko rekli — slaba ljudska navada. Ker pa so to vendarle občutljive politične reči, se s tako modrostjo o neprimernih slabih človeških navadah ne moremo sprijazniti.

Razbijati moramo, konkretno in splošno, preveč razširjeno občutenje, da se v vsakem vodilnem delavcu že skriva bodoči krivec, kriminalec, obdolženec, človek na sramotnem stebru, do katerega naše jezično rezilo nima milosti. Ustvarjati moramo zaupanje v vlogo in odgovornost, ki jo na svojih plečih prenaša v nelahkih gospodarskih in družbenih razmerah vodilni delavec. Ki vendarle je samoupravljavec, samoupravno izvoljeni vodilni delavec. Spoštujmo to resnico. V tem spreminjanju splošnega odnosa do vodilnih imajo sredstva obveščanja veliko vlogo, s tem pa bo tudi dodatno utrjen njihov samoupravni položaj, saj bo njihovo delo vse bolj izpostavljeno javnosti.

Druga stran te resnice pa zadeva v takih primerih odzivanje vodilnih delavcev. Namesto da bi samokritično razčlenili, pravočasno, strpno in odgovorno, znotraj delovnega kolektiva morebitne sporne odločitve, napake, zlorabe in pojave, je obramba na ofenziva vselej drugačna. Nenadoma postanejo povsem razumljiva samoupravna nasprotja afere in javnost že hlasta po novih čenčah. Pa imamo v delovnih organizacijah politične organizacije, samoupravne organe, interno kontrolo in še druge možnosti za odkrivanje slabosti in za iskanje boljšega, novega.

To, boljše delo in samoupravne odnose, napredek, moderno tehnologijo, uspešno organizacijo dela, rentabilno proizvodnjo, integracijo dela in sredstev, to si želimo. Kdo bi lahko bil tisti, ki ne bi pristal na borbo za take cilje? Nihče ga ne bo našel. Če je to res, in o tem moramo biti prepričani, tedaj bo vsaka sleherna odločitev v vsaki delovni sredini vodila k notranjemu delu in izboljšanju stanja stvari. Celjsko območje se ne more, razen z redkimi izjemami, pohvaliti z izjemnimi gospodarskimi rezultati. Potrebno je trdo delo. Več medsebojnega povezovanja, manj ozkosrčnih gledanj in lokalne zaprtosti. Le družbena integracija vseh sil in moči, ki hočejo naprej, ki kažejo več in boljše v razvitejših samoupravnih odnosih, pelje do pravega bogastva.

Ali so bile izkoriščene vse možnosti za boljše in več v konkretnem delovnem kolektivu? V občini in na območju? In še dalje. Odgovori z resničnimi podatki in dokazi bi pokazali, kaj vse se še da storiti.

J. VOLFAND

Kočo na Rogli adaptirajo

Planinsko društvo iz Zreč je pričelo z adaptacijskimi deli na planinski koči na Rogli. Ker je letos poslovalo brez finančnih izgub, so se letos pogumneje lotili adaptacijskih del. Prispevali so s prostovoljnim delom ali pa s sredstvi tudi podjetja in družbene organizacije konjiške občine. Opekarna Loče je prispevala opeko, mladina iz Zreč je z udarniškim delom pomagala pri asfaltiranju ceste, Kovaška industrija iz Zreč, ki je pobudnik del na Rogli, pa je s finančnimi sredstvi botrovala ideji o rekreacijskem centru na Rogli. Ker načrti pri občinski skupščini v Slovenskih konjicah obstajajo, zmanjkalo pa je denarja za uresničitev, bi bila velika škoda, če bi ideja zamrla. Morda bi bila pobuda po ponovni oživitvi konzorcija zelo umestna? Sodelovanje velikih industrijskih obratov, Konusa, Lipa, Kovaške industrije, ki za svoje delavce potrebujejo prostor za oddih bi želo prav gotovo bogate rezultate. Že zdaj, ko je vse še v povojih, jih nekaj že beležijo. Pogovori z italijanskim partnerjem, ki bo dobavil žičnico, so že tekli. Kamen do kamna in veliko dobre volje, pa bo edinstveni kraj, kot je Rogla, oživel.

Z. S.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

SPOŠTOVANI TOVARIŠ ŠEPEC, DIREKTOR PTT PODJETJA CELJE

Pred dnevi sem bil na obisku v krajevni skupnosti Vinska gora. Poleg mnogih problemov, ki tarejo občane, je izbil tudi problem, ki direktno zadeva vaše podjetje. V kraju nimajo pošte in poštar nosi trikrat na teden dospelo pošto iz Velenja. Verjeli ali ne, toda občani so povedali tudi primer, ko je telegram o smrti sorodnika v celjski bolnišnici prispel v Vinsko goro dan po pogrebu in sedmini. Dnevnih časnikov ljudje sploh nimajo naročenih, ker se to preprosto ne izplača. Odborник občinske skupščine je povedal, da je dobil gradivo za sejo tri dni po dnevu, ko je seja bila sklicana. Nemalokrat se zgodi, da traja teden dni, da prispe uradna pošta v Vinsko goro iz Žalca.

Vprašujemo vas, kaj lahko storite, da bodo občani te krajevne skupnosti spodobno povezani s svetom. Stanje, kakršno je sedaj, je prav gotovo nevzdržno. Kraj, ki leži ob pomembni cesti Celje — Velenje, ima slabše PTT usluge, kot jih je imel za časa Avstroogrske monarhije. Ljudje se celo norčujejo, ko pravijo, da potuje pošta sleherni dan dvakrat po cesti mimo Vinske gore, v kraju pa ni mogoče pravočasno dobiti pomembnih sporočil. Kakšne so konkretne možnosti, da se stanje v najkrajšem času bistveno spremeni?

Za vaš odgovor vam bodo občani Vinske gore in okoliških vasi zelo hvaležni!

V imenu občanov
Vinske gore, novinar
Berni Strmčnik

Na vprašanje javnemu delavcu še vedno niso odgovorili: France Jelenc, predsednik kadrovske komisije pri SOb Žalec za področje gospodarstva, Izvršni svet in Cestni sklad SRS ter Rudi Hudovernik, načelnik oddelka za gospodarstvo skupščine občine Velenje. Odgovore pričakujemo.

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

SPOŠTOVANA TOVARIŠICA ZDENKA STOPAR!

Vprašanje v vašem listu z dne 6. 7. 1972 me je močno presenetilo. Presenetilo me je zaradi tega, ker je prav vaš list v letu 1971 neobjektivno poročal o našem podjetju in nam s takim ravnanjem povzročil precejšnjo materialno in moralno škodo.

Če hočem biti prizanesljiv, si osebno razlagam vaš poziv za sodelovanje kot prikrito priznanje vaše napake, obenem pa upoštevanje naših uspehov pri razvoju podjetja, ki niso majhni in je bilo o njih že veliko napisanega. Zato jih tu ne bi posebej poudarjal. Povedati želim le, da se vzporedno z razvojem podjetja zboljšuje tudi življenjski standard zaposlenih. Kljub velikim naložbam za nadaljnji razvoj podjetja vlagamo namreč veliko sredstev tudi v stanovanjsko izgradnjo in druge oblike pomoči delavcem. S pomočjo kredita, ki ga je delavcem omogočilo podjetje, si je doslej kar 80 naših delavcev zgradilo svoje lastne stanovanjske hiše. Za tiste pa, ki se za gradnjo hiše niso odločili, financira podjetje izgradnjo dveh stanovanjskih blokov z 52 stanovanji. S tem bo rešenih večina dosedanjih stanovanjskih problemov, saj se bodo delavci iz dosedanjih neprimernih stanovanj preselili v nova in njihovim prilikam primerna stanovanja.

S tem bo odpravljen eden od največjih vzrokov socialnih razlik v samih Zrečah.

Na vaša konkretna vprašanja o sodelovanju delavcev v samoupravljanju in druga vprašanja naj omenim naslednje:

Pravkar teče že tretje leto, odkar so bili pri nas ponovno izvoljeni samoupravni organi, t. j. delavski svet, poslovni odbor, odbor za medsebojna razmerja in vrsta komisij. Notranja organizacija, delovno področje in odgovornost organov upravljanja in pravice delovnih ljudi pri upravljanju določa statut podjetja. Le-ta določa, da o vseh bistvenih vprašanjih, med drugim tudi o delitvi dohodkov podjetja, odločajo delavci neposredno na zborih delovnih ljudi, kar je pri nas postala stalna praksa.

Vpliv delovnega človeka na upravljanje v podjetju je tako pri nas velik. Ker smo maloštevilni kolektiv, dobro vemo, da bodo imeli naši interni akti in ukrepi uspeh samo ob maksimalnem angažiranju slehernega zaposlenega. Vemo, da je človek kot delavec in kot upravljavec tisti nosilec celotnega razvoja, ki bo edini lahko doprinesel k nadaljnjemu napredku. Zato bistvene odločitve ne morejo in ne smejo nikoli pasti za zeleno mizo, mora jih soustvarjati in podpirati večina delovnih ljudi.

Dosežene uspehe v podjetju moramo pripisovati prav dejstvu, da je večina članov kolektiva vedela za probleme in vedela je, kaj moramo doseči, če si želimo zagotoviti nadaljnjo prosperiteto. Pomanjkanje strokovnega kadra smo skušali nadoknaditi s trdno voljo in neustrašenim delom.

Doseženi rezultati so dokaz, da nam je to uspelo. Tega, kar smo dosegli, se z birokratskim sistemom upravljanja ne more doseči.

Doseže pa se lahko le z zaupanjem in sodelovanjem večine članov kolektiva in s pravilnimi medsebojnimi odnosi. Priznati je seveda treba, da je tudi pri nas še nekaj ljudi, ki nočejo ali ne morejo razumeti sedanjega tempa razvoja podjetja in ga skušajo zavirati. Le-ti pa so v veliki manjšini in se njihov negativen vpliv ne more odražati pri večini naprednih delovnih ljudi.

Dosedanja prehojena razvojna pot nam je dokazala, da bomo imeli več le, če bomo več ustvarili in da bomo le ustvarjeno lahko delili.

Ustavna dopolnila so ta naša prizadevanja uzakonila in jim dala še določeno obliko.

Komisija, ki je ustanovljena z nalogo, da pripravi predloge za vskladitev splošnih aktov podjetja z ustavnimi dopolnili, bo imela pri presoji, ali lahko ustanovi v podjetju eno ali več TOZD, verjetno preprosto vodilo. Tu bo moral prvenstveno odločati zaključen tehnološki proces.

Ker je pri nas za vso proizvodnjo osnova odkovek ter potrebno orodje za ta odkovek in ker se tehnologija proizvodnje ročnega orodja smatra kot nadaljevanje proizvodnje odkovkov, bo stališče lahko določiti.

Stranske dejavnosti pa, ki ne spadajo v omenjeni enoten tehnološki proces, pa se bodo formirale kot TOZD. Jasno je, da bodo s prenosom ustavnih dopolnil v prakso zahteve in pripombe delovnih ljudi imele vedno večji vpliv.

V kolikor bo podjetje v drugi polovici tekočega leta doseglo rezultate, ki bodo vsaj enaki doseženim v prvi polovici, je na dlani, da bodo le-ti ob povečani produktivnosti in določenih izboljšavah kaj kmalu vplivali na standard vseh zaposlenih.

PREDSEDNIK DS
MIRKO KLEMEN

Gostinci govorijo

IMAMO SLABE CESTE

Karolina Pihler

Antonija Kunst

Franc Rautner

Za današnjo rubriko smo si izbrali skrajnje Obsotelje, Bistrico ob Sotli. Da smo se odločili prav za Obsotelje, ni slučaj. Mnogo smo že pisali o prebujanju turizma v tem delu Slovenije, precej besed je bilo izrečenih o Atomskih Toplicah, o Rogaški Slatini, o privatnem gostinstvu. Tudi sedaj, ob našem razgovoru, nas ni zanimalo nič drugega kot to, kako je z gostinstvom v Obsotelju, ali bolje v Bistrici ob Sotli, tik ob meji Hrvatske s Slovenijo. Vprašanje je zanimivo tudi zaradi tega, ker je v neposredni bližini Kumrovec, rojstni kraj maršala Tita in kraj, ki si je že ustvaril svoj turistični sloves.

KAROLINA PIHLER, gostilna »Pri Kranerju«:

Letos je obisk slabši, vertjetno zaradi pomanjkanja denarja in pa zato, ker ljudje odhajajo v bližnje hrvatske industrijske centre. Močno neugodno dejstvo so tudi ceste, kljub temu, da imamo, čeprav med redkimi v Obsotelju, vedno toplo hrano in domače vino iz Bizeljskega; pozna pa se, da je Kumrovec blizu. Tisti Zagrebčani, ki pridejo v Titov rojstni kraj, se čestokrat ustavijo tudi pri nas.

ANTONIJA KUNST, Zadružni dom:

Promet se je dvignil, več ljudi. Mnogi prihajajo iz Kumrovca, tudi inozemci. Dobro bi bilo, če bi imeli tujske sobe, prometa bi tako bilo veliko več, ker je tudi povpraševanje zanje veliko. Sobe bomo najbrž delali, če bomo seveda dobili turistični kredit. Tudi pri nas imamo domače vino in vedno toplo hrano, vse skupaj pa je relativno poceni.

FRANC RAUTNER, gostišče Sv. Gore nad Bistrico ob Sotli:

Zmotil nas je dež, zato je obisk slabši. Največ izletnikov je iz Zagreba. Hrana je vedno na razpolago pa četudi pride samo eden, tudi vino je domače. Radi bi marsikaj naredili, pa ni denarja, posojila pa so minimalna. Sv. Gore so prijetna turistična točka, a kaj, ko nam ni jasno, kaj je kmečki turizem, kaj so ceste in podobno. Morali bi izkoristiti to, kar imamo. Sv. Gore so ne samo romarska pot in prijetno prebivališče čez teden, pač pa tudi zgodovinska točka, ki je vredna ogleda. M. STRAŠEK

SLO na pol poti...

Uvedba splošnega ljudskega odpora pomeni podružabljanje obrambnih nalog v naši samoupravni družbi. Doslej je na tem področju bilo veliko storjenega. Cela vrsta dokazov je za to, od manevrov »Svoboda 71« do uspešne likvidacije teroristov v Bosni in na Hrvaškem. Tudi na našem območju je vrsta dokazov, od raznih taktičnih vaj, do urjenja v ravnanju z orožjem itd. Moramo reči, da so se načrti o ustanavljanju teritorialnih oziroma partizanskih enot zvečine uresničili zelo uspešno. Toda to niso edine naloge v programu splošnega ljudskega odpora.

Na nedavnem sestanku koordinacijskega odbora za izvajanje obrambnih nalog v Laškem so ugotovili zadovoljivo stanje kar zadeva partizansko enoto in specializirine enote civilne zaščite v občini. Hkrati pa so morali ugotavljati, da so krajevni odbori SLO zvečine le na papirju, da enake razmere vladajo tudi v podjetjih, kjer so bili takšni odbori ustanovljeni. Zamera gre predvsem delovnim organizacijam, kjer bi obrambnim nalogam mogli posvetiti več pozornosti, zlasti kot homogeno organizirani kolektivi, pa tudi po finančni plati bi ne smelo biti bistvenih ovir. Šibka sredstva v tej občini, hromijo tudi nadaljevanje izobraževanja nerazporejenega prebivalstva, predvsem pa mladine ki je po ukinitvi predvojaške vzgoje izven takega izobraževalnega procesa.

Precejšnja izjema, tako kaže, je Velenje, kjer je obrambna vzgoja med mladino beležila že vidne uspehe. Njihove izkušnje bi mogle biti v veliko pomoč ostalim občinam.

Ko so nedavno tega v Laškem sprejeli program dela vseh v koordinacijski odbor vključenih organizacij in inštitucij, so gotovo storili prav, da so se odločili za enakopravnost v pobudah aktivnostih in odgovornosti za razvijanje temeljev SLO. Če je obramba domovine postala predmet samoupravnega družbenega procesa, potem ne more biti koga, ki bi bil za te naloge bolj ali predvsem odgovoren. Napačno bi bilo tudi pojmovanje, da je težišče na specializiranih službah, kot so oddelki za narodno obrambo, enote SLO, civilno zaščito itd. S tem bi se odmikali od podružabljanja obrambe nazaj na staro, čeravno na bolj decentralizirani osnovi.

Gotovo ne velja samo za laško občino ugotovitev, da je treba poslej posvetiti več pozornosti krajevnim odborom SLO odborom v delovnih organizacijah, obrambni vzgoji prebivalstva, zlasti pa mladine. Zato bi se morali za problematiko bolj zagreti tudi v sindikatih, v organizaciji ZK, v interesnih skupnostih, zlasti pa v raznih društvih, ki so po svoji dejavnosti blizu nalogam SLO.

JURE KRASOVEC

NOVA NAGRADNA IGRA V NT

SPOZNAJMO SE!

Ljubljanska banka nagrajuje s hranilnimi knjižicami, z začetno denarno vlogo!

Šentjur

„DAMA" JE BILA OD VSEH NAJLEPŠA

»Občinska skupščina je v tem letu v vrsti prireditev v počastitev občinskega praznika posvetila v kmetijstvu zaposlenim občanom poseben dan, to je »Kmečki dan«. S tem sklepom hočemo poudariti, da je delo v kmetijstvu zaposlenih občanov-kmetov, kmetijskih in veterinarskih strokovnjakov, prav tako družbeno pomembno in koristno, kot je delo delavcev v drugih dejavnostih. Poseben dolg čutimo vsi tisti, ki pošteno in dobro mislimo do kmečkega prebivalstva, ki je kljub različno naklonjenim razmeram vztrajalo na svojih kmetijah, jih obdržalo in s tem vsem dokazalo, da družba brez pridelovanja hrane ne more obstajati.«

Takšne so bile uvodne besede podpredsednika občinske skupščine Šentjur pri Celju, inž. IVANA VEBRA, ko je govoril ob odprtju živinorejske razstave v nedeljo v Šentjurju.

Živinorejski sklad pri občini je namreč v nedeljo dopoldne priredil v Šentjurju »Kmečki dan« z živinorejsko razstavo. Naj takoj povemo, da je prireditev zelo uspela in da so bili zadovoljni vsi, kmetijski proizvajalci in tisti strokovnjaki, ki so si ogledali ter ocenili razstavljeno živino, predvsem zaradi očitnega napredka živinoreje v šentjurski občini.

Povorki kmetijske mehanizacije, ocenjevanju plemenske živine in otvoritvi razstave je sledila revija živali s podelitvijo nagrad in priznanj. Prvo mesto je osvojila krava z imenom »Dama«, last FRANCA MASTENA iz Hotunja 40. Razstavljenih je bilo 56 glav živine in moramo reči, da so mnoge krave — poleg dobre reje — imele tudi zanimiva imena kot na primer: Šika, Šeka, Šara, Muca, Cifra in tako dalje.

Na otvoritveni slovesnosti sta govorila tudi inž. ADOLF CIZELJ iz Maribora in inž. ANTON JENSTERLE, predsednik živinorejskega sklada. Oba sta ugodno ocenila napredek živinoreje v Šentjurju ter se zahvalila vsem sodelujočim in tistim, ki so prireditev omogočili.

Nedeljska razstava živine v Šentjurju je potrdila, da je bilo začeto delo dobro zastavljeno. V šentjurski občini je že več kmetij, kjer se zasebni kmetijski proizvajalci specializirano ukvarjajo samo z živinorejo. V proizvodnji mleka so v zadnjih dveh letih zabeležili izredne uspehe. Leto 1972 pomeni boj za dvig kvalitete pridelanega mleka in mesa. Res je, da v proizvodnji mesa rejci letos niso imeli večjih težav pri prodaji, saj je meso izredno konjukturno blago, vendar bo potrebno v bodoče še bolj skrbeti za kvaliteto. Le na ta način bo mogoče zagotoviti redno proizvodnjo in seveda reden odkup z uveljavljanjem premije, ki jo daje sporazum o mesu za tovrstno proizvodnjo.

Uspela prireditev je bila za mnoge šentjurske kmete zelo poučna, hkrati pa jim je pomenila še večjo vzpodbudo za nadaljnje delo na področju živinoreje.

M. SENIČAR

Laško

SAMOPRISPEVEK: NAČRTNO

Na jutrišnji seji občinske skupščine v Laškem bodo odborniki obravnavali tudi informacijo o poteku zbiranja in o uporabi sredstev samoprispevka. Odlok o uvedbi samoprispevka na območjih krajevnih skupnosti Jagnjenica—Svibno, Radeče, Vrhovo in Zidani most je začel veljati z začetkom novega leta, za Jurklošter, Rimske Toplice in Sedraž ter za Breze, Laško, Marija Gradec, Rečico in Vrh pa s 1. aprilom tega leta. Samoprispevek je namenjen investicijam v šolstvu, na širšem območju Rimskih Toplic in Laškega pa za rekonstrukcijo nekaterih pomembnih cest, kakor predvideva sprejeti program.

V prvih šestih mesecih tega leta se je na račun sklada za financiranje družbenih dejavnosti nabralo 371.093,80 dinarjev. Ta sredstva samoprispevka so bila že tudi v celoti uporabljena, in sicer za rekonstrukcijo ceste (Klanec) v Brezi 100.000 din in za akontacijo pri nabavi opreme za novo osnovno šolo v Rimskih Toplicah 270.000 dinarjev.

Sklad računa, da bodo vsa predvidena sredstva (v petih letih naj bi zbrali 4,900.000 dinarjev) pritekla na žiro račun in da bo celotni sprejeti program tudi uresničen. Seveda postopoma, tako kot se bodo sredstva nabirala.

Sklad za financiranje družbenih dejavnosti v Laškem ravna pravilno, ko se je komaj po nekaj mesecih že odločil za javno informacijo o tem, kako se sredstva iz samoprispevka zbirajo in kako so uporabljena. Na ta način bodo občani-plačniki dobro seznanjeni, kaj je z njihovimi sredstvi, konkretno uresničenje programa (šola v Rimskih Toplicah je že odprta, cesta rekonstruirana) pa bo tudi stalno izpostavljalo dejstvo, kako koristna in pomembna je skupna solidarnost. Kako pomembno je prepričanje, da se s skupnimi močmi lahko marsikaj doseže.

-aj

GORELA OPEKARNA

Ob štirih zjutraj so v ponedeljek zatulile sirene. Celjski poklicni gasilci so dobili obvestilo, da je nastal hud požar v Opekarni Ljubečna, obrat Bukovžlak. Dežurni kurjač ANTON ZAFRAN je prvi opazil ogenj in ga skušal najprej pogasiti, toda bilo je zaman.

Komisija uprave javne varnosti je pozneje ugotovila, da je požar nastal zaradi okvare na cevi, ki je pod pritiskom dovajala mazut h gorilniku. Cev se je tresla zaradi delovanja agregata in tako počila v dolžini dveh centimetrov. Mazut pod pritiskom je skozi malo odprtinico švignil na prostost in tako povzročil silovit požar, ki je zahteval najprej veliko materialno škodo in seveda tudi zastoj v proizvodnji.

Zgorelo je ostrešje in sicer 600 kvadratnih metrov ter izdelovalnica opeke. Prva, groba cenitev je govorila o škodi 100 starih milijonov, škoda pa bo verjetno še precej višja, saj govorijo o 350 mimijonih.

Nedvomno pa se je treba zahvaliti poklicnim in prostovoljnim gasilcem iz okoliških krajev, da kolektiv opekarne ni utrpel še večjo škodo. Gasilci so ob pomoči prebivalcev iz okolice rešili praktično vse, kar je bilo mogoče.

V opekarni predvidevajo, da bo zaradi požara nastal štiritedenski izpad proizvodnje, kar pa je ob že tako številnih naročilih zelo hudo. Potrebno je povedati, da sta pomoč pri obnovi obrata takoj ponudili celjski podjetji INGRAD in REMONT.

-ms

ZA VSE IN ZA VSAKEGA
knjižna zbirka
PREŠERNOVE DRUŽBE
žepni romani
LJUDSKA KNJIGA
revija
obzornik

Slov. Konjice

PRAZNIK VSEH

Skupščina občine v Slovenskih Konjicah je že pred mesecem sprejela družbeni dogovor o praznovanju občinskega praznika. Z njim so soglašale tudi delovne organizacije in sprejele, da bo na sam praznik za vse zaposlene v občini dela prost dan. Družbeni dogovor tudi pravi, da bo praznovanje vsako leto v drugem kraju konjiške občine. Letos bo osrednja proslava v Zrečah, 12. oktobra.

Namen praznovanja je približati se delovnemu človeku z željo, da bi praznovalo čim več občanov. Posebna komisija za organizacijo občinskega praznika je že izvedla vrsto priprav, med njimi so vključene razne kulturne in športne prireditve. Te se bodo vrstile v vseh večjih krajih, kjer bo poudarek na praznovanju, trajale pa bodo od začetka praznika od 8. do 15. oktobra.

Na sam začetek praznika bo slavnostna seja skupščine v Zrečah, kjer bodo podelili 6 priznanj ter denarne nagrade občanom in društvom za delo na raznih področjih. Po slavnostni seji bo večje javno zborovanje. Ob tej priliki bo Bračičeva brigada, ki ima v tej občini domicil, predala prapor partizanskim enotam konjiške občine.

Za občinski praznik v Slovenskih Konjicah bodo pripravili tudi posebno publikacijo, kjer bodo prikazali uspehe in probleme konjiške občine. Brošura bo izšla v nekaj tisoč izvodih. V času praznovanja bodo organizirali razstave in gledališko predstavo ter folklorno gostovanje.

V športu pa pripravljajo vrsto tekmovanj. Najprej bo občinsko pionirsko tekmovanje v nogometu, sledilo bo košarkarsko tekmovanje, strelsko, v šahu in tenisu. Občinska pionirska organizacija pa bo v času praznovanj pripravila razstavo pionirskega odreda.

V vsak dom NOVI TEDNIK

KOLIKO STANE OTROK?

Starost otroka	Skupaj stroški	Prehran.	Oprema in obut.	Telesna nega	Vzgoja, šolanje in izobr.	Stanov. oprema
		Stroški po vrstah				
od 0—12 mes.	570,13	197,43	90,13	74,81	6,15	201,61
od 1— 2 let	416,79	227,20	66,90	50,15	6,30	66,24
od 3— 6 let	407,70	241,09	64,27	30,01	7,82	64,51
od 7— 9 let	518,62	306,59	100,35	34,26	24,26	53,16
od 10—13 let	583,45	350,12	109,16	34,50	40,26	49,41
od 14—17 let	696,04	412,53	145,77	33,91	58,30	47,53

Naši znanci

PIŠE: B. STRMČNIK

GUSTELJ TEICHMEISTER

KAKO JE GUSTELJ »LULEK« POSTAL

Vse kaže, da so vezane štipendije tudi že včasih poznali. Ko je Gustelj končal šolanje v Švici, se je zaposlil pri menihih. Bil je »verwalter«, po naše oskrbnik dveh posestev in sedemnajstih viničarij. Pesniški dvor in Limbiš sta bili veliki posestvi, vse pa je bilo last menihov. Gustelj je nadziral strokovno kmetovanje, skrbel, da so viničarji pravilno in pravočasno gnojili, da strehe niso puščale in da je bilo skratka vse tako, kot je biti moralo.

Na vsaki viničariji je mladega (in ledig) agronoma čakala posebna soba, da so »gospod adjunkt« imeli kje nočevati, ko so na oglede in kontrolo hodili. Z Eriko sta se tistih dob najbolje razumela in brez nje bi težko opravljal svoje obsežno delo. Stalno ga je spremljala in mu omogočala, da je pravočasno prišel tja, kamor je bil namenjen. Erika je bila njegova kobila, ki jo je jezdil od viničarije, do viničarije.

»Gustelj, povejte, kakšna pa je bila vaša takratna plača?« sem se pozanimal.

»Presneto, ni bila slaba. Takole za približno dve učiteljevi je nanesla, pa še deputat sem imel. Vsako leto sta mi pripadali dve teleti in 300 litrov najboljšega vina... Ni kaj reči, niso bili slabi časi...«

Pa kljub temu, meniška bližina Gusteljnu ni najbolj odgovarjala, verjetno ga je še vedno pekla vest zaradi tistega vina, ki sta ga s farovško kuharico župniku na Terinarjih spila, ko je Gustelj še poklekal pred oltarjem...

Preselil se je v Rimske Toplice in postal oskrbnik posestva Lurdšpeich. Dr. Uhlich Gustav, takratni lastnik Zdravilišča in obeh hotelov, mu je ob priliki, ko sta se spoznala v Mariboru, ponudil službo in Gustelj jo je sprejel. Ta odločitev je bila usodna. Prišel je v Rimske toplice, bilo je 1931 leta, in tu je še dandanes njegov dom.

Takole je lansko zimo vodil Gustel (beri Lulek) osla na Mozirsko planino. Da je bil v kratkih hlačah, ni treba posebej poudarjati...

Marija Brezovšek je bila kuharica pri Poštni Frajli. Gusteljnu se je naenkrat zazdelo, da bi bila ta prava, pa je o nameri pobaral znance. Odsvetovali so mu, češ, tu pa ne bo nič, še nobenemu snubcu ni uspelo in tudi on naj bi si polomil zobe. Pa si jih ni! Vse je namesto njega opravila farovška kuharica (že spet), ki je bila dekletova botra. Vzela sta se, ona je bila stara 32, on pa 36 let.

Še istega leta, 1934 pa je Gustelj prevzel od lastnika v zakup tudi oba hotela, Stari in Novo pošto, ter začel na svoje. Fantje v kraju (pa ostali ljudje tudi) so ga imeli radi in marsikdaj so sedli za mizo. Če pa so postajali pred gostilno, pa jih je Gustelj hudomušno povabil:

»No, luleki, bomo šli pit ali ne. Dam za liter le za mano, luleki...!« Tako in podobno! Pa se je zgodilo, to, kar tudi sam ni pričakoval, postal je RIMSKI LULEK in ostal bo tako dolgo, dokler ne bo za njim zbledel spomin prihodnjih rodov...

»Poznaš Gusteljna?«

»Katerega? Luleka? O, seveda..., kdo ga pa ne!«

Bralci pišejo

GNILE BRESKVE IN ŠE KAJ

Pred dnevi sem dala prinesti iz Merxove poslovalnice Dobje 2 kg breskev. Nečakinja se je celo pošalila v trgovini, češ da mi ne boste nadevali gnilih breskev. A glej ga šmenta, ko je prinesla breskve domov, je bila vreča zaradi nagnitih sadežev spodaj že popolnoma premočena. Od 2 kg breskev je bilo skoro 1 kg tako močno nagnitih, da niso bile več uporabne.

Vprašam se, ali je potrošnik dolžan v trgovini kupiti tudi pokvarjeno blago, od katerega ima malo ali nič koristi, plačati pa mora zanj polno ceno?

Pa še en primer: v isti trgovini so pred nekaj meseci kupile moje nečakinje indigo papir za šolske potrebščine. Plačale so 0,40 din za komad. Bil je že do skrajnosti izrabljen, od pik popolnoma preluknjan. Ob pripombi, da je papir že rabljen, je pomočnik menil, da je za šolsko uporabo še dober.

Mar niso tudi otroci stranke, ki imajo v trgovini pravico do poštene postrežbe? Ali je človek na deželi res tako malo cenjen, da se ga niti v trgovini ne jemlje resno? Pa brez zamere!

Jožica Lokovšek,
Ravno 17, Dobje

ŠE NEKAJ O »ZMERNIH CENAH«

Pisca članka, ki je bil objavljen v 34. številki Novega tednika pod naslovom Zmerne cene, bi rad dopolnil, oziroma popravil njegove podatke o cenah v hotelu MERX.

Cena nočitev v enoposteljni sobi znaša 70 ali 100 din, odvisno od lege sobe, v dvoposteljni (za dve osebi) pa 150 din. Hotel ima tudi dva apartmana. Cena: 300 oziroma 400 din za eno noč. V vseh cenah je vračunan zajtrk. Vsekakor so te cene v sorazmerju s komfortom in postrežbo, ki jo je gost deležen v tem novem hotelu. Hotel Merx je bil namreč odprt šele lani. V vsaki sobi je kopalnica s sanitarijami, telefon, vse sobe pa imajo tudi balkon. V apartmanih je gostom na voljo televizor. Poleti se gostje lahko brezplačno kopajo v olimpijskem bazenu. Tudi v hotelu MERX so gostom na voljo garaže.

Vsekakor menim, da gostje hotela MERX vedo, kaj in zakaj plačajo. Da je tako, priča tudi dejstvo, da je hotel dobro obiskan ne samo v turistični sezoni, ampak tudi zunaj nje in da ima iz dneva v dan več stalnih gostov.

-zk- Celje

SLABA REKLAMA ZA LESNINO

V Celju za kinom Union je parkirni prostor, kjer ima za svoja vozila rezervirano mesto tudi Lesnina.

30. avgusta sem ob 18. uri zvečer parkiral avtomobil na njihovo mesto, ker je bilo povsod zasedeno, vedeč pa sem, da rabim le deset minut, da nekaj opravim v bližnji trgovini. Ni preteklo niti deset minut, ko sem se vrnil in opazil, da sta na mojem avtu prazni sprednja in zadnja guma. Bil sem nemalo presenečen in nisem si mogel misliti, kdo bi mi lahko to napravil. Pristopil je vojak in mi je povedal, da sta mi gume spustila direktor Lesnine Celje Gržan Zvone in poslovodja trgovine Jože Zdovc in sta mu naročila, naj mi to pove, če mi ni kaj po volji, pa da se jima oglasim.

Ohranil sem mirno kri in sem šel v Lesnino. Nobenemu se ni to ravnanje zdelo niti najmanj oporečno. Zahteval sem, da mi gume napolnijo — toda namesto tega sem dobil posmeh in v roke črpalko ter pripombo direktorja, da lahko kar tožim, če nisem zadovoljen. Ne vem, kaj bi naredil kdo drug na mojem mestu, toda skoraj malo verjetno je, da bi se vse tako mirno končalo. Ni mi preostalo nič drugega, da sem gume napolnil in se odpeljal.

Sprašujem se, zakaj je bilo to potrebno? Četudi bi prišel takrat kakšen njihov avtomobil (toda tega ni bilo), bi direktor in poslovodja s tem, da sta spustila gume, ne naredila prostora, temveč čas sa odstranitev mojega avtomobila še samo zavlekla.

Lahko bi se zgodilo, da bi bil to ravno njihov kupec in najboljšega vtisa o tej trgovini gotovo ne bi imel.

DM Celje

TEHARSKA PESEM

Prelep je bil teharski kraj,
saj daleč sloveł je njegov značaj.
Smo cerkev sv. Štefana imeli,
bil prošnjik zdravja je, živine.
Ga druga vojna in zob časa opustošila,
ga cestna uprava do stolpa je zrušila.
V spomin je ostal le še stolp,
saj spomeniško varstvo reklo je svoj stop.

Kraljuje sedaj na ledini tam
ponos njega ne predstavlja več,
posebno pa še Teharčanom nam,
v prah zavit premlevaš svojo zgodovino sam.

Je industrijski plin uničil sadno drevje,
ki krasilo naravo je, njegovo cvetje in vejevje,
spomladi cvetje, v jeseni sad,
saj tu ni nihče vedel, kaj je glad.

So polja in njive nudile krasen ti pogled,
ki s tem momentom bil je očem odvzet.
Na celjski trg je zdrava zelenjava romala, od tod
sedaj, če hočeš jo imeti, iskati moraš jo drugod.

Se živina v hlevih je gojila
ki marsikaterega mesarja je razveselila
in sedaj, če pogledaš v hleve tam
stoji privezan le še po en rep.

Se mogočna tu gora odpira,
zelena narava pod njo umira.
Si tujec misli pač tako,
morda puščavska ruda tu bo.

Je marsikateri vodnjak skalila,
tako da še živina je ni več pila.

I. K.

ODGOVOR: Objavil sem prvi del pesmi. Ker vidim, da ste kritični, se raje odločite in napišite (v članku) kaj več o problemih življenja občanov na Teharjih.

O GOLOTI

V zadnjem NT je bil prispevek o čudežu pri šeškem mostu. Gotovo se je vsakemu bralcu, kaj šele gledalcu, vse zagabilo, ko je bral o goloti dveh kopalcev. Kaj sta si le mislila, kako jih bodo sprejeli, ko sta fant in dekle stopila iz mercedesa gola? Vidi se, da sta prenasičena vsega, kot tudi njuni starši, kajti vsak se ne more voziti z mercedesom. Ko bi pretrpela to, kar smo nekateri, ko so nas gole mučili in preganjali esesovci v taboriščih, se jim ne bi ljubilo takole hoditi. Namesto da bi bila srečna, ker sta zdrava! Koliko nesrečnikov je pohabljenih že od rojstva, bolezni ali po nesreči. Kaj bi dali za zdravje!

Če sta bila Celjana delegata na kongresu nudistov v Vrsarju, si gotovo tukaj ne bosta pridobila članov. Ni jima treba hoditi delat reklamo še k drugim mostovom, da ne bosta še kaj drugega doživela kot v Šeščah!

Amalija Kranjec,
Orla vas

VREDNO POSNEMANJA

Pred kratkim sem bil zaradi obolenja v grlu napoten na specialni pregled v ambulanto v bolnišnici v Celju. Ko sem prišel v čakalnico, sem bil presenečen. Ura je bila 8.30 in čakalnica nabito polna. Kot srebrnolascu mi je neka mlajša oseba odstopila sedež. Sedel sem in premišljeval, če bom sploh prišel na vrsto. Ko je bila ura devet, so se odprla vrata ambulante, na katerih se je pojavil primarij dr. Dolinar in nam velel: »Starejši naprej!«

Pravilno je, da se ljudem, ki so prekoračili 70 in več let starosti daje prednost v ordinaciji, ker zaradi starostne utrujenosti pač težje čakajo kot mlajši.

A. Nun., Celje

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Pošiljam vam priloženo zgodbo. Napisala sem jo, ko sem v NT prebrala razpis za »Mojo ljubezensko zgodbo«. Zgodba je resnična, iz mojega življenja. Čeprav ste napisali, da lahko avtorji ostanejo anonimni, se bom vseeno podpisala; kajti ne sramujem se niti svojega početja, niti tega, da sem jo napisala. Seveda pa je sedaj odvisno popolnoma od vas, če jo boste v vašem listu objavili. Ker ste moje prispevke že nekajkrat objavili, upam, da tokrat pismo le ne bo končalo v kakšnem uredniškem košu.

JOŽICA SELIČ
Rečica 38, Laško

Odgovor: Jožica, niti pismo niti zgodba nista končala v košu. Prav?

Z OTROKOM NEŽNO ALI GRDO?

Da, spominjam se tistega zadnjega večera. Sedeli smo v mraku večera in besede so komaj stekle. Vse je pretresala ena sama boječa misel: slovo. Jutri se bomo morali razstati. Jutri se bomo še poljubili, si stisnili roke in potem bomo vse naše ljubeče in prijateljsko prepustili prostoru in času. Saj to je nemogoče. Na nekoga se močno navežeš, da postane nepogrešljivi del tebe samega. Potem pa mu nenadoma stisneš roke, ga pobožaš s pogledom in mu rečeš: »Na svidenje!« Nemec Erke, plavolasi vzgojitelj, je tiho prebiral strune kitare. V svečniku na mizi je zabrlela sveča. Sence so plesale po mladih rožnatih obrazih, se umikale in se nato zopet neznansko povečale. Topel poletni zrak je prihajal skozi široko odprto okno. Na nebu so se vžigale zvezde. Druga za drugo. In kmalu je bilo modro nebo bogato zlatih lučk, ki že tisočletja navdajajo ljudi z upanjem. Moja zvezda, moje življenje. »Prav ta zvezda gleda na Japonsko in na Filipine. In na Avstrijo in na Ameriko, Belgijo, Dansko!« so vzklikali otroci zaverovani v lepoto julijskega večera. Nato so umolknili in se za hip preselili k svojim na svoje.

Toda le za hip. Kajti v tem trenutku se odpro vrata. Dečki in dekleta stopicajo kot palčki z barvnimi lampiončki. Za slovo, za zadnji večer, pojejo pesem: Na nebu se *svetijo zvezde —*
in tu svetimo mi!
Moja lučka ugaša
in domov se otrok vrača
bumulabumulali . . .

Tako je izzvenel nokturno. In tako so palčki obšli za slovo vse sobe. V nekaterih očeh so se zaiskrile solze. Misel na dalnji dom je presekala misel na jutrišnje slovo. Otroci so mahali za lampiončki, ki so zadnjikrat obšli sobe in vsem želeli lahko noč.

Nekje v mojih prsih, pod srcem me je stiskalo. Strune so komaj slišno brnele v sedaj že jasni noči.

Nekaj nejasnega, pridušenega je hotelo privreti na dan. Toda ni. Čustvo je pokopalo srce. Molk je kot zli duh gospodoval v sobi. Nekdo je prižgal navadno mehansko luč in tesnoba in boleč- na se je kot senca razpršila.

Še se bomo, imeli radi radi radi . . . smo zopet zapeli, Filipinci pa Planting rice is so fine . . . Peli smo in oboževali roko, ki je plesala po kitari. Otroci morajo spati. »Jutri jih čaka naporna vožnja!« je dejala Američanka Andrea. »Res je, dajmo jih spat, je dodala Karen in že poljubovala svoje štiri miljenčke. Vzgojitelji so odšli v sobe. Prižgali so sveče. Vstopili so. »Lahko noč, otroci!« so dejali in pobožali napeta rožnata lica otrok. »Naj še malo!« je proseče dejal Belgijec Morton. »Ne, ljubček. Jutri vendar potujemo. Lahko noč, lahko noč!« Nato so pogasili svečke in v sobe se je naselil mir. Prenekatere oči se še niso zatisnile, saj so želele odmaknitj jutrišnji dan.

V pokoju noči sem stal na hodniku in razmišljal o vzgojiteljih, o zahtevnem vzgojiteljevem delu. O nežnosti, grobosti in nasilju. Kot oduren refren mi je zazvenel v ušesih refren vzgojitelja, ki je otrokom pred spanjem govoril z grožnjo in roko.

Kako velik del neizprosne resnice se skriva v takem drobnem dogodku. Z otrokom si nežen in ga pred spanjem umiriš ter temu dodaš še kakšno duhovno poslaščico. Nežno se vedno vrača z nežnim in grobo z grobim. Pedagoginja Andrea je na ta moment opozorila tudi pred slovesom. Prav je imela. Otrok ni navadna mehanska luč, je sveča, ki brli in se njen plamen tenkočutno predaja nemirnemu ozračju. Poskušal sem videti sladko spečega otroka v zibeli. Vsi bi vzkliknili: »Kako lep je!« Res je, zelo lep je. Ali bo tak tudi ostal? Da, ostal bo, če bomo iz njega hoteli narediti, vzgojiti živega in čutečega človeka, ki se ne zaveda le lastnih bolečin. In Mednarodna otroška vas Velenje je zato bila ves mesec dni živa in občutljiva zibel ljudi, ki bodo jutri znali ceniti in ljubiti vsakogar . . . V. Š.,
Velenje

KDO BO NAPISAL?

Prosim, odgovorite mi, ker sem vaš naročnik, ali lahko sam napišem kak članek, ali pa ga mora napisati novinar. Sporočite mi, prosim, odgovor.

Rupert Baumkircher,
Planina

Odgovor: Pisalo v roke, napišite in pošljite!

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Bilo mi je le nekaj več kot trinajst let. Vsak dan sva se srečala, ko sem šla v šolo in zvečer domov. Všeč mi je bil, in ko se je začel tudi on zanimati zame, sem vedela, da sem se zaljubila. Tako mlada in neizkušena sem bila, on pa je imel že skoraj dvajset let.

Spominjam se večera, ko me je prvič spremljal domov. Bilo je jeseni in že precej mrzlo, ko sem se vračala iz šole. Čakal me je in to me je presenetilo in osrečilo hkrati. Vso pot sva se pogovarjala le o šoli, ko pa sva se poslovila, me je poljubil na lice. To ni bil poljub, ki bi razodeval ljubezen, toda meni je pomenil veliko, zelo veliko.

Naslednji večer je zopet prišel. Počasi sva stopala po parku. Molčala sva. Zdelo se mi je, da se nimava kaj pogovarjati. Nenadoma me je okrenil k sebi in me poljubil. Bila sem presenečena. Za trenutek je odmaknil glavo in se mi zazrl v oči. V njegovih temnih očeh sem videla odsev reke, ki se je vila mimo naju. Objel je moj obraz z obema rokama in njegove ustnice so se znova približale mojim.

Bila sem strašno nerodna. Še danes me je sram, če se spomnim na tisti čas. Šolsko torbo sem stiskala k sebi in šele na njegovo prigovarjanje sem jo odložila. Ves čas sem molčala. Zdelo se mi je, da se ga bojim. Nisem vedela, kaj naj naredim z rokami. Nisem ga upala niti objeti, kaj šele, da bi karkoli rekla.

Ponoči sem sanjala o njem in doživljala vse njegove poljube še enkrat. Bila sem srečna, zelo srečna. Zdelo se mi je, da je ves svet moj in da bo ta sreča trajala večno. Mislila sem, da sem ga osvojila in da je moj fant. Toda kmalu sem spoznala, da sem še daleč od tega. Prihajal je zelo neredno in še tedaj je imel vedno kakšen izgovor. Jaz pa, ki sem ga oboževala, sem molčala.

Razšla sva se brez slovesa, brez ostrih besed. Enostavno: ni ga več bilo. Če sva se srečala, me je pozdravil, to pa je bilo tudi vse. Najprej sem bila razočarana, kajti bila sem zaljubljena vanj. Toda že takrat sem bila preveč ponosna, da bi se mu vsiljevala. Sprijaznila sem se z usodo, da je zame izgubljen.

Danes je poročen in očka. Tudi jaz ljubim drugega. Včasih se srečava in tedaj me vedno nekaj stisne pri srcu. Nisem več zaljubljena vanj, vendar je nekaj v mojem srcu ostalo. Bil je moj prvi fant. On je bil tisti, ki me je prvi poljubil in prebudil v meni do tedaj še neznano čustvo. Karkoli se bo že zgodilo z menoj, nekje na dnu mojega srca bo za vedno ostal spomin nanj. Hvaležna sem mu za vse, kar mi je tedaj storil. Veliko sem se naučila ob njem, čeprav on tega najbrž ni niti slutil.

JOŽICA SELIČ,
Laško

60 let Gasilskega društva Celje - Gaberje

GASILSTVO IN SLOVENSTVO

KONRAD GOLOGRANC, rojen 1897 v Vojniku, živi od leta 1898 v Gaberju in je sin zavednega Slovenca, bivšega podžupana občine Celje-okolica. Obiskoval je osnovno, meščansko in višjo obrtno šolo.

Kot 2½-letni mladenič se je leta 1911 po triletni vojaški obveznosti vrnil domov v Celje. Takrat so pod okriljem Zveze slovenskih požarnih bramb v Žalcu snovali rodoljubi Celjske okolice ustanovitev požarne brambe za naselja Gaberje in obe Hudinji, katerim se je pridružil. O svoji gasilski karieri ve mnogo povedati.

Povejte, prosim, zakaj so Gaberčani hoteli imeti svojo požarno brambo in kdaj so jo ustanovili?

Okolica Celja se je na začetku tega stoletja iz leta v leto širila. Gradili so nove tovarne in obrate, nastajala so naselja Nova vas, Lastni dom idr., zidali so hiše in gospodarska poslopja v Gaberju, Zavodni, Čretu, Ostrožnem, Spodnji in Gornji Hudinji, Trnovljah, Teharjih itd. Skrb za stanovanjske in gospodarske zgradbe je spodbudila prebivalce, da si zagotovijo boljšo gasilsko zaščito pred požari, kakor jim ga je nudila takratna požarna bramba mesta Celja. Uvideli so, da je le hitra in izdatna pomoč ob požarnih nesrečah uspešna. Dejansko je bila gasilska zaščita na tem območju takrat nezadostna, pa tudi pomanjkljiva, ker se mestna požarna bramba za okolico ni dosti brigala. Prebivalci so bili nezadovoljni in so zahtevali, da ustanovi občina Celje-okolica svojo lastno požarno brambo, **kar se je 24. 3. 1912 tudi zgodilo.** Občinski odbor Celje-okolica je odstopil del lesene ute ob Mariborski cesti za shrambo brizgalne in orodja in ji nudil tudi gmotno in moralno podporo. Navdušenja je bilo veliko, toda sredstev malo. Zato je bil začetek povezan s težavami. odbor je moral uvesti nabiralno akcijo in iskati podporne člane. Od Deželnega odbora za Štajersko v Gradcu je dobil subvencijo za nabavo vprežne brizgalne in ročni pogon. Nabavljena je bila tudi oprema, cevi, lestve, delovni kroji, čelade idr. S to brizgalno je požarna bramba prvič reševala 20. 1. 1913 v Trnovljah.

Po letu 1900 se je narodnostni boj med Nemci in Slovenci povečeval. Nemški in slovenski časopisi so pisali o številnih medsebojnih sporih in žalitvah. Kako je bilo takrat v Gaberju?

V mestih in trgih so imeli Nemci na Spodnjem Štajerskem svojo narodnostno in gospodarsko premoč, podeželje pa je bilo slovensko. Med Slovenci in Nemci so nastajali ob večjih in važnejših prireditvah in proslavah pogosti spopadi. Nemški Schulverein je v Gaberju zgradil svoj novi otroški vrtec, Slovenci pa Sokolski dom. Ko je bila otvoritev tega doma, so morali gosti izstopati na postaji Štore in pešačiti v Gaberje. Razumljivo je, da so v času narodnostnih bojev

vsi imeli ustanovitev požarne obrambe v Gaberjih za protiutež požarni brambi v Celju, ki je bila nemška. Vodstvo in člani požarne brambe Gaberje so bili sami zavedni Slovenci. Na požariščih je nastalo ostro tekmovanje med četami, kdo bo prej na mestu nesreče in kdo bo več rešil. To nas je sililo, da smo se mrzlično izpopolnjevali, opremljali in usposabljali.

Iz dolgoletnega delovanja v gasilstvu se prav gotovo spominjate raznih dogodkov iz časov, ko so imeli gasilci črpalke na ročni pogon. Bi nam hoteli o tem kaj povedati?

Tudi mi smo imeli deset let le črpalko na ročni pogon, ker ni bilo sredstev za parno ali motorno brizgalno. Čeprav se zbere pri požarišču veliko ljudi, so nam redko kje pomagali pri črpanju vode z ročno brizgalno. Običajno smo morali gnati brizgalno sami. Tudi če je posredovala žandarmerija, ni bilo uspeha, raje so se izmikali. Pač pa so pomagali največkrat prizadeti ali sosedje. Leta 1920 se je po novih pravilih, izdanih od gasilske zveze v Ljubljani preimenovala požarna bramba v Prostovoljno gasilno društvo Gaberje.

Skoraj 30 let ste imeli v gasilski organizaciji razne funkcije. Ob ustanovitvi požarne brambe so nas izvolili za prvega poveljnika, kar ste bili do leta 1930. Nato ste bili predsednik gasilskega društva Gaberje do pričetka druge svetovne vojne. V Gasilski zajednici dravske banovine ste bili podstarešina za celjsko območje. Poleg tega ste prevzeli po smrti dr. Bergmana leta 1926 mesto načelnika Gasilske župe Žalec, ki se je pozneje preimenovala v Gasilsko župo sreza Celje. Kakšno je bilo tisti čas delo v gasilski župi?

Prirejali smo predavanja, tečaje, tekme, vaje, izpite, da bi usposobili čimveč gasilcev in dvignili njihovo strokovno znanje. S tajniki Pristovšekom, Kotnikom, Vengustom in Bervarjem smo se trudili, da dvignemo enotnost strokovnega dela in nastopov v župi, skrbeli za primerno dodeljevanje sredstev iz gasilskega sklada za nabavo orodja in opreme, pomagali pri ustanavljanju novih gasilskih društev, kjer je bila potreba in tudi zagotovljena prihodnost, urejevali medsebojna razmerja med članstvom, se udeleževali prireditev in slavnosti ipd. Župa je združevala 64 gasilskih društev, tečajev in izpitov pa so se udeleževali tudi gasilci iz sosednih žup.

Kakšni so bili vaši odnosi do tistih gasilskih društev, ki so bila še pod nemškim vplivom in z nemškim poveljevanjem? Leta 1925 se je namreč celjsko gasilsko društvo želelo včlaniti v mariborsko gasilsko župo, ki je imela svoj sedež v Framu. Načelnik župe Tomaž Krajnc in tajnik Pfeifer ml. sta sporočila, da z veseljem pozdravljata včlanjenje društva v njihovo župo, v katero bodo pridobili še gas. dr. Ptuj, tako da bodo gasilsko društvo Maribor, Celje in Ptuj, ki so bila dosedaj v ozki zvezi, tudi za naprej ostala pod istim župnim vodstvom, seveda na podlagi tovariškega sporazuma.

Vsa društva v žalski gasilski župi, ki so bila še pod nemškim vodstvom, smo večkrat opozarjali, naj se včlanijo v našo župo, da bi s tem dosegli slovensko poveljevanje in se otresli nemškega vpliva. V nekaterih društvih smo imeli uspehe, v drugih ne. V celjskem mestnem društvu so Slovenci prevzeli društvo v svoje roke šele 1936. leta. Gasilsko društvo Gaberje pa je vodilo kopico celjskih obrtnikov in delavcev in jih pripravljalo za vstop in prevzem tega društva. Niso pa uspeli, ker jih stari odbor celjskega društva ni hotel sprejeti v članstvo.

Lani smo v Celju proslavili 100-letnico gasilstva v Celju. Bili ste na proslavi. Kakšen vtis imate s te proslave in kako gledate na razvoj gasilstva v sedanji dobi?

Ob proslavi stoletnice celjskega gasilstva sem bil nadvse prijetno presenečen s prikazom pripravljenosti in opreme ter poročilom o delovanju. Vedno sem smatral gasilska društva za najpotrebnejša in koristna in jih z vsem srcem in dušo podpiral in v njihovih vrstah sodeloval. Veseli me in ponosen sem, da jih družba vzdržuje in podpira, ker sem prepričan, da ima v njih dobro naložen kapital. Iskreno želim, da bi gasilske organizacije z opremo in strokovnim znanjem ne zaostajale za današnjim tempom napredka. Le dobro in sodobno opremljene ter strokovno izvežbane gasilske enote bodo uspešne.

Posebno pa še želim, da bi našla v gasilske vrste množičen pristop naša mladina, katero zelo pogrešam.

FRANJO MAUER

oglašujte
v dnevniku
DELO

turizem

IZLET NA ŠMOHOR

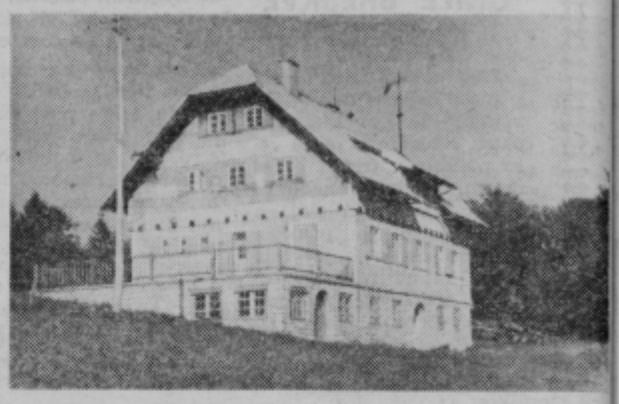

Če se ob teh jesenskih sobotah in nedeljah ne boste mogli odločiti, kam na svež zrak, vam predlagam — izlet na Šmohor.

Pri zdravilišču v Laškem zavijemo pod viaduktom in v uri in pol bomo prispeli po markirani poti na Planinski dom na Šmohorju — 778 m.

Tudi z avtomobilom je možen dostop do koče. Ko prispemo, od zdravilišča po rečiški dolini, do križišča, se poslovimo od asfalta, zavijemo na desno in po šestih kilometrih vožnje prispemo na Šmohor.

V planinskem domu nas bodo postregli s hladnimi in toplimi jedili ter pijačo. Ob sobotnih večerih se bomo lahko zavrteli ob zvokih domačega ansambla. Zadržali se bomo tudi prek noči, saj lahko prenočimo v dvo, tri ali več posteljnih sobah.

Zjutraj si lahko ogledamo redke živali — muflone, na deset minut oddaljenem Lovskem domu Cirila Vezjaka. Med potjo do lovskega doma — včasih je bila to Trbežnikova domačija — imamo lep razgled. Pod nami je spodnja Savinjska dolina, v ozadju pa Pohorje, Plešivec, Golte in Dobrovlje.

Ob povratku z lovskega doma lahko obiščemo tudi spominsko obeležje, kjer je bila med vojno partizanska tehnika »Nestl« in spotoma naberemo kostanj.

Prav prijetno bomo preživeli jesensko nedeljo ob pečenju kostanja in kozarčku, s katerim nam bo postregel oskrbnik planinskega doma.

S Šmohorja se lahko odpravimo na izlet na Malič, Gozdnik, Kal in Mrzlico.

A. MAVRI

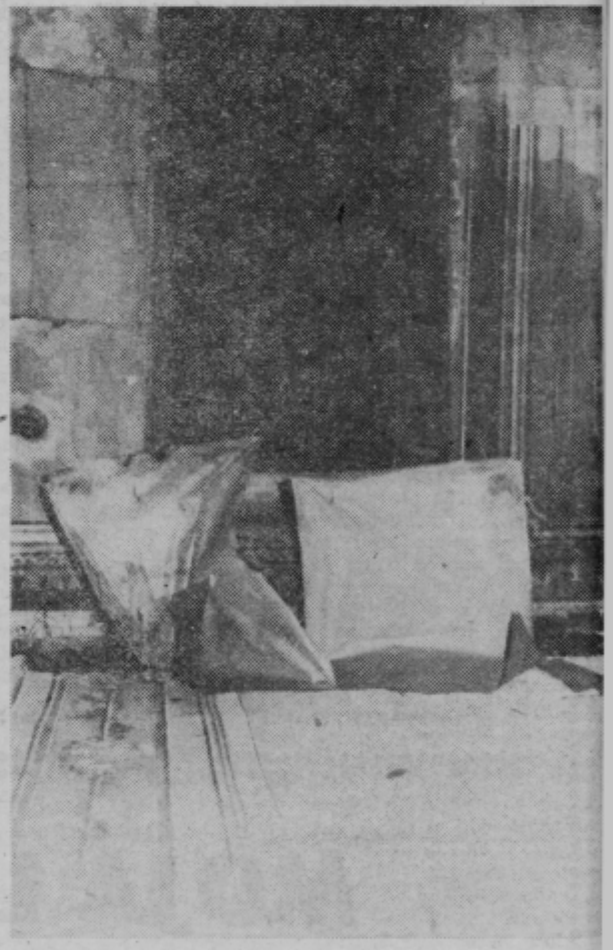

Prav vsi dobro vemo, kako je znana stara lekarna v Olimju, saj jo uvrščajo med najstarejše lekarne v Evropi. Toda znamenita ni samo lekarna, ki pogreša še ve obiskovalcev, pač pa celotni dvorec. Takole je v sobah kjer so še dobro ohranjene freske, a je videti, da ne bodo več dolgo . . . Foto: D. Medve

obrazi

MILAN ČETINA

Malo je v Celju grč, kakršna je Milan Četina, ki te dni praznuje 80 letnico. Še pred leti, ko je slavil tričetrt stoletja, je postavno vzravnan meril celjske ulice, z živahnimi očmi iskal v med množico znanih reči nove kamenčke v mozaiku svojega mesta. Milan Četina je bil od deških let navajen iskati podrobnosti, ki jih tisoči someščanov niso posebej zapazili. Ta svoja opažanja je nemudoma prelil na papir, potlej v svinec in na časnikarska strani; zdaj s pohvalo, spodbudo, zdaj z muhavo spotakljivostjo, pa tudi z žgočo kritično besedo, kakor je bilo treba.

Odkar je prišel iz rodne Galicije v Celje v šolske klopi, potlej pa v stavnico zvezne tiskarne za črkostavskega vajenca, je Milan Četina nenehno oženjen s časniki. Pred vojno je dopisoval Novi dobi, pa Večeru, katerega upravnik podružnice je bil nekaj let pred vojno. Med drugo vojno je od samega začetka sodeloval z osvobodilnim gibanjem, seveda v manj javni obliki. Po vojni je kot stavec, faktor in kot korektor bil eden najtesnejših sodelavcev in soustvarjalcev našega tednika. Dolgo vrsto let. Najpogosteje je uredniku prinašal kar v svinec odlite sveže novice, ves tisti pester drobiž o Celju, ki je naše bralce tolikanj privlačil. Takega sodelavca po njem še nismo imeli srečo pridobiti.

Predvojni naprednjak, sokolski tajnik, človek, ki do nekaj let nazaj ni vedel ne za nahod ne za prehlad, tudi po upokojitvi ni sedel v zapeček. Bil je urednik »Lepega mesta«, vnet turistični delavec, olepševalec, pa direktor »Reklame«, ves čas pa sodelavec mnogih časnikov, v zadnjih letih, predvsem Ljubljanskega dnevnika. Šele ko se je ponesrečil in ga noge več ne ubogajo kot nekoč, je njegovo pero postalo suho. Ne povsem. Le novic ne more več zbirati, kajti časniški sodelavec njegovega kova je pisal, kot pravimo, z nogami in na nogah.

Najbrž mu ni prav, da s svojega Aljaževega hriba ne more več na celjske pločnike, med strehe starega mesta, in da ne more kreniti v ljubljene hribe, kot je to delal še pred leti. Bil je tudi vselej med prvimi, ki so tvegali kopel v Savinji na pomlad in med zadnjimi, ki so na jesen vzeli slovo od njenih svežih valov.

No, vse to mu zdaj nadomestujejo spomini na doživljaje, ki jih jubilejnik, kakršen je Milan Četina, gotovo nima malo.

Ko se njegovi časnikarski kolegi takole pridružujemo čestitkam ob 80-letnici, mu želimo še dolgega življenja, zdravja, pa tudi to, da bi sem in tja še namočil pero v črnilo tudi za naše bralce.

Na mnoga leta v imenu »racmanske« druščine!

JURE KRAŠOVEC

PRIHODNJIČ V NOVEM TEDNIKU:

NAGRADNA IGRA

SPOZNAJMO SE!

ljubljanska banka

Za lepšo podobo našega mesta...

Prav gotovo nisem edini med Celjani, ki se pridružuje novinarki Zdenki Stoparjevi (Pošlahtnjenje mesta, NT z dne 31. avg.) z željo, da bi se za lepšo podobo našega mesta še našel denar, s katerim bi dosedanjim kiparskim stvaritvam v našem mestu pridružili še kako tovrstno umetnino. Res, da so želje navadno večje od materialnih možnosti, vendar se s primernim razumevanjem, h kateremu vabi vzpodbudni članek Zdenke Stoparjeve, hitreje najde ustrezna rešitev. Čestokrat je zadevna pripravljenost prisotna in čaka le na primeren namig...

Leta 1975 bo sedemdeset let, kar stoji šolsko poslopje III. osnovne šole v Vodnikovi ulici. Avstrijski cesarsko-kraljevi oblastniki so 1905. odprli poslopje, okrašeno z dvema doprsnima kipoma največjih nemških pesnikov — Schillerja in Goetheja. Doprsji sta imeli svoje mesto vsako v svoji vdolbini, v višini prvega nadstropja, v levem in desnem čelnem krilu poslopja. Vdolbinici čakata na doprsji, ki bi ustrezali naši kulturni zgodovini...

Ljubljanska banka bi lahko končala obnovo svoje palače v Vodnikovi ulici s tem, da bi skulpturi namenjeno ločico v vrhu čelnega vogala te stavbarske mojstrovine arhitekta Plečnika iz leta 1929, zapolnila z ustreznim kiparskim izdelkom...

Narodni dom! Že dolgo so zapisane želje po rekonstrukciji podobe, ki jo je poslopje imelo od začetka svojega narodnobuditeljskega poslanstva (1896). V skromno potešitev nostalgije za častitljivim simbolom naše narodnosti bi lahko kje na pročelju tega poslopja namestili povečan foto posnetek njegove prvotne, v moderno-renesančnem slogu zasnovane podobe, obenem s kratko zgodovino njegovega poslanstva.

Problem je »Union« — spomenik pangermanske agresije. Spomin na njegovo bedno poslanstvo smo skušali po osvoboditvi udušiti z odstranitvijo freske nad vhodom ter reliefnega venca na vogalnem stolpu te tevtonske trdnjave. Toda, kot znamenje svojega časa, »Union« ostaja. Popolno uničenje, ki so ga svoj čas predlagali, bi bilo — tako mislim nekulturno povračilo v slogu okupatorjeve uničevalne strasti. Toda i fresko i relief bi lahko nadomestili s slogovno ustreznimi likovnimi stvarmi, ki bi spominjale na tisočletni boj našega ljudstva za nacionalno in socialno osvoboditev in zmago...

A kaj bo z najmogočnejšim kulturno zgodovinskim poslopjem v mestu — z rezidenco Celjskih, ko sedanjemu namenu ne bo več služilo? Že sedaj bi bilo treba arhitektom in gradbenikom in varuhom kulturne dediščine pa še drugim kulturnim in javnim delavcem družno sesti k prvim pripravam za zagotovitev njegove nadaljnje koristne usode...

Toda dovolj! Sklenimo z namenom, da bi na pristojnem mestu izoblikovali priporočilo, ki bi načrtno vodilo k lepši in kulturnejši podobi našega mesta. Seveda, lepo mesto ni isto kot kulturno mesto, toda lepo je lahko odsev kulturnega odnosa do stvari, lahko pa le odraz discipline v izpolnjevanju predpisov s področja javnega reda in snage. Toda, zavzemamo se predvsem za ono prvo.

Gustav Grobelnik

Slika prikazuje reliefno delo celjskega kiparja Milisava Tomaniča, ki ga je postavil pred celjsko Zlatarno. Relief ponazarja delo zlatarjev in je zanimiv primer umetniške rešitve v prikazovanju zlatarske obrtniške dejavnosti.
Foto: D. Medved

‚Prešernovci' želijo mlade

Po poletnem premoru je te dni zopet pričel z delom celjski mešani pevski zbor »France Prešeren«. Zbor, ki se v minulih sezonah lahko pohvali z marsikaterimi vidnimi uspehi, bo naslednjo sezono posvetil intenzivnim pripravam za republiško pevsko tekmovanje v Mariboru ter za prirejanje celovečernih koncertov. Glavna naloga v novi sezoni pa bo predvsem pomladitev svojih vrst in tako vabijo k sodelovanju predvsem mladino iz vrst strokovnih šol, ki sicer na svojih zavodih nima možnosti pevskega udejstvovanja.

Vaje ima zbor vsak ponedeljek in četrtek v dvorani Občinskega sveta Svobod in prosvetnih društev v Gregorčičevi ulici ob pol osmih zvečer.

Šentjurčani svojim Ipavcem

Če tako pomislimo, se je v šentjurski občini rodilo že mnogo velikih mož, mož, ki se na polju, v sadovnjaku, v soli ali tovarni trudijo, da bi življenje vseh v Šentjurju postalo lepše, bogatejše, ali vsaj tako, kot je nekakšno slovensko poprečje. Dan za dnem prispevajo skromne dinarje in trde žulje za obupne ceste, nedokončane vodovode in zaselke brez elektrike. Čeprav so to mali, navadni ljudje, so v bistvu veliki ob vseh teh vsakodnevnih naporih. Svojo veličino pa so dokazali še posebej v teh dneh, ko se končno uresničuje njihova davna želja po oživljanju delčka njihove bogate kulturne preteklosti. Zastavili so si — tega je že dolgo — postaviti spomenike resnično velikim ljudem Šentjurja — skladateljem Ipavcem. S tem so jim izkazali čast in zahvalo ter ponos, saj so Ipavci s svojimi skladbami ponesli ime svojega rojstnega kraja povsod, kjer so ljudje dovzetni za prijetne skladbe, za glasbo, ki pomeni mir med ljudmi, za romantične melodije, ki so prinašale v hiše zaupanje in vedrino.

Kdo so bili šentjurski Ipavci? Povejmo to v nekaj kratkih besedah, čeprav je nemogoče v skromnih stavkih izraziti vso bogastvo njihovega ustvarjanja.

Dr. BENJAMIN IPAVEC, rojen 1829. leta v Šentjurju, umrl 1908. v Gradcu. Skladatelj in zdravnik v Gradcu. Po svojem stilu poznoromantik. Komponiral je lirsko zgodovinsko opero »Teharski plemiči«, opereto »Tičnik«, zbore, pesmi, kantate in drugo.

Dr. GUSTAV IPAVEC, rojen 1831. leta v Šentjurju, umrl leta 1908. Komponiral je v romantičnem stilu in se opiral na duh slovenske narodne pesmi.

Dr. JOSIP IPAVEC (sin Gustava), rojen 1873. leta v Šentjurju, umrl leta 1921. Skladatelj in zdravnik. Neoromantik, avtor številnih izredno uspelih solo pesmi, zborovskih skladb, klavirskih kompozicij in znane baletne pantomime »Možiček«.

Da, to so bili Ipavci, trije Ipavci, katerim bodo v Gornjem trgu Šentjurja stali spomeniki, v spomin nam in zanamcem.

V Šentjurju se izredno vestno pripravljajo na ta veliki kulturni dogodek, ki še sodi v okvir praznovanja občinskega praznika. Program prireditev ob odkritju spomenikov skladateljem Ipavcem je izredno bogat in skrbno pripravljen.

Pred dnevi so v Kulturnem domu izvedli koncert samospevov Ipavcev, na katerem so nastopili sopranistka Ileana Bratuš-Kacjanova, tenorist Rudolf Francl in baritonist Stane Koritnik. Koncert je izredno uspel, številna publika pa je izvajalce nagradila s toplim ploskanjem.

V torek zvečer so v Kulturnem domu odprli razstavo o »Ipavcih« in slikarsko razstavo Jožeta Ipavca, glavnega slikarja Hrvatskega narodnega gledališča v Zagrebu. Množičen obisk je znova dokazal spoštovanje, ki ga Šentjurčani čutijo do priimka Ipavec. Po odprtju razstave so odkrili še spominsko ploščo dr. Josipu Ipavcu na rojstni hiši v Gornjem trgu.

Na večer pred osrednjo prireditvijo, v soboto ob 20. uri, bo v Kulturnem domu slavnostni koncert pevskih zborov. Nastopili bodo: moški pevski zbor »Ipavcev« iz Šentjurja, zbor zagrebških zdravnikov, mešani pevski zbor »France Prešeren«, komorni zbor iz Celja, mešani pevski zbor »Slavček« iz Trbovelj, učiteljski pevki zbor Slovenije »Emil Adamič« in moški pevki zbor »Slava Klavora« iz Maribora.

Osrednja prireditev se bo pričela v nedeljo ob 11. uri. Sodelovala bo godba milice iz Ljubljane in množični moški pevski zbor. Realno je pričakovanje, da se bo ves Šentjur, staro in mlado, udeležil odkritja spomenikov svojim velikim možem v Gornjem trgu.

Tako bo v nedeljo uresničena davna želja, uresničena zamisel številnih Šentjurčanov, zamisel, katere realizacijo je prekinila vojna. Spomeniki Ipavcem bodo ostali v tihem okolju starega Gornjega trga, tam, kjer so Ipavci živeli in ustvarjali.

M. SENIČAR

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Dve članici šentjurskega Ipavčevega pevskega zbora iz leta 1913, ki sta med drugim sloveli kot »cvet šentjurskih deklet«. Prva je Malči Nendl, teta narodnega heroja Dušana Kvedra-Tomaža, druga je njena sestrična Albina Nendl. Obema želimo še mnogo zdravih in srečnih let.
L. G.

Kaj najraje berejo Celjani?

Mračnega, skoraj že jesenskega meglenega jutra sem hodila po celjskih ulicah z enim samim ciljem: hotela sem izvedeti, katere revije, časopise in zabavne tednike najraje berejo Celjani.

O tem sem sklenila povprašati nekaj kupcev in nekaj prodajalcev. Upala sem na drobec njihove potrpežljivosti in prijaznosti, sicer bi uspeh zletel v oblake.

Tako sem oklevajoče in plaho pokukala skozi okence kioska, kjer opravlja svoj poklic Jože Pilko.

Bila sem bolj podobna kupcu, ki ne upa povedati svoje želje ki menca od sramu, kot pa nekomu, ki se šteje za novinarja.

No, premagala sva zadrego in Jože mi je povedal, česa največ proda.

»Veste, največ prodam »golih« revij in najraje kupujejo Cik, Start in Adama in Evo. Med tujimi revijami najraje berejo Burdo in Stern. Tudi naših časopisov in revij prodamo precej. Predvsem imajo radi Delo, Novi Tednik, Anteno, Tovariša in Stop.

Precej so kupovali ljubezenske romane, vendar se bo sedaj prodaja zmanjšala zaradi povišanja cen.«

V naslednji prodajalni sem prijazno kramljala z Jožico Čretnik. Ko sem jo vprašala, česa največ proda in kdo so njeni kupci, sem izvedela tole.

»Pri nakupu bi lahko ločila moške in ženske. Moški imajo radi Adama in Evo, Start, Cik, ljubezenske romane in kavbojke.

Ženske pa raje kupujejo modne revije (Burda, Svijet) in ljubezenske romane (Amor, Psiha), pa tudi kavbojke in »certane romane.«

Povejte, Jožica, česa naj bi po vašem mnenju ne videli toliko na policah kioskov in pododbnih prodajaln?

Ja, po mojem mnenju, bi morali zmanjšati prodajo »šund« romanov, Eve in Adama, Cika in Starta.

S temi revijami že majhnim otrokom pokvarijo okus. Včasih pošljejo starši štiri ali petletnega otroka po Cik ali po »certane« romane. Otrok seveda ne zna brati, toda slike so zelo privlačne in otrok jih radovedno pregleduje. Tako zaradi slik kupujejo »certane« že otroci štirih ali petih let.

Namesto teh romanov in »golih« revij naj bi bilo več mode za ženske srednjih let.«

V prodajalni Jožice Čretnik sem hotela povprašati še nekaj kupcev, pa me je že pri prvem poizkusu minilo. Naletela sem namreč na pogled prijazno starejšo gospo, ki je kupila Delo.

Toda na nesrečo nisem vedela, da je bila 25 let aktivistka in da se ne pogovarja z mladino. Še dobro, da sem jo poceni odnesla.

Prodajalka Antonija Hanuš mi je povedala tole:

»Prodam precej revij in ves dnevni časopis. Največ kupujejo Stop, Anteno, Mladino, Cik, Adama in Evo in Start.

Med šolskim letom se bo prodaja še povečala. Žene srednjih let najraje berejo ljubezenske romane, ki se jim tudi mladina ne odreče povsem.

Da bi bila moja anketa osvetljena še s kupčeve strani, sem ustavila nekaj mimoidočih.

France Gregorič je povedal, da je star 13 let. Simpatičnega fantiča sem vprašala, kaj najraje bere.

»Najraje berem Anteno, ampak ne vso. Preberem samo zaupne besede, ker so mi najbolj všeč.«

Franci, zakaj najraje bereš zaupne besede?

Na ta odgovor sem morala nekaj časa čakati.

»Ja, zato, ker imam tudi sam podobne težave kot tisti v zaupnih besedah. Preberem samo vprašanja in odgovore, ki me zanimajo.«

Kaj pa knjige, jih rad bereš?

»Da, zelo. Sedaj sem prebral Tatiča, najbolj pa mi je všeč knjiga Solzice.«

Ano Kos sem ustavila na nasprotni strani ceste. Prijazno se je začela pogovarjati.

»Najraje berem o nesrečah in dogodkih v domačem kraju; kdaj se kdo poroči in kdaj se kdo rodi.«

Zakaj najraje berete o nesrečah?

»Veste, nekoč sem našla v dnevniku novico, da se je moj brat ponesrečil. Zdaj vedno prebiram to rubriko, ne samo zaradi bratove nezgode, veste, radovedna sem.«

»Ali berete tudi kakšne revije?

»Tudi. Berem Stop, Anteno in Našo ženo. V naši ženi je toliko uporabnega za otroke, kako jim lahko napravim kakšno obleko, pa tudi zdravniški nasveti in kuharski recepti so mi všeč.«

Božo Bašič mi je povedal, da najraje kupuje Nedeljski zaradi obširno obdelane politike in križank. Rad ima tudi Anteno, ker so v njej križanke s slovarčkom, zgodbe in zaupne besede.

Moja zadnja žrtev je bil Jože Žemva. Bil je zelo zgovoren in ni mi bilo treba dosti spraševati.

»Delo je slab časopis, pa ga vseeno naročam. Notri so samo lokalne vesti.

Največ čitam nemške revije. V njih je veliko kulture, umetnosti in politike, česar v naših revijah ni ali pa je zelo slabo. Zato jih ne kupujem.

Če berem Die Welt, si mi zdi, da vsaj za tri ali štiri ure dohajam svet.«

Tako sem zaključila majhno anketo o tem, kaj Celjani najraje berejo.

Kaj naj rečem na koncu?

Malo sem presenečena, malo razočarana in malo vesela, ker sem veliko izvedela.

Pa vendarle, ali ne bi bilo dobro, da bi vsi malo razmislili o tem, kar nam je ta anketa povedala?

Ali je naše vsakdanje berilo blesteče in tako globoko, da se lahko samo iz njega učimo skrivnosti življenja?

Mislim, da je bolj zgovorno življenje samo.

Tekst: BINCA S.
Foto: DARJA JEJČIČ

JOŽE ŽEMVA, FRANCI GREGORČIČ, BOŽO BAŠIČ, ANA KOS

Vrtiljak dogodkov

VELENJE

Tito na razstavišču ZV

V cetrtek, 7. 9. 1972, je predsednik republike Josip Broz Tito obiskal razstavni prostor tovarne gospodinjske opreme Gorenje Velenje na 97. jesenskem zagrebškem velesejmu. Ob aparatih in strojih Gorenja se je predsednik republike dalj časa pogovarjal z generalnim direktorjem Gorenja Ivanom Atelškom.

Predsednik republike je pokazal veliko zanimanje za Gorenje. Generalni direktor Gorenja Ivan Atelšek je po srečanju s Titom povedal, da se predsednik ni zanimal samo za proizvodni program, temveč tudi za druge stvari.

»Kako napredujete«? je med drugim vprašal Ivana Atleška.

»Z delom, tako kot nas vi učite in z delom tudi zaslužimo«.

Pogovarjala sta se tudi o izvozu Gorenja na tuji trg. Atelšek je na kratko opisal napredek v tovarni. V Gorenju danes dela že 9500 delavcev. Tito je pokazal zanimanje tudi za nove proizvode Gorenja. To so zmrzovalne skrinje in barvni televizorji.

Jovanko Broz so posebej zanimale kuhinje Gorenje.

Na koncu obiska se je generalni direktor Atelšek zahvalil za obisk in zaprosil Tita, da si v letu 1973 ogleda Gorenje. Predsednik republike tega vabila ni odklonil:

Ivan Atelšek je po srečanju s Titom izjavil:

»Kolektiv Gorenja bo počaščen, da bo v svoji sredi lahko pozdravil maršala Jugoslavije. To je še dodatna vzpodbuda za dosego velikih nalog, ki smo si jih zadali: plan proizvodnje je 3.427,980.000 novih dinarjev, plan izvoza pa 42.745 milijonov ameriških dolarjev. Naši osebni dohodki bodo v povprečju dva tisoč din na zaposlenega. To moramo doseči z boljše organizacije dela in večje produktivnosti«.

HINKO JERCIC

LAŠKO

Skupščina o šolstvu

Jutri se bo v Laškem prvič po počitniškem obdobju sestala občinska skupščina. Na seji bodo razpravljali in sklepali o realizaciji proračuna v prvem polletju, o zbranju in uporabi sredstev krajevnega samoprispevka, o občinskem davku na promet nepremičnin in o neodplačanem prenosu pravice za uporabo objekta stare osnovne šole v Rimskih Toplicah, konfekciji KORA iz Radeč.

Skupščina bo razpravljala tudi o nekaterih predlogih sveta za urbanizem, komunalne in stanovanjske zadeve, in sicer o zazidalnem načrtu za center Laško in o nekaterih vprašanjih bodoče organizacije urejanja in oddajanja stavbnih zemljišč.

Nadvse pomembna pa bo razprava o programu razvoja srednjega šolstva v celjski regiji. Znano je namreč, da bodo predvidene investicije v srednje šolstvo možne le v primeru, če se bodo občinske skupščine odločile za finančno soudeležbo v teh vlaganjih.

VELENJE

Gorenje v Pomurju

Delavski svet enote tovarne gospodinjske opreme v Velenju je namenil skladu za pomoč Pomurju 200.000,00 novih din.

Tako je odločil na seji ta delavski svet dne 8. 9. 1972. To ustreza 2 odstotkom višine enomesečnih osebnih dohodkov tega petisoč članskega kolektiva v Velenju.

HINKO JERCIC

ZREČE

Plan dela je narejen

Pri krajevni skupnosti v Zrečah se je sestala komisija, kjer so sodelovala tudi podjetja Comet, Kovaška industrija in Gozdno gospodarstvo, ki naj bi sestavila prioritetno listo potreb kraja in najnujnejših športnih in rekreacijskih objektov. To listo bodo predložili občinski skupščini v Slovenskih Konjicah, ki zbira potrebno dokumentacijo za pripravo gradiva za podaljšani referendum za samoprispevek. Lista, ki so jo sestavili pri krajevni skupnosti v Zrečah, vsebuje željo po ureditvi cestišč in razsvetljave.

CELJE

Konferenca o samoupravljanju

Na zadnji seji komiteja občinske konference ZKS Celje so sklenili, da bo prihodnja seja občinske konference ZK 22 septembra. Na njej bodo celjski komunisti razpravljali o samoupravljanju v celjskih gospodarskih organizacijah in o uresničevanju ustavnih dopolnil. Prav tako bodo na konferenci izvolili novega sekretarja komiteja. Kakor smo že poročali, je bil na to mesto predlagan Stane Seničar, dosedanji namestnik sekretarja.

KONJICE

Biserna poroka

V nedeljo, 10. septembra sta v poročni dvorani skupščine v Slovenskih Konjicah slavila BISERNO POROKO zakonca PODBUKOVŠEK iz Lipoglava pri Ločah. Ob 60-letnici zakonskega življenja se jim v želji po dolgem in srečnem življenju pridružuje tudi naš časnik!

GOSPODARSKI KOMENTAR

Zmeda cen

Ce kje ta čas vlada zmeda v naših gospodarskih dogajanjih, potem to velja pri cenah. Velik del cen je pod administrativno kontrolo in vseeno neupravičeno rastejo. Pri prostem oblikovanju cen se neredko pojavljajo primeri izkoriščanja trenutnih možnosti ne glede na trajnejše poslovne koristi. Prav tako pa šepa samoupravno sporazumevanje o cenah, ki kljub nestetim izrečenim besedam v našem sistemu cen še ni našlo mesta, ki bi ga opravičevalo vsaj kot svojstveno institucijo, četudi šibko.

Zadnji podatki statistikov pravijo da so se letos cene v Jugoslaviji v prvih osmih mesecih v primerjavi z istim obdobjem lanskega leta povečala že za 6,8 odstotka. Meja podražitev okrog 5 odstotkov, v katero je menda verjela samo vlada, je torej že sedaj presežena. Pri tem je še bolj zaskrbljivo dejstvo, da so življenjski stroški narasli za dobrih 16 odstotkov. Ob tem se vsiljuje vprašanje, če bi bile številke sploh kaj bolj ugodne, če bi prepustili nekaj več vpliva pri oblikovanju cen na trgišču in če ta vpliv ne bi v veliki meri diskvalificirali s pravo poplavo administrativnega vmešavanja. Se preveč previladuje miselnost, da je mogoče inflacijo obrzdati samo z administrativnimi posegi. Dejstvo je, da je inflacija postala v svetovnem gospodarstvu že zakonitost. In ne samo inflacija, ampak tudi njen vedno večji pospešek. Pri nas je stopnja inflacije precej višja kot v razvitih tržnih gospodarstvih. Da bi jo zmanjšali, pa so potrebne globlje spremembe, ne samo zamrznitev in drugi administrativni prijemi. Predvsem temeljite spremembe v gospodarski strukturi, delovnih navadah in poslovnem obnašanju. Tema zahteva posebno, temeljito obdelavo, zato se vrnimo k cenam.

Predvsem je značilno, da predstavniki zvezne administracije sami poudarjajo, da lahko četrtino letošnjega zvišanja cen pripišemo neupravičenim podražitvam doseženim s kršitvijo predpisov. Radi ali neradi moramo zdaj priznati, da je bil neuspeh zamrznitvi usojen že na samem začetku, ker nimamo zadosti močnih, povsem neodvisnih sposobnih in učinkovitih inšpekcij ter drugih kontrolnih organov. Resnici na ljubo — do zdaj smo jih marsikdaj zapostavljali kot nekake nesamoupravne institucije. Dejstvo je, da so za razvoj samoupravnega gospodarstva potrebne. Ne take kot sedaj, ampak veliko boljše. Če mora en sam tržni inšpektor nadzorovati kar po 40 in več prodajaln, potem njegovo delo ne more roditi pričakovanih sadov. Nadalje moramo povedati, da so nekatere sproščene cene povsem podivjale, ker je to omogočala trenutna konjunktura. Tako so bili na primer gostinci v avgustu skoraj za tretjino dražji, kot v povprečju lansko leto. To seveda velja za izvenpenzionske storitve, saj so druge vezane na pogodbe s potovalnimi agencijami. Kot zanimivost naj omenimo, da so hkrati, ko peki zahtevajo vsaj delno zvišanje cen kruha, gostinci brez vzroka podražili kruh skoraj za petino. Morda zato, ker jim prinaša dober zaslužek, če gostje ob skromnih porcijah pojedo več kruha.

Ob vsem tem naj omenimo še en novejši primer, ki pove, da Zvezni zavod za cene kljub vsemu samoupravnemu dogovarjanju celo leto in več drži v svojih predalih predloge za podražitve nekaterih izdelkov, ki niso pomembni za življenjsko raven. V mislih imamo primer Tomosovih motorjev za čolne in mopede. Prav zaradi tega je ta solidna delovna organizacija letos poslovala z nekaj izgube. Se bi lahko naštevali zadeve, ki samo dopolnjujejo podobo popolne zmede pri oblikovanju cen. Danes ne velja glede tega ne zamrznitev ne samoupravno sporazumevanje ne vpliv tržišča. Ker z administrativnimi posegi nismo dosegli pričakovanih rezultatov, bi morali prav tržišču in dogovarjanju proizvajalcev prepustiti vidnejšo vlogo; seveda ob dokaj sproščenem vplivu svetovnega tržišča. Da so kljub vsem naštetim zapletom gospodarski rezultati letos na splošno dokaj ugodni, pa gre zasluga predvsem vztrajnosti, prizadevnosti in okretnosti večjega dela našega gospodarstva.

In še nekaj: napačno bi bilo z take razmere obdolžiti samo zvezno administracijo. Ta lahko na primer vpliva le na 40 odstotkov cen, ki zadevajo življenjske stroške, ostale pa so v rokah republik in občin ter deloma živilskega trga.

V sedanjih razmerah so naloge, ki si jih je glede cen zastavila v svojem jesenskem delovnem programu zvezna vlada, v ospredju. Vendar ne obvezujejo samo nje, ampak tudi republike, občine in delovne organizacije. Kar koli bomo jeseni ukrepali, vselej moramo upoštevati življenjsko preizkušen nauk — da se nam od leta 1965, torej od začetka gospodarske reforme naprej, diskvalifikacija tržnih zakonitosti ni še nikoli obnesla.

T. K.

Polletje velikih dosežkov v Žalcu

Vse gospodarske panoge v občini Žalec, razen gradbeništva, so v letošnjem prvem polletju dosegle izredno lepe poslovne rezultate. Kljub temu, da so bile planske obveznosti postavljene sorazmerno zelo visoko, ni bojazni, da ob koncu leta prognoze letošnjega družbenega načrta ne bodo uresničene.

Praviloma velja mišljenje, da je območje občine Žalec, kmetijsko območje, da ob žalskem gospodarstvu vedno pravzaprav najprej pomislimo na kmetijstvo. Velja opozoriti, da je v velikem razmahu v tej občini ravno industrija. Dobro zamišljeni proizvodni programi ter striktno izvajanje postavljenih nalog so spodbudili, da je industrija doživela v letošnjem letu izredno velik napredek in predstavlja ob kmetijstvu drugo najmočnejšo gospodarsko dejavnost v občini.

Celotno gospodarstvo na območju žalske občine, v katerem je zaposlenih nekaj manj kot 8.000 delavcev, je v prvem polletju povečalo celotni dohodek za več kot 35 odstotkov. Pri tolikšnem porastu celotnega gospodarstva je potrebno še posebej poudariti to, da so skoraj vse panoge povečale celotni dohodek za skoraj eno četrtino. Daleč najlepše rezultate je prav gotovo dosegla industrija, kjer se je celotni dohodek povečal za 41,6 odstotka. Kljub treznim napovedim in realnim načrtom je to dosežek, ki ga mnogi niso pričakovali.

Verjetno je zelo zanimivo tudi to, da se je izredno močno povečal celotni dohodek na področju obrti, in sicer za 34,2 odstotka, kar je prav gotovo v mnogočem odraz prizadevanj za hitrejši razvoj tudi na tem, pri nas na splošno zapostavljenem področju. Vse kaže, da je možno tudi v obrti razvijati smotrno politiko, katere rezultat je povečevanje obsega te dejavnosti, ki v mnogih občinah sicer stagnira in nazaduje.

Po velikosti porasta celotnega dohodka v prvem polletju pa je na tretjem mestu v občini kmetijstvo, katerega celotni dohodek je porastel za 33,4 odstotka. Morda se je najslabše odrezalo gradbeništvo, ki je edina gospodarska dejavnost v občini, katere dohodek je nižji, čeprav le simbolično, kot lani v tem času. V čem so razlogi za tako stanje je v tem trenutku težko reči.

Seveda pa bi bilo ocenjevanje gospodarskih gibanj zgolj s stališča analize gibanja celotnega dohodka enostransko, kajti na ta ekonomski kazalnik imajo močan vpliv tudi nekateri sistemski ukrepi, ki so izven moči vplivanja kolektivov samih. Njih vpliv je lahko pozitiven, lahko pa v posameznih delovnih organizacijah povzroča hude težave. Vendar pa tudi analiza kategorije dohodka kaže, da je tudi le-ta v analiziranem obdobju močno porastel. V občini se je dohodek povečal za 31,3 odstotka, pri čemer je med panogami z 39,5 odstotka na prvem mestu zopet industrija, obrt pa je s 37,8 odstotka na drugem.

Berni Strmčnik

mala anketa

OBLJUBE NISO VSE

Mnogo smo pričakovali od naših fantov in deklet, ki so zastopali jugoslovanske barve v Münchnu, mnogo tega, kar smo upali in želeli, ni bilo uresničeno. Kdo je kriv in zakaj, to bo pokazalo postolimpijsko obdobje, ko bodo narejene analize, ko bodo svoje povedali vsi, ki jim je količkaj do športa, do solidnega plasmaja naše države.

LEOPOLD FURLINGER, študent gradbeništva v Mariboru:

Kaj menim o olimpijskih igrah v Münchnu? No, zdi se mi, da je to eden naših največjih neuspehov na olimpijskih igrah. Razočarali so me waterpolisti in košarkaši, tudi plavalci. K sreči so nas izvlekli boksarji in rokometaši. Krivda za takšno stanje je predvsem v prevelikem zvezdništvu naših športnikov pa tudi v nezadostnem strokovnem vzgajanju in preslabem, mačehovskem financiranju nekaterih športnih panog. Nasprotno so na primer košarkaši prave pravcate zvezde.

LADISLAV DEBELAK, avtomehanik, sicer pa na služenju vojnega roka:

Dogajanje na olimpiadi sem deloma zasledoval v JNA, deloma doma. Mislim, da smo doživeli neuspeh, sploh še po prvotnih predvidevanjih. Prepričan sem, da je tega krivo zvezdništvo, ki se pri nas čedalje bolj bohoti, skromnosti pa je premalo. Izjema so atleti, za katere menim, da še imajo tisto skromnost, ki naj bi bila lastna športniku pa tudi vsem ljudem. Dane Korica in Vera Nikolić sta bila borbena do kraja. Nista se zanašala na druge.

VLADO RATEJ, steklobrusilec:

Po mojem so bili naši brez ambicij, ko so odpotovali. Žalostno je, ker v košarki nismo dosegli več, enako pa velja tudi za waterpoliste. Morali bi se bolj potruditi. Reševali so nas rokometaši in boksarji. Menim pa še to, da takšnih športnikov, kot so bili Miro Cerar in nekateri drugi, dolgo ne bomo imeli več. Borili so se res športno in pošteno. Naši so najbrž mislili, da so dovolj pripravljeni, skratka, preveč sigurni so bili vase in so podcenjevali svoje nasprotnike.

DJURO TATALOVIĆ, upokojenec, Rogaška Slatina:

Jezim se nad našimi, zakaj naš narod je od naših športnikov pričakoval več in ni prav, ker so se izneverili, pokvarili vsa pričakovanja. Mnogo denarja je šlo v nič. Izgubili smo Cerarja, izgubili medalje, poštenega borca na svetovnih prvenstvih. Razbohotilo se je zvezdništvo, ki ga obsoja domala vsa Jugoslavija, vsi zavzeti športniki in vsi oboževalci športnih aren. Jasno je, da nikomer, ki mu je količkaj do športa, ne more biti vseeno, kako je zastopana naša država.

DAMJAN ZORIĆ, uslužbenec, Zagreb:

Obetov je bilo mnogo, žal pa se niso uresničili. Naše ekipe so, razen redkih, podcenile druge nasprotnike, kar jim je pozneje še kako hodilo v napoto. Za Korico menim vse najboljše — dal je od sebe, kar je mogel, enako tudi Vera. Moje mnenje je tudi, da so se premalo pripravljali, kot bi se morali za takšno tekmovanje, kot je olimpiada. Vsi moji upi so bili boksarji in rokometaši in niso me izneverili.

Premalo pripravljenosti, podcenjevanje nasprotnika! Vse to smo izvedeli, ko smo spraševali ljudi, stare in mlade, v Rogaški Slatini. Vemo, da nismo edini, ki lahko damo sodbo o ne(uspehu) naših ekip na olimpiadi, toda kot je bilo izrečeno že na začetku, treba bo misliti o teh stvareh. Takšno je mnenje ne samo nas, pač pa mnenje večine, s katerimi smo se pogovarjali.

Njihovo življenje je materinstvo

NAJHUJE BILO MED VOJNO

Zmotili smo jo, MARIJO HRUSTELJ, doma iz Studenc 18 pri Ponikvi, ravno v času, ko je pomagala sinovi ženi pripravljati kosilo. Povabili so me, da se jim pridružim, pa smo klepet opravili kar gredoč.

Marija Hrustelj je rodila 12 otrok, od katerih je le ena hči, ostalo pa sami fantje. Prvi trije fantje so umrli, vsi ostali pa še živijo in so se razkropili od Celja do Velenja. Polno dvorišče avtomobilov je, kadar pridejo domov, kamor pa vsi prav radi zahajajo. Marija je že deset let vdova, na posestvu pa gospodari sin. Vidi se, da so pridne roke pri hiši!

Mož Anton je bil iz Podkraja pri Šentilju doma. Priporočili so ji ga starši, pa sta se vzela. Bil je dober in ljubeč mož, za delo pa tak, da mu daleč naokoli ni bilo para. Mirno je teklo življenje na kmetiji, kjer so drug za drugim prihajali na svet otročaji in vekali v prečudoviti svet ondotne doline, ki jo le redkokdaj zmoti kaj posebnega. Vse bi bilo lepo, da ni prišla vojna. Vojna, ta je tudi v Hrusteljevo družino vnesla nemir, strahu, trpljenja in vsega, kar vojna vihra prinaša s seboj. Partizani so bili redni gostje pri hiši in vedno so jim pomagali, dokler so mogli. Prišli so Nemci in moža odpeljali v celjski Stari pisker. Pisala je prošnje, da bi ga spustili. Šla v Žalec in končno v Celje. Spustili so ga, nemalo so k temu pripomogli tudi otroci, saj jih je bila polna hiša in le komu se ne bi zasmilili. Najmlajši je bil rojen 1942. leta.

Moža so pretepali in domov je prišel gluh. Raje se ne spominja več teh nesrečnih časov, ki so minili in ki naj se nikoli več ne ponove.

Šestinsedemdeset let ima Marija in dobro jih nosi. Vedrega obraza je in žarečih lic pripoveduje o svojih otrokih, z nič manj veselja in ponosa pa ne govori o vnukih, ki jih je že 14, ima pa tudi že prvo pravnukinjo.

BERNI STRMČNIK

Ali poznate svoj kraj? (6)

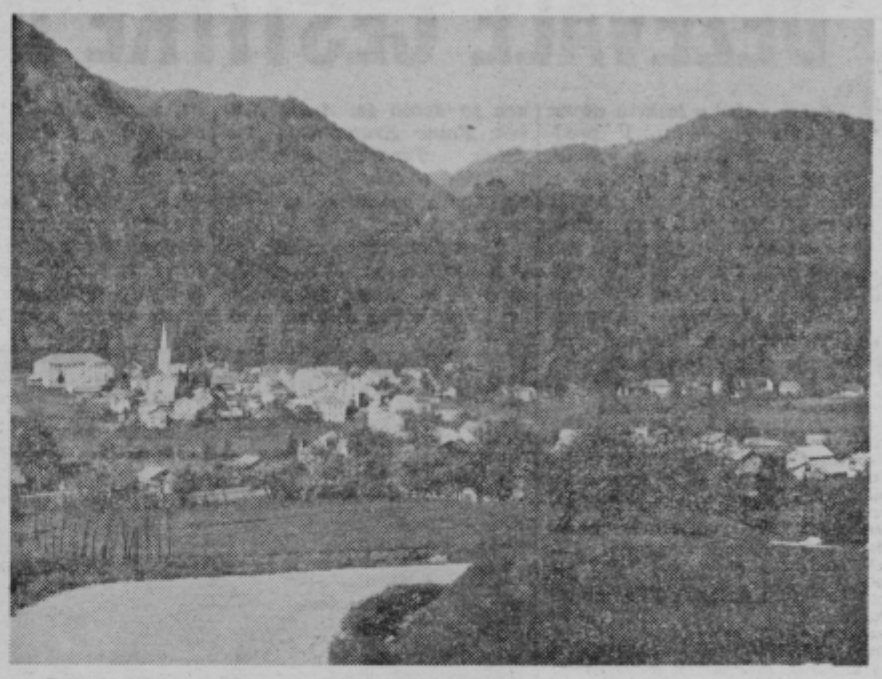

Dragi bralci, veseli smo vašega sodelovanja. Vedno več dopisnic prihaja k nam; pa ne samo iz krajev, ki so na fotografiji, temveč tudi od drugod. Pa pravilnih je veliko!

Nagrade v tem tednu bodo prejeli:

30,00 din — Jožica Bališ, Predenca 13, Šmarje

20.00 din — Albina Koražija, Sp. Sečovo 42, Rogaška Slatina

10,00 din — Zofija Sevšek, Predel 8, Šmarje pri Jelšah

Če boste uganili, kateri kraj je danes pred vami, pa nam sporočite na dopisnici na naslov: Novi tednik, Gregorčičeva 5, Celje, do ponedeljka, 18. septembra.

Izžrebancem čestitamo!

GRAZER SUDOST-MESSE

GRAŠKI JESENSKI VELESEJEM

Mednarodno poslovno središče — trgovska srečanja — tehnične novosti preko 2100 razstavljalcev iz 40 dežel. 20 nacionalnih razstav; specializirane razstave: lovsko orožje; avtomatske merilne naprave za avtoservise; idealna hotelska kuhinja; mednarodna ponudba najsodobnejših strojev in pripomočkov za široko potrošnjo; zabaviščni park.

Na svidenje v Grazu od 30. septembra do 8. oktobra od 9. do 18. ure. Vstopnina 10 dinarjev. Vstopnice za dinarje na posebni blagajni. Potovalni uradi organizirajo skupinska potovanja.

Wolfgang Borchert: Vojne zgodbe

JEZUS JE VSEGA SIT

Neudobno je ležal v plitki jami. Kakor vedno, ni bila zadosti dolga, tako da je moral spodviti kolena. Po ledjih je občutil zoprn hlad. Občutil ga je kot nekakšno majhno smrt. Opazil je, da je nebo strašno daleč. Tako silno daleč, da ni bilo več mogoče reči, ali je dobro ali lepo. Od zemlje je bilo strašno daleč. Vsa njegova modrina ni mogla zmanjšati razmaka. In zemlja je bila tako nezemeljsko hladna in pusta v svoji ledeni otrplosti, da je bilo zelo neprijetno ležati v preplitki jami. Da bi vse življenje ležal tako neudobno? Ah, ne, celo ves čas, ko bi bil mrtev. To traja še mnogo dlje.

Na nebu proti robu jame sta se prikazali dve glavi. No, si nared, Jezus? je vprašala glava, ki je pri tem izpustila iz rok bel oblaček megle kot nekakšen kosem vate. Jezus je izpustil skozi obe nosnici dva tenka, prav tako bela curka megle in odgovoril: Da, nared sem. Glavi na nebu sta izginili. Nenadoma sta se zabrisali kakor madeža. Brez sledu.

Jezus se je na pol vzdignil in gornji del telesa mu je štrlel iznad jame. Od daleč je bilo videti, kakor da je do pasu zakopan. Potem se je z levo roko naslonil na rob jame in vstal. Stal je v jami in žalostno opazoval svojo levo roko. Med vstajanjem se je komaj zakrpana rokavica pri sredincu spet razparala. Iz nje je molel rdeč, ozebli konec prsta. Jezus je opazoval svojo rokavico in bil zelo žalosten. Stal je v preplitki jami, hropel je svojo toplo sapo na prezebli razgaljeni prst in tiho rekel: Sit sem vsega. Kaj se je zgodilo, je zazijal nanj eden od dvojice, ki je gledala v jamo. Sit sem vsega, je rekel Jezus še enkrat prav tako po tihem in si vtaknil v usta hladni goli sredinec.

Ste slišali, podoficir? Jezus je vsega sit. Podoficir je prešteval eksplozive v zaboju za municijo in zagodrnjal: Kako, a? Iz svojih ust je dahnil vročo sapo proti Jezusu: Hej, kako, a? Ne, je rekel Jezus še vedno prav tako tiho. Ne morem več. Stal je v jami z zaprtimi očmi. Zaradi sonca je bil sneg tako neznosno bel. Mežikal je in rekel: Vsak dan kopati z eksplozivom jame. Vsak dan sedem ali osem jam. Včeraj celo enajst. In vsak dan potiskati ljudi v jame, ki jim nikoli niso prav. Zato, ker so jame preveč majhne. In ljudje so včasih tako togo in zgrbljeno zmrznjeni. Tedaj tako škripije, ko jih potiskamo v tesne jame. A zemlja je tako trda in zledenela in neprijetna. Ves čas, ko bodo mrtvi, bodo morali trpeti. Toda jaz škripanja ne morem več prenašati. To je, kakor da bi mlel steklo. Kakor steklo.

Jezik za zobe, Jezus. Naprej, ven iz luknje. Izkopati moramo še pet jam. Od podoficirjevih ust je divje valovalo proti Jezusu. Ne, je dejal, in izpustil skozi nos dva tenka curka pare, ne. Govoril je zelo tiho in mežikal. Te jame so dosti preplitke. Pozneje, spomladi, bodo kosti molele iz zemlje. Ko bo odjuga. Povsod kosti. Ne, tega nočem več. Ne, ne In vedno jaz. Da, vedno jaz ležem v jamo, če je pravšnja. Vedno jaz.

Jezus je še enkrat pogledal svojo razparano rokavico. Povzpel se je iz plitke jame in napravil štiri korake proti neki temni lisi. Ta lisa so bili mrtvi ljudje. Bili so tako skrivenčeni, kakor da bi bili otrpli sredi razuzdanega plesa. Jezus je počasi in pazljivo spustil kramp poleg kupa mrtvih ljudi. Lahko bi ta kramp tudi zalučal, krampu to ne bi prav nič škodilo. Toda spustil ga je počasi in pazljivo, kakor bi se bal, da bo koga prebudil ali vznemiril. Da, pri bogu, nikogar prebuditi. Potem je odšel mimo njih skozi škripajoči sneg proti vasi, ne da bi se ozrl.

Odvratno. Sneg natanko tako škriplje, natanko tako. Privzdigoval je noge in jih zabadal v sneg kakor štorklja, samo da bi ne škripal.

Za njim je vpil podoficir: Jezus! Takoj se vrnite! Zapovedujem vam! Takoj morate nadaljevati z delom! Podoficir je kričal, toda Jezus se zanj ni zmenil. Samo zamahnil je z rokami, kakor da bi hotel reči: Tiše, tiše! Da bi se pri bogu, nihče ne prebudil. Tega nočem več. Ne, ne. Vedno jaz. Postajal je vse manjši in manjši, dokler ni izginil za snežnim zametom.

Nadal jevanje in konec prihodnjič

DVOJE VZGOJ

V srečnem sosedstvu je živelo dvoje družin. Obe sta imeli dvoje hčerkic in ponosni na svoji edinki sta tekmovali med seboj. Če je imela prva novo obleko, jo je dobila prav gotovo tudi druga. Tudi prijateljici sta bili med seboj. Skupaj sta hodili v šolo, se na dvorišču igrali in druga drugi zaupali svoje težave. Tako sta zrasli do tistih let, ki pravijo, da so za razvoj odločilna. Do muhavih pubertetniških let, ko je za nje vse neskončno težavno ali pa nepomembno. Zdaj pa — kar naenkrat so oboji starši začutili, da je treba v vzgoji bolj poprijeti. In se je začelo . . . Prva soseda je vpregla dekle v vajeti, druga ji je dala vso možno svobodo. Sicer kontrolirano, pa vendar tako, da dekle ni občutilo. Vsedla se je k njej, ji razložila, v kakšno obdobje stopa, da dozoreva, da je potrebno za dekle takšno in takšno obnašanje . . . Prva mati pa je zaukazala prepoved vsega: shajanje v v družbi, kino, ples, dopisovanje, prepovedala ji je celo shajanje s prijateljico, ker je ona pokvarjena. To je povedala tudi njeni materi, češ, mislila sem, da znaš vzgajati dekleta, pa ji vse pustiš, poveš ji celo, kako se rojevajo ljudje, strahota, kako si materialistično razpoložena, ne dovolim, da se dekleti družita . . .

Od takrat naprej sta bili prijateljici razdvojeni. Vsaka je ubrala svoja pota. Hodili sta v srednjo šolo in kmalu sta bili na koncu. Obe sta šli študirat na univerzo. »Lepo« vzgojena je po dveh letih pohajkovanja, ker se ni znašla v tujem svetu, ker ni bilo maminih peruti, da bi jo grele, razočarana vrnila domov. Z otrokom, ki je bil na poti. Mamina vzgoja je rodila napačne sadove.

Druga je zrasla v zrelo osebnost. Ker je bila privlačna in je potrebovala denar, je postala stevardesa. Nasmejana se vrača v svoj domači kraj, ker ji je svobodna vzgoja ponudila toliko lepega. Jemlje tisto, kar ji prija in z zdravo pametjo presodi, kaj lahko.

Dvoje zgodb je napisalo življenje. Pa vendar nam daje misliti, morda prav zaradi tega, ker človeka svoboda bremeni, mu pa obenem daje neizčrpne možnosti, da se ove, opredeli in odloča sam.

sosed sosedu

mini reportaža

DEŽEVALE ČESTITKE IN NAGRADE

Petek večer v laškem domu »Dušana Poženela«. V preddverju igra godba na pihala. Dvorana se polni in kmalu ni več prostega sedeža. Moški pevski zbor zapoje in pritegne prisotne k zbranosti ob svečanem trenutku, ko predsednica delavskega sveta in direktor podjetja opisujeta življenje, delo, napore, premnoge težave in delovne zmage kolektiva v minulih 40 letih.

Prisoten kolektiv je spontano pozdravljal najstarejše člane kolektiva, ki so jim na odru izročali priznanja in nagrade, ko so se čestitkam pridružili tudi pionirji šole »Primoža Trubarja«, nad katero ima kolektiv »Volne« patronat.

Najprej so bili prisrčnih čestitk deležni trije, ki so kolektivu zvesti že 33 let. Anica Pavlinčeva, Julka Kovačeva in Franc Guček so dobili zlate značke, šopke cvetja in ročne ure. Zlate značke in ure so dobili še: Anica Kolšek, Franc Krampušek, Ana Riček, Terezija Hrastnik, Terezija Hrapot, Cita Sipkova, Zofija Zupanova in Jože Šanc.

Devetindvajset delavk in delavcev, ki so v kolektivu med 25 in 30 let, so pravtako dobili ure in srebrne značke, vsakega delavca pa so okitili z navadno spominsko značko.

Knjižne in drugačne praktične spominske nagrade so razdelili tudi predstavnikom samoupravnih organov, političnih organizacij v podjetju in vodilnim delavcem, le-tem predvsem za zasluge v času rekonstrukcije in sanacije podjetja. Čestitkam so se pridružili še predsednik občinske skupščine, ki je kolektivu podaril skulpturo talca, delo akademskega kiparja Frančiča, predsedik občinskega sindikata in sekretar občinske konference SZDL, ki je izročil kolektivu izredno priznanje Osvobodilne fronte, dodeljeno nekaj dni poprej na seji izvršilnega odbora občinske konference SZDL.

Sledil je veseli del. Poleg priljubljene pevke Irene Kohontove, ki so jo spremljali miličniški godbeniki iz Ljubljane »Bendžo 5«, so na prireditvi sodelovali člani mariborskega gledališča — znani humoristi Tijek, Štef.

Kolektiv je bojda vzdržal v pesmi, veselju in plesu do ranih jutranjih ur. Ne samo zaradi štiridesetletnice, temveč tudi zato, ker lahko spričo uspehov zadnjih let mirneje zrejo v prihodnost.

-ec.

LAŠKO

NOVA ŠOLA V TEMI

Ves okoliš Rimskih Toplic se veseli nove osnovne šole, ki je bila minulo soboto svečano otvorjena. Da je v poslopju že električna napeljava, je očitno, saj so ob otvoritvi uporabili ozvočenje. Ko pa so na pogostitvi gostov na otvoritveni svečanosti hoteli postreči tudi z neizbežno črno kavo, so kuharice na mah pogrešale starosvetni štedilnik na trda goriva. Električnega toka ni bilo. Baje so ga »elektrikarji« vzeli tudi že prejšnje dni, a tudi v ponedeljek so otroci sedeli prvo uro v jutranjem mraku, ker se luči niso prižgale. Na intervencije, da naj distributerji dajo tok šoli, so le-ti odgovorili, da investistor ni poravnal obveznosti do njihovega podjetja. Bržčas je še kaj v tej novi šoli, kar še ni poravnano Kako bi bilo, če bi recimo dobavitelji pobrali stole in mize, če bi gradbeno podjetje odkrilo streho itd?

IZREDNA PODELITEV PRIZNANJA OF

Minuli teden je izvršni odbor občinske konference razpravljal o dosedanjem poteku priprav za združitev delavskega in kmečkega zdravstvenega zavarovanja. Za nadaljnji potek in poživitev akcije so v občinski koordinacijski odbor izvolili svoje zastopstvo, za pomoč krajevnim organizacijam SZDL pa določili posamezne člane, ki bodo sodelovali v nadaljnji politični dejavnosti za uspešno informiranje in kasnejšo izvedbo referenduma, ko se bodo občani odločali za ali proti združitvi obeh zavarovanj.

Izvršni odbor je na isti seji sprejel sklep o izredni dodelitvi priznanj OF kolektivu delovne organizacije »VOLNA«, ki te dni praznuje 40. letnico obstoja. Priznanje je ta delovna organizacija dobila predvsem zato, ker je svoj jubilej obogatila z izredno pomembnimi delovnimi uspehi, ki so to delovno organizacijo dvignili od skrajno kritičnih razmer na stopnjo vodilnih v volnarski stroki tako po celotnem dohodku, po rentabilnosti dela, glede delitve dohodka v sklade ter izboljšave zaposlenih ob izdatno povečanih osebnih dohodkih.

CELJE

INTERESNE DEJAVNOSTI V PIONIRSKEM DOMU

V letošnjem letu bodo v Pionirskem domu nadaljevali z interesnimi dejavnostmi. Spet bo začel z delom dramsko recitacijski krožek, ki ga bosta vodila Darinka Joštova in Marija Goršičeva. Foto krožek bo deloval pod vodstvom Bogomira Šipca, likovni krožek bo vodil akademski slikar Djemal Djoković, ritmično folklorni krožek pa Jagrič Ciril in Milojka Božič.

Že lansko leto pa se je vodstvo Pionirskega doma prizadevalo, da bi dobili ustreznega mentorja za šahovsko dejavnost. Pa se je izkazalo, pa imajo tudi letos še s tem težave, da ni mogoče dobiti ustreznega šahista—pedagoga. Škoda, ker je za to vrsto športa, zlasti po zadnjem šahovskem prvenstvu, veliko zanimanja!

PIONIRSKA KONFERENCA PRED VRATI

Pionirske igre Tisoč radosti se nadaljujejo. Ker pa je pred durmi pionirska konferenca, ki bo 29. novembra, so pionirski odredi po šolah dobili še dodatne naloge. Društvu predložiti dokumentacijo svojega pionirskega odreda za osvojitev znaka Pionirski odred Tisoč radosti.

Še večje pa so priprave, ki potekajo za proslavo 30—letnice pionirske organizacije, ki bo decembra meseca. Vsak pionirski odred bo moral pripraviti lastno zgodovino odreda, od prvih začetkov in morebitnih uspehov. Zaželene so razstave, grafikoni, prikazi posameznih dejavnosti.

610 OBROKOV V PIONIRSKEM DOMU

Letošnje kapacitete v Pionirskem domu so polno izkoriščene. Pripravljajo že 610 vsakodnevnih obrokov hrane po 5 dinarjev. Prvi mesec šolanja je en obrok stal štiri in pol dinarje, kar pa nova kalkulacija kosil ni prenesla. Kosilo tudi po novih cenah ni predrago, vprašanje je le, če se bo toliko otrok lahko brez prerivanja zvrstilo pri okencih. Sloves dobre kuhinje gre naokoli, zato je lačnih želodčkov, ki bi šli radi siti v šolo, vedno več.

OBSOJAMO TEROR!

Predsedstvo občinske konference Zveze mladine Slovenije — Celje je na svoji seji z dne 7. 9. 1972 z ogorčenjem sprejelo vest o napadu komandosov »Črni september« na izraelske športnike na XX. jubilejnih olimpijskih igrah v Münchnu

Predsedstvo ObK ZMS Celje obsoja takšno akcijo in meni, da s takšnimi dejanji palestinsko ljudstvo izgublja naklonjenost miroljubne in napredne svetovne javnosti. Prav tako meni, da olimpijske igre ne morejo biti mesto za politično in teroristično obračunavanje.

Občinska konferenca ZMS predsedstvo CELJE

ŠENTJUR

JABOLKA NA SLOMU

V nedeljo so na velikih sadnih plantažah SLOM na Ponikvi pri Šentjurju — ekonomska enota šentjurskega Kmetijskega kombinata — že pričeli s prodajo jabolk na drobno, kar je še posebej dobrodošlo ob sedanjem pomanjkanju kvalitetnega sadja, ki je poleg tega še zelo drago.

Na Slom že leta in leta prihajajo stalni kupci iz vseh mest Slovenije, saj vedo, da dobijo tu resnično dobro sadje. Tudi to nedeljo so se pripeljali številni Ljubljančani, ki jim je to pomenilo poleg dobrega nakupa še prijeten izlet.

Upravnik Sloma, VINKO MASTNAK, nam je povedal, da so pričeli prodajati »zlata pramena« in »koks oranža« po 2 dinarja 80 par. V teh dneh bodo pričeli še s prodajo »jonatana«, »zlatega delišesa« in drugih, in sicer po 3 dinarje 50 par za kilogram.

Razveseljivo je to, da na Slomu prodajajo tudi najmanjše količine in to od jutra do večera.

SLOVENSKE KONJICE

REFERENDUM O ZDRUŽITVI NOVEMBRA

Kljub temu, da je bil datum referenduma o združevanju zdravstvenega varstva kmetov in delavcev preložen iz meseca oktobra v november, se nanj v Slovenskih Konjicah že zdaj pripravljajo. Osnovali so komisijo, ki bo pripravila ustrezne predloge, ker so vsi dejavniki močno zainteresirani, da bi do združitve prrišlo. Program je že pripravljen in čaka samo še na uresničitev.

ZREČE

VODA DO NOVE DOBROVE

Te dni bo stekla voda po novem vodovodnem omrežju do novega naselja v Novi Dobrovi. Krajevna skupnost Zreče, ki skrbi za komunalno urejanje, je potegnila vodo od zajetja do novega naselja. Tako bo dolgoletni problem — pomanjkanja vode v Zrečah, rešen. Krajevna skupnost ureja tudi cesto v Zaklanec.

mali intervju

Vprašuje: Milan Seničar

Odgovarja: Mirko Vrečko

V nedeljo bodo v Šentjurju odkrili spomenik skladateljem Ipavcem. Za ta pomemben kulturni dogodek je ves čas skrbel poseben Upravni odbor za postavitev spomenikov Ipavcem. Član tega odbora je tudi prosvetni delavec MIRKO VREČKO iz Šentjurja.

»Kje se je pravzaprav porodila ideja o postavitvi spomenikov?«

»Ideja o postavitvi spomenikov je bila dolgoletna želja starejših Šentjurčanov, Gornjih tržanov in drugih občanov, svojo realizacijo pa je doživela v veliki meri po zaslugi predsednika občinske skupščine Šentjur, Acija SVETINE.«

»Je bila pot od želje do uresničitve težka?«

»Samo željo ni bilo težko spremeniti v resničnost, ker je bila povsod živo prisotna. Bilo pa ji več idej glede spomenikov. Niti odbor, niti javnost in drugi si niso enotni o lokaciji, vendar to ni vneslo razdora. Kot veste, bodo spomeniki v Gornjem trgu.«

»Zakaj ste se odločili za Gornji trg Šentjurja?«

»Vzrokov je več. Prvi poteka iz šentjurske preteklosti. 1934. leta je bila v podstavek vkopana listina, s katero so si občani med njimi so bili najuglednejši kulturni delavci in občani Šentjurja — zadali nalogo, da bodo na tem mestu postavili spomenike. Drugi razlog je v tem, da so bili Ipavci slovenski romantiki in prav gotovo po svoji vsebini delovanja sodijo v mirno okolje Gornjega trga, v staro trško jedro.«

»Ste imeli probleme z denarjem?«

»Tudi to je bil eden od razlogov, da nismo odločili za postavitev spomenikov ob glavnem križišču v Šentjurju, namreč tu bi bilo vse skupaj mnogo, mnogo dražje. Celo tako drago, da ne bi bili v stanju uresničiti zamisli.«

»Koliko bo stalo odkritje spomenikov?«

»Vse skupaj, torej otvoritev, spomeniki in ureditev okolja približno 15 starih milijonov.«

»Kako ste zbrali potrebna sredstva?«

»S pomočjo občinske skupščine, šestnajstih drugih občinskih skupščin, prodajo 4.000 spominskih razglednic, prispevkom gospodarskih organizacij in posameznikov, še zlasti naj tu omenim zasebne obrtnike, saj so nekateri dali tudi do 500 novih dinarjev.«

»Kaj pomeni postavitev spomenikov za Šentjur in Šentjurčane?«

»Kot prvo pomeni veliko kulturno pridobitev za Šentjur. S tem ne bomo predstavili samo Ipavce Sloveniji in Jugoslaviji, ampak tudi Šentjur. To je tudi velik plus za mlade, saj na naših šolah dajemo vse premalo poudarka kulturni preteklosti. Občani, od upokojenca do zdravnika, bodo ob tem začutili, da ob vsem tem vlaganju v čim hitrejši gospodarski napredek nismo pozabili tudi na kulturne vrednote.«

RAJKO MIRTIČ - PETDESET - LETNIK

Petdeset let je nedavno dopolnil Rajko Mirtič, od tega 20 let ko Celjan, kamor je prišel kot poklicni vojak po službovanjih v raznih slovenskih mestih Trbovljah, Slovenskih Konjicah in Poljčanah.

Življenjska pot Rajka Mirtiča je enačica usoda njegovih tisočev vrstnikov. Med okupacijo so ga Italijani junija 1942 kot čevljarskega vajenca skupaj z očetom aretirali v raciji in ga poslali v Italijo. Na srečo so transport pri Verdu ustavili partizani, rešili internirance in Rajko se je znašel med partizani. Nekaj časa je bil v kolesarski četi šercerjevcev, tolkel se je v roški ofenzivi, februarja 1943 je obležal hudo ranjen blizu Rakeka

kotrpna pot partizana Murna po Notranjskih gozdovih, bolnišnicah. Zdravljenje v osvobojenih Dolenjskih Toplicah je bilo kratkotrajno. Po nemški zasedbi Dolenjske so ga prepeljali v Rog, od tod pa v Italijo, kjer pa ni ostal dolgo. Vrnil se je v Dalmacijo, od tod kot miličnik v Ljubljano, kjer je postal komisar čete v enoti vojne oblasti in postal poročnik. Po vojni je službovaj predvsem na Štajerskem in v Prekmurju kot oficir vojnih odsekov.

Dvajset let v Celju je za Rajka Mirtiča doba prizadevnega dela poklicnega vojaka, aktivista v političnih organizacijah. Spričo svojega razvitega tovariškega čuta in vedre šegavosti si je pridobil v našem mestu obilo prijateljev in znancev, ki mu ob lepo zaokroženem jubileju želijo še veliko let in dobrega zdravja.

POROKA IN KRIŽ NA HRBTU?

...rejšnjo soboto so začude... oči celjskih meščanov str... le v trpina, ki sta prena... lesen križ na hrbtu. ...emljala ju je družba vese... fantov. Prirojena radoved... t mi ni dala miru in stopi... sem za njimi. Izvedela sem, ... sta se »ta prava« celjska ...ta odločila za skok v za...nski stan. Prijatelji so jima ...eli nazorno prikazati, kaj vse ju čaka v zakonu, zato so jima naprtili 80 kg težek križ. Vendar to ni spremenilo njune trdne odločitve in v soboto (9. 9. 1972) sta izrekla svoj usodni »DA«.

Čestitkam se pridružuje tudi naše uredništvo.

Opomba: Križ sta prenašala Hönnigman Gusti in Božič Drago.

LETA ZVESTOBE

...ed tremi najstarejšimi ...i kolektiva »Volna« Laško, ...starejšimi po letih službe ...mreč, je poleg Julke Ko...eve in Franca Gučka tudi ...a Pavlinc. Ker je ob jubi...u tovarne bila stara ko...j 49 let, pomeni, da je za...a delati v nekdanji tekstil... tovarni pred 33 leti, torej ... 15 let stara.

...je ste začeli, v zgornji ali ...dnji tekstilni? Začela sem ...spodnji pri Gerkmanu. Pa ... je že prvi dan lastnik od...wil, ker mlada in šibka, ... sem bila, nisem takoj do...gala norme. **Kaj ste potlej ...rili?** Šla sem v gornjo to...rno k Bžečku, ki me je ...rejel. Od takrat do danes ...m 33 let neprekinjeno v tej ...varni. **Kdaj je bilo najbolj ...o?** Kot sem rekla, prvi ...n. No, tudi kasneje je bilo ...ikokrat težko, predvsem. ...ar smo zelo malo zasluži... To je bilo v teh tridesetih ...h nekajkrat. **Kako bi vam ...o, če bi pred leti, ko je ...a tovarna v krizi, proizvo...jo ustavili?** Bilo bi hudo ...vse, zlasti za družine, še ...sebej pa za tiste, ki jim

osebi dohodek v »Volni« pomeni edini vir preživljanja. **Ste zadovoljni, da se je v zadnjih dveh, treh letih položaj tako popravil?** Seveda sem. Upam, da bom preostali dve leti, kolikor mi še manjka do upokojitve, bolj brez skrbi. **Kakšno kvalifikacijo imate in ali vam danes predstavlja norma že spet preglavice?** Sem tkalka. Moram reči, da še vedno zmorem dosegati normo in da se ne ustrašim mlajših od sebe. Seveda pri tem nikoli ne pozabim na moj prvi dan v tovarni. Vesela sem, da je zdaj za novinke drugače, da se uvajajo, da imajo preizkusno dobo, da se morajo učiti. Je čisto drugače kot nekoč, to moram priznati.

J. KRAŠOVEC

V vsak dom NOVI TEDNIK

MIZARSTVO PETER HRASTELJ LAŠKO

sprejme

kvalificiranega mizarja

Nastop službe takoj, ali po dogovoru. Osebni dohodek od 2.200 dalje in možnost kredita.

Marijagradec

ASFALTNI TRAK?

Program izgradnje šol in ureditve cest je bil politična platforma, na osnovi katere so se občani na območju Laškega in Rimskih Toplic odločali na referendumu. Medtem ko so krajevne skupnosti v območju Rimskih Toplic osvojile princip sprotne razporeditve sredstev po krajevnih skupnostih, je bilo za laško območje osvojeno načelo prioritetnega terminskega načrta. Tako je bilo za letošnje leto predvideno, da bo zgrajen nov cestni potez v klanec v Breze, kar je bilo izpolnjeno, da pa bo letos asfaltirana tudi Titova cesta s podaljškom do Marijegradca oziroma do meje Lahomnega.

Če bo mogoče, tako je bilo rečeno, ne pa tudi zapisano, bo asfalt položen že za praznik. To seveda ni bilo mogoče, ker je rekonstrukcija klanca v Breze terjala več sredstev, kot jih je program predvideval.

V krajevni skupnosti Marijagradec izvoljeni režijski odbor je skupaj z organizacijo SZDL pripravljen začeti akcijo še dodatnega zbiranja prispevkov, vendar pa šele v trenutku, ko se bodo začela dela pri asfaltiranju v programu predvidenega odseka. Občani želijo z dodatnimi sredstvi podaljšati asfaltni trak kolikor mogoče daleč po dolini, vendar pa vodstvo krajevne organizacije SZDL ocenjuje, da bi pred začetkom del akcija ne uspela, ker je bil asfalt proti Lahomnem že večkrat obljubljen, pa so obljube ostale le besede, čeprav gotovo ne brez utemeljenih razlogov.

Tudi na zadnji seji izvršilnega odbora krajevne organizacije so najbolj živo razpravljali o cesti. Občanov se namreč ponovno loteva nezaupanje, kajti september je tu in kmalu bo zima, pozimi pa so cestna dela nemogoča.

Večina občanov ve in si lahko izračuna, da ne more po prvih mesecih zbiranja samoprispevkov biti dovolj denarja za takšno investicijo, kot je utrditev in asfaltiranje dveh kilometrov cestišča. Vedo pa tudi to, da sestavljalci programa niso kombinirali na pamet in povprek, da so takrat vedeli za pota in možnosti, da bi bil program tudi terminsko izvedljiv. Ker se je najbrž pri izvedbi načrta kaj zataknilo, a najbrž se ni pri plačnikih samoprispevka, bi bilo prav, če bi javnost vedela za to, da se kritika in nejevolja ne bi zgrinjala na napačne naslove, predvsem pa ne na račun vseh številnih aktivistov, ki so pred občani nastopali z omenjenim programom v rokah.

JURE KRAŠOVEC

Uršlja gora

KOMEMORACIJA

Na pobudo zvez prostovoljcev—borcev za severno mejo 1918/19 je bila tokrat prenešena spominska plošča dveh padlih koroških borcev iz opuščenenga pokopališča v Šoštanju ter vzidana v spomenik na Uršlji gori, kjer je bilo odkritje in komemorativna svečanost v nedeljo, 3. septembra ob številni udeležbi borcev, upokojencev in drugih. Sodeloval je moški pevski zbor društva upokojencev Šoštanj pod vodstvom pevovodje in koroškega borca Ivana Naraločnika. Odkritje plošče je izvršil predsednik zveze Slovenj Gradec Srečko Zlatoper.

Ob spomeniku je imel spominski nagovor predsednik ZPBSM 1918/10 Šoštanj Franjo Stanovšek.

Po govoru so borce počastili z enominutnim molkom, nakar je moški pevski zbor zapel Malgajevo pesem in še nekaj borbenih in narodnih pesmi. Skozi gosto meglo je od časa do časa posijal sončni žarek, kar je svečanost ob treh spominskih ploščah padlih koroških borcev še poveličalo.

Fr. S

Kozjansko in mladi

ŠE AKCIJE!

O mladinski delovni brigadi iz Ljubljane, ki je bila poleti na Kozjanskem, gradili so vodovod Fužine—Sotla, smo že poročali. Te dni pa smo izvedeli, da bo naslednje leto še precej večja delovna akcija, v kateri bodo sodelovale tri delovne brigade, in sicer brigada iz pobratene srbske občine Arilje in brigada iz Bosne, iz Čajniča, ki je pobrateno mesto Arilja. Tako so se odločili predstavniki občine Arilje, ki so se te dni mudili ob priliki občinskega praznika v šmarski občini, na proslavi občinskega praznika v Bistrici ob Sotli pa so bili tudi nekateri izmed mladih, ki so poleti gradili vodovod in pomagali pri elektrifikaciji Vetrnika. Seveda bodo pri tej delovni akciji pomagali tudi domači mladinci. Delovna akcija, ki jo načrtujejo za naslednje leto na Kozjanskem, gradili naj bi cesto in začeti vodovod, bo tako postala zvezna delovna akcija.

O načrtih za delovno akcijo bodo še razpravljali, vendar je idejni projekt že rešen, potrebna so le še sredstva. Omenili smo že v naših člankih, da so bili ljubljanski mladinci zelo zadovoljni s kozjanskimi ljudmi in da si še žele na Kozjansko. Ko so o vsem tem razpravljali s predstavniki občine Arilje, so tudi oni bili navdušeni nad predlogom, da njihova mladina pomaga graditi cesto in vodovod Kozjancem. Ker je občina Arilje pobratena z bosanskim krajem Čajničem, so se dogovorili da bodo tudi njim predlagali podobno. Lahko torej pričakujemo, da se bomo naslednje leto srečali z veliko delovno brigado na Kozjanskem.

Milenko Strašek

prometne nesreče

KOLESAR ZAPRL POT AVTU

EDO OTRIN, 34, iz Laškega, je vozil z osebnim avtomobilom po ulici XIV. divizije v Celju, ko je z avtobusnega postajališča zavil predenj in mu tako zaprl pot, kolesar MARKO MRDJA, 34, iz Celja. Avtomobilist ga je kljub zaviranju zadel. Kolesarja so laže poškodovanega odpeljali v celjsko bolnišnico.

NEPRAVILNO ZAVIJANJE

IVAN NOVAK, 68, z Babnega pri Celju, je vozil s kolesom po dovozni poti od Avto servisa in zavil na Ipavčevo ulico v Celju. Tako je zaprl pot vozniku osebnega avtomobila ANTONU ŽAGERJU, 46, iz Celja, ki ga je kljub zaviranju zadel. Novak si je pri trčenju zlomil ključnico.

MED PRI IITEVANJEM ZADEL VPREGO

ANTON P EMSAK, 64, iz Škofje vasi, je vodil vprego na cesti I. reda. Z njim je bil na vozu ANTON VREČKO, 60, iz Škofje vasi. V desnem dvojnem ovinku v Škofji vasi je pripeljal za njima voznik tovornjaka s prikolico GIOVANNI BUSATTA iz Gorice in tako tesno prehiteval vprego, da je zadel voz. Pri tem sta bila hudo telesno poškodovana Premšak in Vrečko. Lažje je bil poškodovan tudi sopotnik v tovornjaku. Škode je za 13.000 dinarjev.

POČENA ZRAČNICA

MARIJA STVARNIK iz Košnice se je peljala s kolesom iz Celja proti domu, ko ji je počila zračnica na prednjem kolesu. Pri padcu je Stvarnikova dobila pretres možganov.

DVOJNO TRČENJE

MIROSLAV KOLAR, 40, iz Štor, je vozil z osebnim avtomobilom proti Celju, za njim pa BRANKO MARIC, 25, iz Celja. Na Gomilskem je nenadoma stekel čez cesto BLAŽ ROZMAN, 61, iz Laškega. Kolar je zaviral, vendar trčenja ni mogel preprečiti. Zadel je pešca, ki je dobil hude poškodbe. Zaradi nenadnega zaviranja se je v Kolarjevo vozilo zaletel še Marič s svojim osebnim avtomobilom. Škode je za 5000 dinarjev.

NESREČA V PUSTEM POLJU

IVAN TRATNIK, 62, iz Pustega polja, se je peljal s kolesom iz Nazarja proti domu, ko ga je prehiteval motorist MARTIN KREBS iz Florjana pri Gornjem gradu. V tem trenutku je kolesar zavil na levo. Pri trčenju je dobil kolesar pretres možganov in druge poškodbe.

POBEGNIL S KRAJA NESREČE

STANE PIGNAR, 22, iz Gomilskega, se je peljal z neregistriranim mopedom in brez vozniškega dovoljenja iz Braslovč proti domu. V Sp. Gorčah se je srečaval z dvema kolesarkama in pred srečanjem zavil na levo. Pri tem je zadel 14-letno ANICO LAZNIK z Gomilskega. Oba sta padla. Laznikova se je hudo poškodovala, Pignar pa je dobil lažje poškodbe. Mopedist se je kmalu zatem pobral in pobegnil s kraja nesreče.

BREZ VOZNIŠKEGA DOVOLJENJA

ANTON MESTINŠEK, 52, iz Sodne vasi, je pripeljal s trga Podčetrtek z osebnim avtomobilom in brez vozniškega dovoljenja na cesto II. reda, ne da bi se prepričal, če je prosta. Iz Mestinja je pripeljal z osebnim avtomobilom IVAN BOSTJANČIČ, 35, iz Polja ob Sotli, ki je kljub zaviranju trčil v Mestinškovo vozilo. Odbilo ga je v obcestni propust. Pri tem so bili laže poškodovani voznik Boštjančič, žena ALBINA, sin DEJAN in MARIJA JEZOVŠEK iz Mestinja. Za Boštjančičem je pripeljal še BORIS FIŠER iz Podloga in zadel v njegov avtomobil. Škode je za 20.000 dinarjev.

VLAK GA JE ZBIL

FRANC VORNEKAR, 16, iz Topolščice, se je peljal s kolesom po cesti IV. reda iz Belih vod proti Velenju in na cesti Šoštanj—Velenje zapeljal na nezavarovan železniški prehod, ne da bi se prepričal o varnosti. Iz Šoštanja je privozil tovorni vlak, katerega lokomotiva je zadela kolesarja in ga zbila trinajst metrov daleč. Obležal je nezavesten s hudimi poškodbami.

KRIŽIŠČE

PAVEL MATJAŽ, 29, iz Celja, je vozil po Kersnikovi ulici v Celju proti Dečkovi cesti, ko je z neprednostne Oblakove ulice pripeljal v križišče z osebnim avtomobilom DRAGO SKOK, 42, iz Mežice. Trčil je v desno stran Matjaževega avtomobila s takšno silo, da ga je vrglo v drevo, njegovo vozilo pa ob levi pločnik. Pri tem sta oba voznika padla iz avtomobila. Matjaž je bil laže poškodovan, Skok pa teže. Škode je za 20.000 dinarjev.

V ROB ZELENICE

ANTON PREVOLNIK, 25, iz Celja, je vozil z osebnim avtomobilom po Cesti na grad proti Celju. Na križišču s Teharsko cesto je zavijal na levo proti mestu in zaradi prevelike hitrosti trčil v rob zelenice. Odbilo ga je na hodnik za pešce, kjer se je avtomobil prevrnil na streho. Pri nesreči sta bila poškodovana voznik in njegov sopotnik IVAN KOROŠEC, 33, iz Celja. Škode na vozilu je za 8000 dinarjev.

OKVARA NA TRAKTORJU

IVAN HRIBERŠEK, 28, iz Rečice ob Savinji, je med vožnjo iz Mozirja proti Celju v Ljubiji zaustavil neregistriran traktor zaradi okvare. Zaustavil je na nekoliko nepreglednem ovinku in prižgal rumeno rotacijsko luč. Za njim je pripeljal z osebnim avtomobilom CIRIL RIGA, 20, iz Nazarja, ki je videl traktor na razdalji 150 metrov, vendar ni zmanjšal hitrosti. Zaviral je šele v bližini traktorja. Zaneslo ga je na levo, ko je pripeljal nasproti z osebnim avtomobilom MARTIN GOLOB, 23, iz Podgorja. Golob kljub močnemu zaviranju ni mogel preprečiti trčenja. Voznik Golob in sopotnica STANISLAVA PLEŠNIK sta dobila nekaj prask, škode na vozilih pa je za 10.000 dinarjev.

Bistrica ob Sotli

PRIPRAVLJENOST LJUDI JE VELIKA

Vsaka občina vsaj enkrat na leto obračuna sama s sabo, s svojimi uspehi, neuspehi, sooči se takorekoč z delom celega leta in če je še kakšen dan bolj pripraven za to kot občinski praznik, je vprašanje. Med dvignjenimi zastavami, hreščečimi zvočniki, paradami in govori se utrne marsikatera misel, dobra in slaba, a vendarle koristna. Takšni so pač občinski prazniki. Takrat ljudje pozabljajo na težave, na boj z napredkom, zaostalostjo, takrat pridejo na vrsto le uspehi. Tako in nič drugače je bilo tudi v Bistrici ob Sotli minulo nedeljo

Na predvečer občinskega praznika so bili po večjih krajih šmarske občine partizanski mitingi takoj potem, ko so si pripadniki partizanskih enot zgrnili v vas in zaselke obsoteljske in kozjanske doline. In če nas ne bi impresioniralo nič drugega, nas je to, kako so ti ljudje, ki so skozi celo vojno nesebično pomagali partizanski vojski s hrano, s svojimi lastnimi življenji, pomagali tem ljudem tokrat, ko je vse daleč vstran in je vse takorekoč neresnično in samo priprava. Cele noči so ženice pekle kruh, pohale piščance in delale skratka vse to, kar so počenjale med vojno za svoje fante. Prenekatera med njimi dve noči ni zatisnila očesa, samo da so fantje dobili svoje. V Polju ob Sotli so občani z vozovi vozili hrano za miting, za svoje borce, seveda zastonj, v dobri želji, da bodo fantje, premočeni do kože, nahranjeni, veseli in močni. Takšno je bilo tudi vzdušje. Daleč stran sem od vojne in tega ne poznam, a vendarle sem tokrat prvič v življenju dobil občutek, kaj je ta narod, kolikšna je bila njegova vloga v narodnoosvobodilni borbi.

Nič drugače ni bilo drugod in nič drugače ni bilo s partizanskimi mitingi. Nobene posebne priprave, kljub temu pa je bilo vse tako zelo partizansko, kot sem si vedno predstavljal.

V nedeljo zjutraj, spali smo še, so Bistrico napadle partizanske enote, in ko se je povsem zdanilo, je bil napad končan. Fantje v uniformah, mnogi znani obrazi, ki jih dan za dnem lahko vidite na pomembnih mestih v občinski skupščini in drugod, so se sprehajali po trgu. Vse je bilo v zastavah, godba je hrupno igrala skozi zvočnike in po trgu se je od časa do časa oglasila znana kozjanska partizanska pesem, ki je že v času vojne dajala pogum in zanos kozjanskim partizanskim borcem. Najbrž ni nikogar, ki ne bi poznal Gobčeve pesmi: Le naprej, odred kozjanski.

Ob osmi uri se je na trgu v Bistrici ob Sotli nekoliko umirilo. V dvorani prosvetnega doma, ki so ga popolnoma prenovili, je imel slavnostno sejo družbeno politični zbor skupščine občine Šmarje pri Jelšah, na kateri je govoril predsednik skupščine Beno Božiček. Predsednik skupščine je v svojem govoru še posebej poudaril veliko borbo kozjanskega naroda in vsega šmarskega ljudstva v boju proti okupatorju pa tudi njihove velike napore pri izgradnji boljšega jutrišnjega dne. Dolga bi bila vrsta če bi naštevali vse uspehe, ki so jih dosegli šmarski ljudje v teh letih. Na koncu svojega govora je predsednik občinske skupščine tudi poudaril, da je tudi slovenska javnost slednjič priskočila na pomoč tisti Kozjanski, ki je dala v drugi svetovni vojni toliko žrtev. V drugem delu slavnostne seje so podpisali listo o pobratenju med občino Arilje iz Srbije in šmarsko občino, zatem pa so podelili številna priznanja zaslužnim občanom, ki so se tako ali drugače izkazali pri udejstvovanju v družbeno političnem življenju v občini.

Po končani slavnostni seji so se vsi preselili na novo zgrajeno šolsko igrišče, ki je eno najlepših v občini, kjer je bilo množično zborovanje občanov šmarske občine in njihovih predstavnikov skupaj s predstavniki vseh osmih občinskih skupščin celjske regije. Na slavju so bili kot častni gostje prisotni tudi Tone Kropušek, predsednik sindikata SRS, Tone Vidmar-Luka, nekdanji komandant legendarne XIV. udarne divizije ter Janko Sekirnik-Simon, generalpolkovnik in znan partizanski borec. Na slavju je spregovoril sekretar medobčinskega sveta ZK Janez Zahrastnik. Govoril je o junaški borbi Kozjancev in vseh ostalih občanov v domovinski vojni, dotaknil pa se je tudi sedanjosti.

Po končanem zborovanju, po krajšem kulturnem programu, ki so ga izvedli pionirji, so se okoli trinajste ure gostje in občani odpravili v bližnjo Podsredo, v vasico Trebče, kjer je že pred vojno živel maršal Tito pri svoji teti Ani ničkolikokrat skupaj z istomislečimi prijatelji na partijskih konferencah. V hiši je bil odprt muzej Tito v Sloveniji, material zanj pa je pripravil Muzej narodne osvoboditve iz Ljubljane.

V Bistrici ob Sotli pa v nedeljo niso samo govorili in zborovali, tudi pokazali so nekaj. Tik za šolo so si okoliški kmetje pa tudi ostali gostje lahko ogledali moderna kmetijska obdelovalna sredstva in marsikdo med njimi se je tudi odločil za nakup tega ali onega stroja. V stavbi stare šole v Bistrici ob Sotli, v katero je pred leti hodil tudi maršal Tito, sta se zvrstili kar dve razstavi: razstavljal je slikar Marjan Prešiček iz Kozjega in pa šolski otroci. Še zlasti zanimiva je bila razstava Marjana Prešička, saj se je dotaknil kozjanske narodnoosvobodilne borbe in ustvaril zanimiv ciklus platen, pod katerimi so bila gesla, vzeta iz Gobčeve pesmi: Le naprej odred kozjanski.

Popoldan je minil v zabavi, na kateri je bilo veliko borcev s Kozjanskega, Obsotelja in Šmarskega. Škoda je bilo, da je občinski praznik vsaj delno pokvaril dež, ki je v soboto popoldan pa tudi zvečer neusmiljeno gospodaril.

MILENKO STRASEK

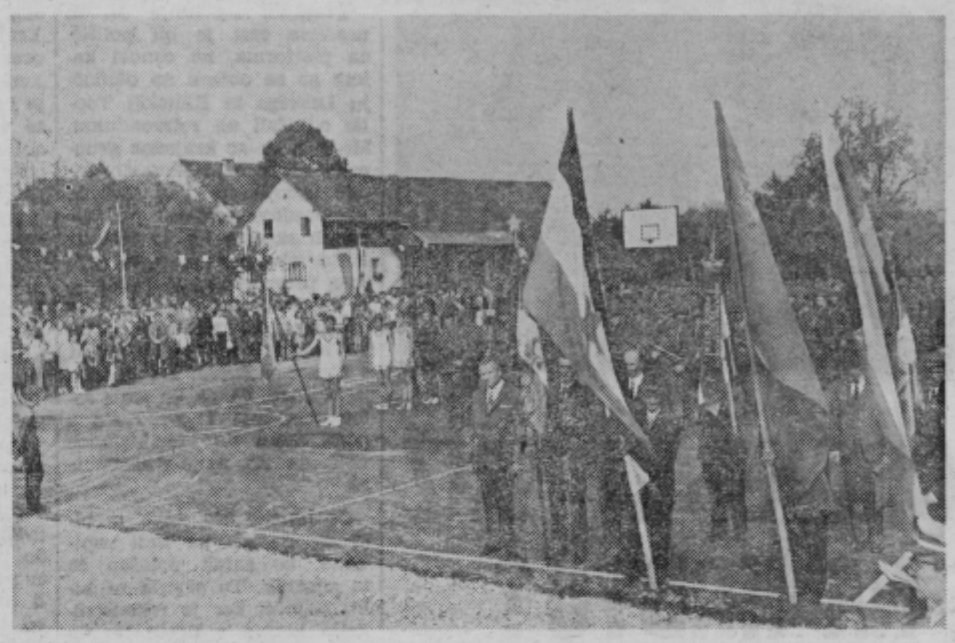

Slavje na novozgrajenem igrišču v Bistrici ob Sotli. Slika prikazuje udeležence shoda med govorom sekretarja medobčinskega sveta ZK Janeza Zahrastnika.

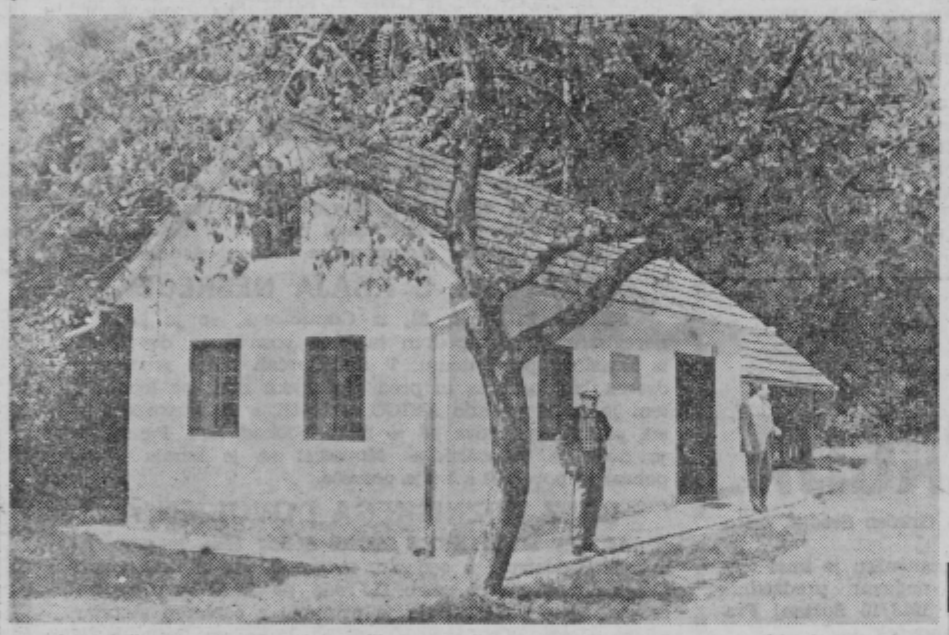

V tej hiši se je pred vojno večkrat zadrževal tovariš Tito na partijskih konferencah, pa tudi kar tako, na obisku pri teti Ani Kostanjšek, ki je že umrla. Danes v hišici v dolini Bistrice nihče ne živi več. V njej je lično urejen muzej, ki nazorno prikazuje Titovo bivanje v Sloveniji. Odprli so ga ob šmarskem občinskem prazniku, denar za obnovo in muzej pa je dala občinska skupščina. Muzej je uredil Muzej narodne osvoboditve iz Ljubljane pod nadzorstvom Radka Poliča.

S tem muzejem so Trebče pri Podsredi dobile pomemben spomenik, ki si ga bo prav gotovo ogledalo mnogo ljudi.

Fran Roš (1)

MAČJI DOM

Še december včasih ni brez sončnih dni. Takšen prijazen dan je bil tudi tedaj. Snega še ni bilo in mraza tudi ne preveč

Iz šole se je vračal deček, suh in dolgih nog. Modre oči so mu jasno gledale. Topli plašč je nosil odpet, na glavi pa rjavo kučmo. Bil je to Drejček. Tako so ga klicali doma, tovarišica učiteljica v šoli pa mu je rekla tudi Habjanič. Star je bil devet let. Hodil je v tretji razred in se je dobro učil.

Zdaj je s šolsko aktovko v roki korakal po pločniku glavne predmestne ceste. Nekaj časa je spremljal dva sočolca, potem pa je sam krenil v stransko ulico. Pot tukaj je vodila k novim stanovanjskim blokom. Med njimi so stale še nekatere majhne stare zgradbe. Tam zadaj pa so zidali veliko tovarno, ki bo izdelovala pohištvo.

Drejček je zavil na ozko stezo ob lesenem plotu. Kmalu se je približal domu. To je bila nizka hiša in obdajal jo je kos vrta. Plošča nad njenimi vrati je povedala: Zelena pot 28.

Tam dalje so se širili travniki in čeznje je tekel potok. Po njih je raslo nekaj drevja in gostega grmičevja. Tam so bile tudi jame. Izkopali so jih vojaki, ko so se vadili. Tisti svet tam so otroci imeli radi. Vse do reke mu ni bilo meje. Tukaj so se igrali razbojnike in vojno. Svoboda je bila tam in v njej so se jim vedno odkrivale še neznane, čudovite stvari.

Hudo lačen je že bil Drejček. Danes bodo doma obedovali vsi skupaj, to je vedel. Kajti njegov oče je bil železničar in bo šele zvečer odšel v službo. Mati je kuhala in iz hišnega dimnika se je močno kadilo. Drejčkova sestra, ki je šele nedavno pričela obiskovati šolo, pa je bila gotovo že pred njim doma.

Še preden je prestopil hišni prag, je skozi zaprto okno zaslišal globok, hrupen glas in smeh. Takoj je vedel: Pri njih je na obisku stric Tomaž, materin brat. Bil je mesar v oddaljenem kraju. Večkrat je prišel k njim in vsakokrat jim je prinesel kakšno meso, najraje pa klobase, ki jih je sam pripravil. To so bile zelo okusne klobase!

V hišni veži je čepela domača mačka, vsa črna, le z majhno belo liso na vratu. Ime ji je bilo Črnka. Se drobceno so jo sprejeli v hišo in zdaj jim je že mnogo let preganjala miši.

Drejček je odprl duri in tedaj je tudi Črnka smuknila v izbo. Bila je to izba, ki so v njej tudi kuhali. Poleg nje je bila še kamra.

Kako je tu dišalo po kolinah, po svežih klobasah, ki so se pekle v široki ponvi in cvrčale! Ni bilo čudno, da je tudi mačka pogledovala na štedilnik in pri tem poželjivo širila nosnice.

»Drejček je močno zrastel od zadnjič,« je dejal stric Tomaž, ko je fantu stisnil roko. Nič ni bil stric podoben svoji sestri, Drejčkovi mami. Ta je bila visoka in suhljata, on pa debelušen in rdečeličen. Kar naprej si je božal črne brčice pod nosom in se na ves glas smejal. Zdaj je sedel pri mizi poleg Drejčkovega očeta, ki je bil krepak človek, sicer pa precej resen in redkih besed.

Ob štedilniku se je vrtela Drejčkova mama. Njegova še majhna, svetlolasa sestra Lizika je pravkar po mizi razpostavljala krožnike. O, to so imenitne klobase in k njim bodo jedli še zabeljen krompir s kislim zeljem!

Stric Tomaž je govoril o opravkih, ki jih je imel v mestu. Potem je pričel pripovedovati šale o mesarjih. Če bi kdo obljubil nagrado za najboljše klobase, tako je rekel, bi se potegoval zanjo in jo tudi dobil prav gotovo. Večjega mojstra ni na svetu!

Končno so vsi sedeli okoli mize. Z velikim tekom so se lotili kosila. Kako neznansko slastne so bile klobase, riževe in pečenice! Še stric Tomaž je utihnil, ko si je zdaj kar naprej polnil usta in mu je pri tem znoj oblival tolsta lica.

Njim ob nogah je na tleh sedela Črnka in je okroglo glavo dvigala navzgor k mizi. Oči je nenehno upirala k njim, ki so jedli. Dolgi rep je nemirno premikala in tudi zamijavkala je. Tako je čakala, da se tudi nje kdo spomni.

Niso je pozabili. Drejček in Lizika sta ji vrgla zdaj in zdaj košček pečene klobasne kožice. Hlastno je planila vsakokrat po njem in ga v hipu požrla. Nato se je oblizovala in ozirala po novih grižljajih.

»Ali veste, kdaj človek najlaže jé?« se je znova pričel šaliti stric. »No, takrat pač, kadar ima kaj v usta dati!« In se je široko zakrohotal. S prstoma je dvignil konček riževe klobase z dolgo špilo vred, tako da ga je mačka videla. Potem ga je pognal v sredino izbe.

Črnka je skočila in šavsnila z gobčkom po izdatnem kosu. Le malo ga je povaljala med ostrimi zobmi in že ga je pogoltnila. Toda videti je bilo, da ji ta zalogajček ni gladko spolzel v požiralnik. Nekoliko se je morala mučiti, da mu je bila kos.

»Glejte, še špilo je požrla!« je zakričal Drejček.

»Ali res?« se je začudil stric Tomaž. »Dobro poglej po tleh!« Toda špile ni bilo nikjer!

»Špila je bila dolga in trda. Takšne so tudi špile, ki so ostale na krožnikih,« je menil fant. »Ali ji ne bo predrla želodca?«

»Kakšna požrešnica!« se je začudil stric. »Mislil sem, da bo špilo samo oblizala. Res pa so vse te špile trde, saj so narejene iz drenovih šib. Neumna mačka!«

Jedli so še dalje in potem so odrasli popili še steklenico jabolčnika. Črnka pa se je sedaj tiho stisnila v kot pri omari. Bila je videti sita, vendar je gledala nekam plašno in trudno.

Stric Tomaž je bil močno žejen in je hitro praznil kozarce. Poskušal je tudi zapeti. Ker mu pa pri tem nihče ni pomagal, je utihnil. Kmalu se je poslovil.

*

Dva dni je Črnka poležavala na kupu cunj v kotu izbe. Nič več ni bila gibčna. Tudi predla ni in se ni oblizovala kakor prej. Le včasih je srknila nekaj mleka. Oči so ji zrle žalostno po sobi in ljudeh, kakor da jih prosi pomoči.

Nadaljuje

rečanje v Zrečah

ŠREKLOVA UMETNOST

Milan Šrekl

a menda res ni Zrečana, e bi poznal Milana Šrekl- izkušenega in izurjenega ača. Svet je ugledal v ah leta 1922, oče Ivan pa bil gozdni delavec in ne ač, kot sem pričakoval, sem bil prepričan, da je njih kovaštvo v rodu. di Milan se je šel učit za vnega in podkovskega ača na Pohorje, na Kuindo leta 1937. Bil je pri stru Francu Kenglerju. štiriletnem uku je šel de- v zreško »fabriko« in se j zaposlil pri kladivu, ki je poganjal motor. Po vojni je Milan takoj prevzel svojo obrt, danes pa sicer dela doma, v svoji kovačnici, a je v rednem delovnem razmerju s Kovaško industrijo Zreče, kjer izdeluje določene predmete za tovarno, ki jih potem uporablja za svoj nadaljnji proizvodni proces. In v čem je mojstrovina Šreklovega Milana? V kovaštvu! Na steni v svoji kovačnici ima skovanega kovača na zidu, iz samih tankih železnih palic. Videti je, kot da je slikar s črnim ogljem narisal podobo na zid. Pa je le kovano železo. Marsikdo izmed nas je že bil v prijetni ljubljanski gostilni »Vitez«. Tam stoji res nekaj »vitezov« — oklepov namreč in vse to je skovala roka Milana Šrekla. Nikjer prej se ni učil izdelovati oklepe. Pa so mu rekli naj poskusi, Milan je poskusil in celo izvedenci iz muzeja so priznali njegovo mojstrovino. Zdaj ima žal bolj malo časa za izdelovanje svečnikov, pepelnikov in stojal za cvetje. Vse te predmete njegova mojstrska roka oblikuje z veliko veščine in občutka za oblikovanje, saj ima nekaj dobrih zamisli za svoje delo. Naročil za najrazličnejše izdelke pa ima kljub vsemu mnogo in to več iz Ljubljane kot iz celjskega območja. Menda so njegovi vitezi res zasloveli v Ljubljani. Žal pa Milan nima svojega naslednika v kovačnici. Ko bo odšel Milan, bo kovaško nakovalo ostalo hladno in med zidovi stare kovačnice ne bo odmevala pesem kladiva . . .

DRAGO MEDVED

Razgovor v Anteni

LJUBIM ŽIVLJENJE

Evgen Jurič. Novinar. Delujoč pri Anteni.

Vedno izjemno dobre volje, razen takrat, ko je treba oddati material za njegovo in našo Anteno. Pa ne, da bi bilo čutiti slabo voljo v sestavkih, temveč drugače, zaradi obilice dela. To pa je že drugo in — opravičeno!

Dve punčki imaš doma . . .

»Pa ženo!«

Hudo, hudo . . .

»Zanimivo in — verjemi — celo napeto!«

Zakaj?

»Rad imam krhka in dobra bitja. Ženske . . .«

Ampak pri tvojih ženskah se ne zgodi nič posebnega, nič razburljivega?

»Saj ni res. Pred dnevi je moja hčerkica ugriznila v prst njenega mladeniškega sorodnika. Pa veš, zakaj? Maščevala se je, ker jo bo on kasneje . . .«

Bil si na olimpiadi . . .

»Bil sem na Waldiju, samo nisem na njem, sem višje.«

Tekmoval nisi . . .

»Kako da ne? Dvakrat sto mešano. Konkurenca je bila hujša, kot v rednem tekmovanju. Ne verjameš? Zasedel sem solidno mesto, dvaindvajseto mesto. Neuradno.«

Evgen Jurič

Čestitam.

»Hvala. Boš kaj pil?«

Se bojim ostre konkurence. Ne bom. Še nekaj malega. Me imaš rad?

»Ne.«

Zakaj?

»Predober si. To pa je za naše razmere slabo.«

Imaš rad življenje?

»Bolj kot ti.«

Potem posluša, gleda, komentira. Največkrat duhovito, prisrčno. Predvsem pa vedno — dobronamerno. Si kdaj jezen?

»Sem. Samo to je posebne volje jeza . . .«

Pa ne, da si slabe volje, ker sem te prosil, da mi odgovoriš na vprašanja za regionalni »Novi tednik?«

»Dal sem ti sliko in odgovore pa pozdrave za vaše bralce. Imaš dovolj?«

Hvala.

»Na zdravje.«

S čim?

»Sem olimpijsko uvrščen na — 22. mestu!«

Razumem.

T. VRABL

FERDO GODINA

BELE TULPIKE

Ljubezenski roman v NT!

Začetek romana je tu!

Bele tulpike vts bodo navdušile!

NAGRADNA KRIŽANKA

TKANINA CELJE

VELEBLAGOVNICA

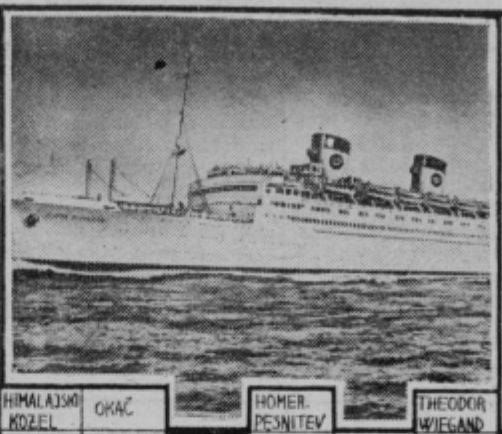

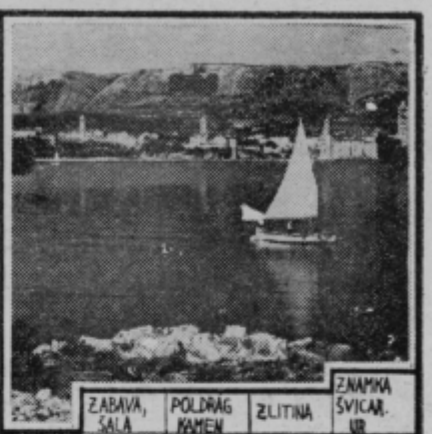

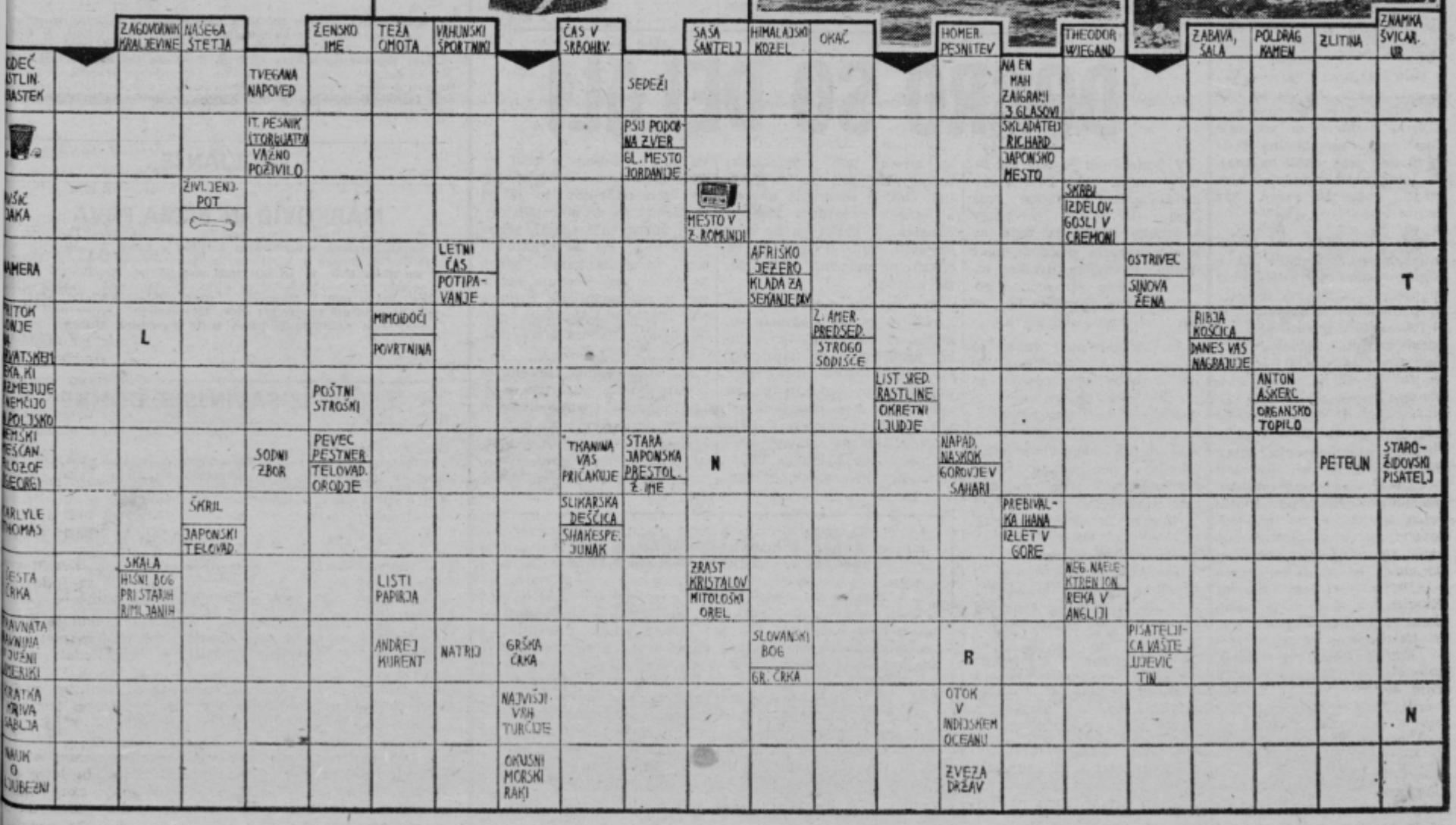

nagrada 100 din, 5 nagrad po 30 din. Rešitve pošljite do ponedeljka 18. 9. 1972.

Korak naprej

Izteklo se je muhasto in za plavalni šport zelo neugodno poletje. Celjski plavalci, ki so v izredno kratkem obdobju toplega in lepega vremena marljivo trenirali, so prenehali z nastopi. In to kar uspešno. V članski konkurenci so zašedli več kot zadovoljivo šesto mesto. Pred njimi so bili samo veliki klubi z dolgo plavalno tradicijo, klubi pri katerih ni bilo nikdar vprašanje, ali bodo njihovi tekmovalci prestopali v večje klube in tako postavljali svoje matične klube iz manjših krajev pred nerešljive probleme, kako zapolniti vrzeli, ki so nastale z njihovimi odhodi. Spomnimo se samo, da so bili odlični plavalci Vrhovšek, Orel, Udovč in še nekateri prej člani celjskega Neptuna. Toda odšli so in Celjani so morali začenjati vedno znova od začetka, praktično iz nič.

Zatorej smo tega uspeha toliko bolj veseli. Brez možnosti za celoletno treniranje, v bazenu, ki ga vsak najmanjši dež, da ne govorimo o letošnji neobrmalni ohladitvi, shladi na spodnjo mejo pri kateri je še možno delati. Za Neptunovci je ostal Celulozar iz Krškega in Rudar iz Trbovelj, ki sta bili še pred nekaj leti veliki imeni v jugoslovanskem plavanju. Menda so se tudi tam, enako kot v Celju pred nekaj leti, orientirali le na delo z najmlajšimi. In sedaj je treba na rezultate pač čakati.

Za celjske plavalce je bil sistem tekmovanja v članski konkurenci precej neugoden, saj so za druge klube plavali starejši tekmovalci in zbirali ekipne točke, Neptun pa je poslal na štart same mladince in pionirje, ki se zaenkrat še ne morejo enakovredno meriti z boljšimi nasprotniki.

Še bolj pa smo lahko bili zadovoljni s pionirji, ki so se v svoji konkurenci odločno potegovali za tretje mesto. Samo majhen spodrsljaj in pokal Plavalne zveze Slovenije za tretjeuvrščeno ekipo je splaval po vodi. No nič hudega, saj so obeti, da se ni dal v prihodnosti osvojiti še kak drug, bolj laskav naslov.

Tudi mladinska ekipa je bila zelo dobra. Žal pa so bile na mladinskem prvenstvu v Kranju razmere za plavanje tako neugodne (hladna voda in hladen zrak okoli bazena), da tekmovalci še zdaleč niso mogli pokazati vsega kar zmoreje.

Bolj pomembno kot rezultati sami pa je dejstvo, da je Neptun uspel ustvariti ekipo plavalcev. To ni več peščica individualistov, ampak cel roj mladih talentiranih in prespektivnih plavalcev. Za marsikoga izmed njih bomo zagotovo slišali.

Tudi vaterpolo je spet zaživel. Starejši TRIM-vaterpolisti so se zbrali in začeli znova; z njimi pa nekaj mlajših igralcev, ki so pred leti že začeli spoznavati mikavnost tega športa pa so bili prisiljeni, da so se mu odrekli. Zato je ta poskus pokazal, da pogoji v Celju za vaterpolo so in da ga bomo lahko v celjskem bazenu spet gledali. Seveda je treba urediti še kopico stvari, treba je pridobiti stalnega trenerja, toda start je uspel, puške ni treba znova vreči v koruzo.

Potem pa z upanjem čakajmo na kaj več. Ker samo z dobrimi pogoji se lahko dosegajo dobri rezultati, te pa si vsi od naših celjskih plavalcev in vaterpolistov želimo.

BORUT ALUJEVIČ

IGRE SO KONČANE

Olimpijskih iger je konec. O tem, kako so uspele bo verjetno napisanih dosti komentarjev. To lahko trdimo z gotovostjo. Mi se naj omejimo na dosežke celjskih športnikov, ki imajo na teh največjih športnih manifestacijah že tradicionalno svoje mesto. Z razliko, da se je tokrat dvema atletoma pridružil še dvigalec uteži. Smo z nastopi treh Celjanov zadovoljni? Smo. Urbančičeva, Urankar in Kocuvan (slednji je v štafeti 4 x 400 m pretekel svoji 400 m v času okrog 46,5 sek.) so popolnoma izpolnili svoj plan in naša pričakovanja.

Sicer pa so bile te igre res nekaj izjemnega. Izjemnega namreč po športnih dosežkih, po tehnični izvedbi, po številu udeležencev, največ pa po žalostnih dogodkih, ki so igre celo prekinile za en dan. Morda bi jih bilo treba sploh prekiniti, čeprav bi bili ravno Jugoslovani prikrajšani za vse medalje, ki so jih dobili. Pa še po nečem so bile te igre izjemne. Toliko nešportnega obnašanja na največji športni manifestaciji na svetu menda še nismo doživeli kot ravno tokrat. Vrsto nešportnih izpadov smo lahko videli na televizijskih ekranih in lahko si mislimo, koliko jih je bilo še, ko jih kamere niso zabeležile. Zanimivo je, da smo nešportne izpade opazili ravno pri športnikih, ki so bili favoritizirani, pa v vlogi favoritov niso povsem uspeli. To pa je sedaj vprašanje športno moralnih kvalitet nekaterih športnikov, ki jim je bila dana čast, da zastopajo svojo domovino na olimpijskih igrah. No in če se spomnimo na naše vaterpoliste, lahko z žalostjo ugotovimo, da tudi jugoslovanski športniki pri tem niso bili izjeme.

Tako lahko ugotovimo le to, da se bo mladina s teh iger naučila lahko mnogo o napredovanju športa v svetu, kaj malo pa o olimpijskem geslu »važno je sodelovati, ne samo zmagati«.

USPEL MOTO KROS

Avto-moto društvo Slander iz Celja je priredilo včeraj, v nedeljo, 10. septembra moto cross državno prvenstvo na Celjski koči.

Prireditev, katere pokrovitelj je bila Ljubljanska banka, podružnica Celje, je izredno uspela, čeprav je kazalo, da bo sobotni dež vsem prekrižal račune.

Kot naročeno, se je vreme uredilo ravno za to tekmovanje in okrog 2000 gledalcev so navdušili drzni vozniki na dveh kolesih čez drn in strn.

Na Celjski koči je bilo včeraj živo ves dan. Lepo vreme in hrup motorjev je že v dopoldanskih urah privabilo precej gledalcev, katere je navdušila že vožnja uradnega treninga. Zares se je začelo po drugi uri popoldne.

Tekmovalci moto cross državnega prvenstva v razredu motorjev 250 ccm so za prva mesta posegli v oster boj. Po dveh zanimivih vožnjah po 30 minut je zmagal tekmovalec s štartno številko 10 PERNUČ Janez, član avto-moto društva TRŽIČ. Drugo mesto je zasedel MEŠKO Zvonko iz OREHOVE VASI, tretje MARKIČ Milan iz TRŽIČA.

Skoro vseh 23 tekmovalcev je tekmovalo na motorjih »Češka zbrojevka«. Prvim trem tekmovalcem je avto-moto društvo Slander podelilo lepe pokale in diplome, zmagovalca Janeza Pernuča pa ovenčalo tudi z lovorovim vencem.

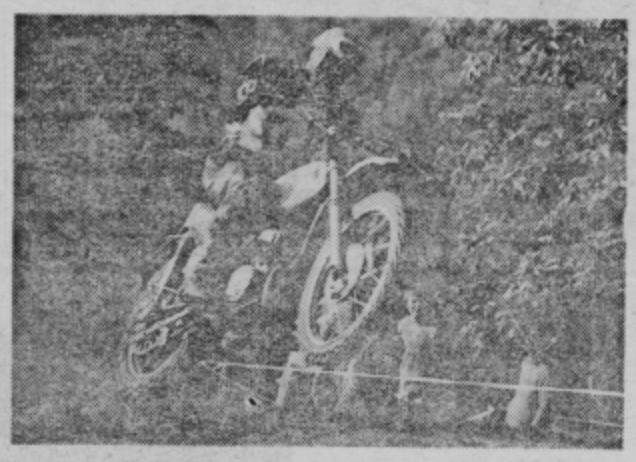

Motokros pri Celjski koči postaja tradicionalna športna prireditev (Foto T. T.)

V odmoru med obema vožnjama in pred prvo vožnjo pa so za razvedrilo poskrbeli naši mladi tekmovalci z mopedi v razredu do 50 ccm. Prvo mesto in s tem pokal ter diplomo si je priboril tekmovalec MIHEVC Franc iz CELJA, REZAR Blaž je bil drugi, DOBERŠEK Franc pa tretji.

Prireditev na Celjski koči je uspela, čeprav je že kazalo, da bo dež vse pokvaril. Proga je bila zato razmočena in zahtevna, kar je od tekmovalcev zahtevalo še večji napor in tehniko, gledalcem pa je vožnja nudila izreden športni užitek.

Z. S.

DOBRO SO DELALI

V ponedeljek je bila ob 18. uri v sejni sobi TVD Partizan-Gaberje 1. redna seja članov UO in TK. Najvažnejše točke dnevnega reda so bile predvsem pričetek nove vadbe, sestavitev urnika, razna poročila (finančno, gospodarsko in poročilo TK) ter program razvoja društva.

Za pričetek nove vadbe so določili 18. 9. 1972. Urnik, ki pa je letos zelo pester, pa je objavljen v društveni izložbi in si ga lahko ogledate.

V gospodarskem poročilu je bilo zajeto, da so letos med poletnimi počitnicami uredili telovadnico, vanjo so dali nov parket, prebelili so vse garderobe in zamenjali luči, popravili so tla na balkonu ki je namenjen igranju namiznega tenisa, nadalje so na dvorišču napravili kanalizacijo okoli igrišča za odbojko, ker se je prej stalno zadrževala voda na asfaltu in ni imela odtoka .. Poročilo TK je bilo naslednje: Med poletnimi počitnicami so izvedli razna prijateljska srečanja z JNA v odbojki, namiznem tenisu in v streljanju z zračno puško. Organizirali so tudi razne TRIM aktivnosti, naj omenim samo vzpon na Triglav ... V počastitev 20. julija, praznika občine Celje pa so izvedli tudi odbojkarski turnir. Na seji so razpravljali tudi o sestavitvi novega 5 letnega programa razvoja društva. V celoti ga še niso sestavili, zato o tem še za enkrat ne moremo nič točnega napisati.

Seja je bila zelo zanimiva. Zanimivo pa je predvsem to, koliko je lahko društvo v tako kratkem času napravilo. Med tem časom, torej med poletnimi počitnicami pa so izdali tudi prvi društveni bilten, ki so ga imenovali BILTEN '72. Izdan je bil ob treh praznikih: ob 80-letnici TITA, občinskem prarzniku ter dnevu vstaje. Bilten je zelo pestro sestavljen. Vsebuje vadbo vseh oddelkov, to je od cicibanov pa do starejših članov, kakor tudi sekcij, sekcijo za hokej na travi, namizni tenis ter odbojkarsko sekcijo. Poleg tega vsebuje razgovor s predsednikom društva tov. Pavletom Božičem, razne proste spise članov društva ...

Na koncu lahko še enkrat potrdimo, da je društvo letos napravilo zelo veliko in da ga je res vredno poživaliti. Želimo mu veliko uspeha.

GLANCNIK DARJA

„GRDI" ROKOMETAŠI

V nedeljo bi morali startati v zvezni hokejski ligi celjski hokejisti na travi. Na Skalni kleti bi morala biti tekma Gaberje : Zagreb. Namreč tekma v hokeju na travi. In to v ne preveč visoki travi, ker je žogica majhna in se lahko izgubi. Toda ojoj! Ravno to se je zgodilo. Trava je bila previsoka, krivi pa so rokometaši. Ja, res je. Rokometni klub ima v upravljanju igrišča na Skalni kleti in bi moral poskrbeti, da bi bila trava pokošena. Ne za njih. Za hokejiste namreč. Je pa v današnjih časih že tako, da za lep travnik poskrbi vsak sam, Namreč tisti, ki ga potrebuje. Rokometaši pa imajo verjetno radi visoko travo, kér se da v njej lepo počivati. Igrajo namreč na asfaltu. Zato so pozabili travo pokositi. O ti »grdi« rokometaši!

športne vesti

KOŠARKA

V nadaljevanju republiške košarkarske lige so celjski košarkarji visoko premagali kandidata za izpad ekipo Branika iz Maribora z rezultatom 101:70 (46:17). Celjani so tokrat prvič nastopili v novi dvorani posebne šole. Resno so zaigrali le prvi polčas, ko so si pridobili igrali veliko prednost, medtem ko se v drugem polčasu niso vsi dosti trudili in gostje so ušli katastrofi. Pri Celju je bil tokrat najboljši Tone Sagadin, kateremu igranje v dvorani očitno leži, poleg njega pa sta se odlikovala še Zmago Sagadin in Jerič. V drugem polčasu se je resneje poškodoval Z. Sagadin, kar bo predstavljalo za Celje v naslednjih tekmah velik handicap. Koše za Celje so dosegli Tone Sagadin 48, Zmago Sagadin 19, Jerič 17, Miloš Sagadin 8, Leskovar 4, Ramšak 3, Erjavec 2.

Mladinska republiška liga: Celje : Steklar 102:30 (51:9)
Pionirska republiška liga: Kovinar Štore : Celje 36:34
Področna štajerska liga za mladinke Celje : Marles 19:74
Medobčinska košarkarska liga: Vitanje : Celje »B« 80:92.

JANEZ CEPI

ROKOMET

V nadaljevanju tekmovanja v II. zvezni rokometni ligi zaho so Celjani gostovali v Goraždah in proti domačemu Radničku izgubili 13:11. Celjski rokometaši so sicer 11 minut pred koncem še vodili 9:5 nato pa zaigrali dokaj slabo in doživeli pravzaprav nepotreben poraz. Sicer pa so zopet zaigrali oslabljeni, tokrat brez Korena, ki je menda prenehal z aktivnim nastopanjem. To pa je nova neprijetnost za celjski rokometni kolektiv, za katerega je trenutni vtis tak, da v letošnjem zveznem tekmovanju gotovo ne bo igral take vloge kot lani.

NOGOMET

Ta nogometna nedelja nam je prinesla na celjsko nogometno področje več uspeha. V conski nogometni ligi je Olimp premagal močno vrsto Rakičana z 2:1 (2:1). Oba zadetka je dosegel Ubavić. Hojnik pa je bil izključen in zaradi tega verjetno ne bo igral v naslednji tekmi. Istočasno pa je povzročil, da so morali igralci Olimpa njegovo odsotnost celih 70 minut nadoknaditi z borbeno igro v obrambi. Kovinar iz Štor je izgubil v Mariboru proti Rudniku 0:3, Smartno zmagalo proti Slivnici 7:0, Steklar pa nad Orehkarjem 5:0. Neodločeno je igrala Dravinja v gosteh proti Rakovniku 1:1, velenjski Rudar pa je podlegel Beltincem 3:6. Na razpredelnici vodijo nogometaši Olimpa in Branika.

Nogometaši Kladivarja pa so iz drugega gostovanja prinesli v Celje točko. Proti Aluminiju so igrali neodločeno 2:2 (1:1). V drugem polčasu so celo povedli z 2:1, toda to prednost niso uspeli zadržati. Zadetka sta dosegla Motoh in Reberšak. V nedeljo igrajo doma proti Kopru, ki še nima točke.

ODBOJKA

Tokrat so celjski odbojkarji dosegli popoln uspeh. Zadeli so kar dvakrat v črno. Moška vrsta Gaberja je premagala Novo mesto z rezultatom 3:1. Igra je bila precej razburljiva v prvih setih in šele v tretjem in četrtem setu smo videli pravo kakovost celjskega moštva. Klub temu pa moramo povedati, da Celjani še niso v las skoletni formi.

Ženska vrsta nadaljuje z uspehi. Dekleta so dosegla drugo zmago in vodijo na razpredelnici republiške lige. Tokrat so premagale Brestanico s 3:0. Prihodnjo nedeljo obe ekipi gostujeta. Dekleta v Novem mestu, fantje pa v Mežici. Težki srečanji.

KARATE

Mlada, toda izredno marljiva karate sekcija v Celju je pripravila za svoje ljubitelje dve zanimivi mednarodni tekmi. V Celju je nastopila vrsta Hamburga. Celjani so postavili dve vrsti in obakrat izgubili minimalno 20:30 in 25:30. Za Celjane so točke prinesli: Spiljak in Kramer v prvem srečanju ter Denžič, Kolar in Rojc v drugem srečanju. Celotna prireditev v novi dvorani osnovne šole Ivanke Uranjekove je bila odlično organizirana in kakovostna. Od Celjanov so še navdušili Gobec, Čanček in Rozman.

KEGLJANJE

MARKOVIČ IN BIRSA PRVA

Na štiristeznem avtomatskem keljišču v Žalcu je bilo v soboto republiško prvenstvo v kegljanju za starejše člane v parih. Tekmovali so lahko tisti, ki so bili stari nad 55 let. Republiška prvaka sta postala Žalčana Marković in Birsa, ki sta skupno podrla največ kegljev. Vrstni red: 1. Marković — Birsa (Žalec) 878 (463, 415), ... 6. Sirca — Snedič (Celje 834 (408, 426) podrtih kegljev itd.

Skupno je nastopilo 25 parov iz 14 slovenskih klubov.

T. TAVČAR

ŠPORT IZ SAVINJSKE DOLINE

V prvem kolu II. republiške odbojkarske lige so odbojkaši TVD Partizana iz Šempetra doma premagali brez težav ekipo Turbine z 3:0. Gostje so se domačinom upirali le v prvem setu, ko so celo vodili 12:10 in potem izgubili 15:13. V nedeljo bodo gostovali v Topolščici.

Košarkarji Žalca so po dveh porazih na tujih igriščih le prišli do prve zmage. Doma so premagali Ruše z tesnim rezultatom 60:57 (36:25). Srečanje sta vodila Koštomaj iz Žalca in Habjan iz Celja.

Rokometaši Žalca, ki še vedno nimajo svoje igrišča in srečanja igrajo v Grižah so v nadaljevanju tekmovanja v Štajerski rokometni ligi izgubili srečanje proti Ormožu z 14:16 (8:10). Najboljši strelec pri domačih je bil Jančič, ki je dosegel 5 zadetkov. Sodnika Pečnik in Ramskugler iz Celja sta srečanje vodila dobro.

V Preboldu pa je bila odigrana prvenstvena rokometna tekma medobčinske lige. Prebolčani so srečanje proti ekipi Trim Celje izgubili z 22:29 (14:22). Najboljša strelca sta bila: pri domačih Skok 8 pri gostih Grošič T. 8. Sodil je Randl iz Petrovč.

Občinskega sindikalnega tekmovanja v malem nogometu, ki ga je organiziral Občinski sindikalni svet Žalec, komisja za šport in rekreacijo se je udeležilo kar 23 ekip. Najboljša ekipa je bila Garant iz Polzele, ki je premagala vse svoje nasprotnike. Vrstni red: 1. Garant Polzela, 2. SIP Šempeter, 3. Sigma itd. Po sedmih sportnih panogah, ki so bile že letos na vrsti pa vodi SIP Šempeter pred Tovarno nogavic Polzela, Tekstilno tovarno Prebold itd.

TONE TAVČAR

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO

TEHNO-MERCATOR

CELJE

SVETLOBA, TOPLOTA IN GLASBA...

Ne, ne, to ni naslov literarne črtice — s takšnim naslovom jih izhaja na tisoče izpod peres avtorjev, ki jih še muči petošolska ljubezen. Sicer pa boste ob branju spoznali, da smo v naslovu le omenili vse tisto, kar lahko kupite v treh specializiranih trgovinah Trgovskega podjetja TEHNO-MERCATOR CELJE. Pa pojdimo najprej k TEHNIKI, na Ljubljanski cesti, kjer nas že v izložbi pozdravljajo izdelki elektroinstalacijskega materiala, najrazličnejša svetlobna telesa in gospodinjski aparati.

Največ pa prodajo v tej specializirani trgovini elektroinstalacijskega materiala: električne kable, vtičnice, stikala, razdelilce, podaljške, žarnice, skratka vse, kar rabite morda pri gradnji vašega novega doma ali pa pri preureditvi starega stanovanja, kjer je tudi dotrajana električna instalacija. Največjo porabo teh predmetov nam je potrdil tudi namestnik poslovodje JOŽE BOVHA. V tej trgovini pa boste našli tudi celo vrsto gospodinjskih strojev — velikih in malih. V trgovino je prišel starejši možakar in kupil električni kuhalnik, neka gospodinja je izbrala električni mikser, trgovski potnik pa je kupil nekaj kaset s posnetimi melodijami, da si bo z njimi krajšal dolge ure napornega potovanja.

Vendar pa vsi kupci, ki poznajo TEHNO-MERCATOR le ne gredo samo v TEHNIKO. Mnogi zavijejo k ELEKTRU, na Titovem trgu, nasproti hotela Evrope. Tja gredo predvsem tisti, ki želijo kupiti kakšen spominček, lepo stoječo svetilko, najbolj pa se razveselijo ljubitelji resne glasbe, saj je ELEKTRO ena redkih trgovin v Celju, kjer lahko kupimo plošče z resno glasbo. No, s tem seveda ni rečeno, da nimajo plošč z narodnozabavno vsebino, televizorjev, transistorjev in radioaparatov. In če povemo čisto iskreno — jezni so, ker nimajo v zalogi barvnih televizorjev. Toda začuda, tudi v tej trgovini je veliko povpraševanje za elektroinstalacijskim materialom in ga tudi tukaj veliko prodajo, kot nam je povedal poslovodja trgovine ELEKTRO Vitko Palčnik.

Tudi semkaj hodijo gospodinje po ličnе električne likalnike, mikserje in svetilke vseh vrst. Sicer pa, kaj bi govorili, prepričajte se sami.

Je morda kdo v vaši družini glasbeno nadarjen? Hudomušneži in zlobni sosedje bodo rekli, da je udarjen, ne nadarjen. Toda ne pustite se motiti. To vam svetuje tudi TEHNO-MERCATOR! Morda bi rad starejši sin igral harmoniko, mlajši morda na tihem razmišlja, kako bi bilo, če bi stal z električno kitaro na visokem podiju in bi ga mlada dekleta občudovala. Toda oba nimata instrumentov — ne harmonike in ne kitare?! Pa nič skrbi. Saj smo že rekli, da je TEHNO-MERCATOR vedno in povsod tudi vaš svetovalec. Res je! Tudi v tem trenutku. Pojdite v specializirano trgovino RADIO in tam boste kupili vse za sebe ali za vašo glasbeno mladino. Harmonike, kitare, bobne, pa še celo vrsto drugih glasbil. Če pa seveda le dvomite v glasbene sposobnosti nadebudnega potomstva, si raje kupite kakšno narodno-zabavno ploščo. Če pa je nimate kam dati, boste dobili v trgovini tudi gramofon in vaš problem bo rešen. — Kaj, da še ni dovolj? Bi radi še sliko — kino doma? No, tudi televizor je tukaj.

DOBRA ZALOGA V ELEKTRU

Torej, kar pojdite in kupite! Ni je želje, ki vam je ne bi mogli izpolniti. Vsaj tako zatrjuje poslovodja specializirane trgovine RADIO Anton Kerh.

Povsod pa vam bo zagotovljena kvaliteta in solidno poslovanje, to pa je povsom razumljivo, saj kupujete pr TEHNO-MERCATORJU. Naj ponovimo: specializirane trgovine — razen veleblagovnice »T« vam nudijo: SVETLOBO, TOPLOTO IN GLASBO!

PREPRIČAJTE SE SAMI!

POROK ZA VAŠE DOBRO RAZPOLOŽENJE IN UGODITEV VAŠIH ŽELJA JE TEHNO-MERCATOR!

SPECIALIZIRANA TRGOVINA RADIO

TEHNIKA

IZBIRA PLOŠČ V ELEKTRU

med štirimi očmi

RDEČE ŽILICE

Nisem še toliko star, da bi lahko imel videz rdečenosega pijanca, pa vendar se mi pojavljajo rdeče žilice, zlasti na nosu. Ali je to prirojeno, ali pa nastane kasneje zaradi nepazljivosti. Jaz sem že kar obupan, saj sem še mlad, 25 let mi je, pa se že začenja nekaj, kar kaže, da sem pijanec. Domači mi pravijo, preveč piješ, pa se ti to dela, jaz pa poznam ljudi, ki veliko več pijejo, pa tega nimajo. Kaj je zdaj na tem? Pri vas ste vsevedni, pa boste že znali odgovoriti!

Lojze

Dragi Lojze,

Nič nismo pri nas vsevedni, le trudimo se, da bi vsem pošteno odgovorili. Zato tudi včasih pobrskamo po knjigah o higieni, kozmetiki, negi, za zdravstvenimi nasveti. Pa tudi življenje nas je že nekaj naučilo, pa še vedno ne toliko, da bi vedeli vse. Pa k stvari!

Rdeče žilice izstopijo le pri tistih 'judeh, ki imajo tanko kožo, ki pa je najbolj vidna na obrazu. To s drobne podkožne kapilarice, ki se razširijo, če jemo močne, papricirane jedi ali pa če zvrnemo radi kakšen kozarček. Da ste že zato pijanec, je odveč misliti, a če boste želeli, da se vam ne bo nadloga povečevala, boste morali to opustiti. Rdečih žilic z masažo ali kremo ne moremo odpraviti, lahko pa jih odstranimo operativno. V tolažbo vam povem, da je veliko ljudi, ki jih muči ta nevšečnost, pa se še malo ne sekirajo. Tudi prirojena ni, kot vi mislite. Ali ste kdaj že videli kakšnega dojenčka, ki bi bil pisano rdeč po licih? Stran odvečni strah, saj ste fant od fare, le malo manj poglejte v kozarec!

O NEDOLŽNOSTI

Stara sem štirinajst let, a sem malo poučena o spolnosti, zato bi vas prosila, če mi odgovorite na naslednja vprašanja!

1. Kdaj je dekle nedolžno?
2. Ali se štejejo prve otroške igre že k spolnim odnosom?
3. Kako in po čem lahko fant opazi, da je dekle še nedolžno?

Judita

Ljuba Judita,

mladost rešuje tvojo nevednost, zato takoj k odgovorom!

1. Dekle je nedolžno toliko časa, dokler se ob spolnem odnosu ali pa brez njega ne predre deviška kožica ali himen, ki varuje dostop v notranjost nožnice.

2. Kakor se vzame! Lahko ali pa tudi ne, ker so zelo različne, vse je odvisno od iger samih. Pri otipavanju in božanju nedolžnosti ne izgubiš, vse pa spada skupaj v predigro spolnih odnosov.

3. Fant opazi dekle, če je nedolžno samo pri spolnem odnosu. Na obrazu tega nima zapisanega.

RADA BI LJUBILA

Zelo osamljeno dekle sem. Že dvakrat sem bila zaljubljena, pa sta me oba fanta pustila. Jaz jima namreč nisem dovolila spolnih odnosov, ker sem vzgojena po principih, ki mi pravijo, da moram do poroke ostati nedolžna. Zdaj pa iščem takega fanta, ki bi me imel rad brez telovadbe v postelji in sem že vsa obupana, ker takih fantov več ni. Rada bi ljubila, bila ljubljena, ves svet bi objela, ker sem rahločutno dekle. Imam pa svoje muhe, v glavo sem si vtepla, da iščem fanta, ki bi me spoštoval. So še taki fantje na svetu, ker jaz bi rada ljubila?

Reza iz Senovega

Spoštovana Reza,

ljubezni so potrebni otroci v Vietnamu, gobavci na Madagaskarju, otroci v Indiji, starci na Kozjanskem. Pohitite k njim, razdajte jim ljubezen in spoštovali vas bodo. Fanta sanj pa vztrajno iščite naprej. Princ na konju že prihaja!

Nataša

ženin vsakdan

NAREDITE SAME

Bolj ko se bliža hladna jesen in mrzla zima, tem raje bomo segli po pleteninah, ki so zaradi svoje praktičnosti in široke izbire enako priljubljene. Tako bo tudi letošnjo jesen. Ko bodo tu hladni, dolgočasni večeri, si jih bo marsikatera popestrila s pletenjem in kvačkanjem. Vendar boste z izdelkom še bolj zadovoljni, če boste upoštevali nekaj modnih novosti, saj prinaša moda vedno nove spremembe tudi pleteninam. Letos so novost in posebnost brezrokavniki, ki imajo drugačen izgled od tistih, ki smo jih navajeni. Težko jih imenujemo brezrokavniki, saj imajo skoraj vsi kratke, zanimivo krojene rokave. Lahko so krojeni kimono ali zvonasto, lahko pa so tudi razširjeni reglani rokavi. Vratni izrezi so najpogosteje štirioglati ali na V, život pa je kratek in oprijet. Pod take brezrokavnike se prav tako nosijo majice ali bluze z dolgimi rokavi in ravno ti dvojni rokavi ustvarjajo novo modno linijo, ki jo je pleteninam začrtala nova moda.

Staša Gorenšek

NAPOREN DAN TOVARIŠA PREDSEDNIKA

Doljetov konjiček je posedanje na sestankih. Zato so ga pred kratkim izvolili za predsednika delavskega sveta. Sprejel je, ker je menil, da je med redkimi, ki so v podjetju sposobni sprejeti tako pomembno funkcijo.

Zadnjic so razpravljali o socialni diferenciaciji. Take razprave so menda zadnji čas na moč moderne in Dolfe, ki ženo oblači v najboljših salonih, tudi tokrat ni hotel biti staromoden. Zato je v uvodnem govoru grmel, da so tudi v podjetju JUGODEFICIT — kot povsod drugje — prevelike razlike v osebnih dohodkih zaposlenih. S tem je hotel povedati, da bi moral biti najmanjši dohodek ne sedemkrat, ampak največ 6,99-krat manjši od njegove plače. Teh številk sicer ni omenjal, vendar se je dalo takoj sklepati iz bolj skromnih izjav.

Toavriši so mu seveda bučno ploskali in slišali so se celo tisti iz zadnjih vrst, ki so bučno skandirali: »DOL — FE, DOL — FE, DOL — — — FE . . .« Dolfetu so se zdele pavze med obema elogoma njegovega imena hudo dvoumne, morda celo zlonamerne, posebno še potem, ko je nekdo vmes rezko zažvižgal, zato je s kretnjo roke skušal pomiriti razgrete duhove. Poudaril je še, da bo treba o teh perečih problemih še velikokrat poglobljeno razpravljati in da bodo osnovali komisijo, ki bo sestavila obširno in izčrpno poročilo o teh razglabljanjih. Tajnika, ki je sedel poleg njega, je polgasno opomnil, naj vendar piše, ta pa mu je kar se da vljudno pošepnil, da je zaključek govora že napisal, ker ga zna na pamet še s prejšnjih sej.

Potem je spregovoril še podpredsednik Polde. Povedal je, da ima podjetje v načrtu gradnjo novega obrata in da bo potrebno zato spet malo »zategniti pasove«. Polde se je pri svoji razpravi tako razgrel, da si je moral odpeti suknjič. Ob tem se je pokazalo, da ne nosi pasu, ampak ima hlače iz »tehničnih razlogov« pripete z naramnicami. To je nekdo od prisotnih tudi glasno pripomnil in tako je bila seja kmalu končana. Nekaj delavcev se je sicer priglasilo k razpravi pod točko »raznoe«, vendar je Dolfe pripomnil, da »za mlatenje prazne slame danes ni časa, ker je že dve, pa še petek je povrhu«.

Doma ga je namreč čakala še ena seja. Z ženo sta se morala odločiti, kam bosta šla za konec tedna. Ona je hotela v vikend na Martuljku, on pa bi šel raje v ravno dokončano vikend hišico pri Opatiji. Ker na tem sestanku obe strani nikakor nista mogli priti do soglasja, je Dolfeta minilo potrpljenje. »Hudiča, saj nisva občinska reveža, da bi morala venomer hoditi v vikend bajte. Pripravi stvari, jaz pa grem po avionske karte. V Dubrovnik pojdeva, v najboljši hotel!«

»Ne splača se za dva dni . . .« je ugovarjala žena.

»Kako dva dni, strela?! V ponedeljek nimam skoraj nič dela, pa je vseeno, če ne pridem v službo. V torek je podobno. Šele v torek zvečer greva nazaj; v sredo imamo — sestanke . . .«

ZVONE KOKALJ

horoskop

21 marec — 20 april

V službi boste imeli sitnosti, ki imajo slabe posledice. Tudi v finančnem smislu se vam ne obeta nič dobrega. V soboto nič ne tvegajte.

21. april — 20 maj

Imate dober načrt, ki ga boste uresničili, a le s pametjo. Sosedje bodo pokali od zavisti, ne boste pa si pridobili naklonjenost izvoljenke.

21. maj — 21 junij

Mnogo naporov bo potrebnih, da bi se izkopali iz težav. Če ne boste omagali, bo cilj dosežen. Ob koncu tedna se raje izognite veseli družbi.

22. junij — 22 julij

Pomemben družinski dogodek vam bo povrnil nekaj samozaupanja in spoznali boste svojo vrednost. Sklenili boste novo, koristno poznanstvo.

23 julij — 23 avgust

V prihodnjih dneh boste imeli pretirano veliko dela, pa tudi priložnost, da si izboljšate svoj položaj. Ne pozabite na neki važen datum.

24. avgust — 23 sept

Skrbi boste odložili in si oddahnili, ampak le za kratek čas. Vesela novica vam bo dala polne roke dela. Nekoliko bolj pazite na denarnico.

24 se — 23 o

Ni še čas, da bi se povs odrekli vsakršnemu razm ljanju o sebi. Uredite raču in že ob koncu tedna bo življenje videli čisto druga

24. okt. — 22 nov

Prijatelj vas bo skušal p dobiti za posel, ki je ma tvegan. Predvidena in toli pričakovana avantura bo p la v vodo. Pozor v prome

23. no — 21 de

Imate vse možnosti za sreč življenje, zato si ga ne g nite z malenkostmi. V prih njih dneh si boste na jasn o zelo važni stvari.

22. dec. — 20 jan.

Če boste še naprej držali k žem rok, boste potegn krajši konec. Zberite se malo več volje, pa bo do lja treba storiti le korak.

21 ja — 18 feb

V poklicu se ne boste pod tili najbolje, a se splača vztr jati. V prihodnjih dneh pričakujte kakih sprem potovanje pa odložite.

19. febr — 20 marec

Vaše počutje bo zmotila predvidena okoliščina in vrgla s tira. Z denarjem va dobro kaže, ampak na vidik so zelo veliki izdatki.

pogled v preteklost

V tem okviru, dragi bralci, ne bo govora o aktualnih dogodkih ali zanimivostih sedanjega časa. Prostor bo namenjen preteklosti, pomembnejšim ali tudi drobnim pojavom, ki so izpolnjevali življenje ljudi v že bolj odmaknjeni, pa tudi polpretekli dobi. Rubrika se tako niti časovno niti snovno ali krajevno ne bo držala nekega zaporedja. V njej boste lahko prebrali to in ono, kar vam je bilo že znano, a je izginilo iz spomina, morda pa boste tu in tam zasledili tudi kaj novega. Naša želja je, da bi jo radi prebirali in da bi v njej vsakdo našel zase kaj zanimivega in koristnega.

Prav je, da začnemo s Celjem in v današnjem sestavku damo o njem nekaj številčnih podatkov pod naslovom.

CELJE PRED 200 LETI

Mestno življenje se je odvijalo še v okviru srednjeveškega obzidja. Posamezne predele so že označevali z ulicami. Bilo jih je šest: TRG (zgornji del Zidanškove ulice, ves Tomšičev trg, Stanetova ulica do lekarne in del Prešernove ulice »GOSPOSKA ULICA (Zidanškova ulica)«, NASUTINA (Trg svobode, Trg V. kongresa, Zagata, Ozka ulica), NOVA ULICA (Gledališka in Linhartova ulica) MLINSKA ULICA (Lilekova, Gubčeva, del Prešernove in Kocenova ulica) in MEŽNARIJSKA ULICA (Na okopih in Muzejski trg). Vseh hiš skupaj je bilo 183, od tega na TRGU 52. V zasebni lasti je bilo 162 hiš, preostale so bile cerkvena last ali javna poslopja.

120 hišnih posestnikov je bilo obrtnikov. Med nosilci posameznih obrti so bili najštevilnejši peki (16), gostilničarji (8), usnjarji (8), čevljarji (6), klobučarji (6), trgovci (6), krojači (5), mesarji (4), tkalci (4), itd. Skupaj je bilo v mestu zastopanih 49 različnih obrtnih strok. Med rokodelci srečamo izdelovalca lasulj, orgelj, zvonov, pa pasarje, medičarje, cvetličarje, milarje, glavnikarje, vrvičarje, nogavičarje, žebljarje, kositrarje, puškarje, kotlarje, irharje, jermenarje, vrvarje, tkalce, lončarje itd., da naštejemo le nekaj danes redkih strok.

Razumljivo je, da so k celokupnemu mestnemu dohodku prispevali največ obrtniki: 77,5 odstotkov, vsi ostali 22,5 odstotkov. Skupni dohodki mesta po obliki davka so znašali: hišni davek — 79,4 odstotka, zemljiški — 4,3 odstotka, obrtni davek pa 16,3 odstotka. Obrtna dejavnost tako ni bila pretirano obremenjena, daleč najvišji je bil davek od hiš. Posamezne skupine so bile udeležene takole: prehrambena obrt — 27,7 odstotkov, usnjarska — 12,2 odstotkov, druge rokodelske obrti — 19,3 odstotkov, tekstilna obrt — 11,6 odstotkov, trgovina (6 trgovcev!) — 9,0 odstotkov, kovinska obrt — 6,8 odstotkov in lesna obrt 4,1 odstotka.

In še podatek o narodnostni sestavi mestnega prebivalstva: na podlagi nedvoumnih slovenskih priimkov je mogoče z zanesljivostjo sklepati, da je bilo leta 1750 41 odstotkov posestnikov slovenskega rodu ali vsaj slovenskega porekla. Svojo posest so imeli večinoma ob robu mesta, znotraj obzidja. Če prištejemo še pomočnike, služinčad in sploh manj premožne sloje, vidimo, da je bilo mesto v tem času po strukturi prebivalstva precej slovensko. Mimo nemških družin, je živelo v mestu tudi precej Italijanov

SERIJA VLOMOV

Lahko bi zapisali, da na celjskem območju ne mine dan brez manjšega ali večjega vloma. Prav zaradi tako številnih vlomov pa so mnogih gostinskih lokalih in pisarnah postal previdnejši, saj ne ščajo več denarja v predalih, tako da mora marsikateri vlomilec iti z dolgim nosom.

Pred dnevi je neznanec vlomil preko balkona v stanovanje IVANA BOŽICA v Ložnici pri Velenju. Iz sobe je odnesel zlatnine in me dragocenosti v skupni vrednosti 11.000 dinarjev.

Vlomilec, ki je ponoči »obiskal« lekarno na Vranskem, je se da iskal denar. Dokaj neuspešno. Iz registerske blagajne je ukra kovancev za 15 dinarjev. Če je morda še vzel kakšne tablete oti glavobolu, niso opazili.

Nočnega obiskovalca so imeli tudi v gostišču »Ob Savinji« v Ce a. V notranjosti gostilne je prišel skozi okno nad vrati shrambe, ko da je odtrgal mrežico. V točilnici je odprl zaklenjen predal, ndar ni našel denarja. Zato si je »izposodil« različna jedila — ed njimi tudi mrzlega piščanca — konzerve in cigarete, vse v vred sti 500 dinarjev.

Neznanec je nasilno odprl okno avtomehanične delavnice Cin rne Celje in v skladišču materiala potrgal obešanke. Ukradel je ektrični vrtalni stroj in električni brusilni stroj. Vrednost 5.000 narjev. Kdo ve, morda bo doma odprl kakšno delavnico in je po eboval orodje.

In še manjši popravek. V prejšnji številki smo pisali o vlomu mnogih gostinskih lokalih in pisarnah postali previdnejši, saj ne enutku, ko so spali v sobi trije italijanski državljani. Tako so m vsaj sporočili.

M. SENICAR

GLAVO V DREVO

FRANC TOPOLOVEC, 23, Gotovelj, se je peljal z opedom po cesti IV. reda roti Žalcu. Zaradi nepr erne hitrosti ni uspel izvo iti desnega ovinka. Na robu este je trčil z glavo v drevo n se težko poškodoval.

V TOVORNJAK

JANEZ NOVAK, 30, z Homca, je vozil s tovornja om proti Celju, ko mu je a Gomilskem pripeljal na proti z osebnim avtomobi om SAVO MARTINOVIĆ, 3, iz Rogaške Slatine. Mar inoviča je zaradi neprimerne itrosti zaneslo v tovornjak. Zaradi izredno hudih po škodb so ga odpeljali v bol nišnico. Lažje je bila poškodovana njegova sopotnica GRETA MARTINOVIĆ.

NEVARNO PREČKANJE

ZDRAVKO BRUNET, 39, iz Prihove, je vozil z osebnim avtomobilom skozi Mozirje, ko je nenadoma prečkala cesto KATARINA ZAHOJNIK, 64, iz Poljane. Pri trčenju je dobila Zahojnikova težke telesne poškodbe.

KDO JE NEZNANEC?

V ponedeljek zvečer je brzovlak Maribor—Ljubljana v bližini Šentjurja povozil neznanega moškega. Komisija je pregledala truplo, vendar niso našli nobenih dokumentov, da bi ugotovili, kdo je neznani moški.

MEDVEDJA USLUGA

Usluge je lepo delati, vendar se lahko včasih usluga konča zelo slabo. Tako je bilo tudi v Spodnjih Lažah.

Voznik osebnega avtomobila BERNARD LESKOVAR, s Pragerskega, je zvečer pripeljal na železniško cestni prehod. Zaradi predvidenega prihoda vlaka so bile zapornice spuščene. Leskovar je zaustavil in čakal. Ko je čakal že tri minute in ni bilo vlaka od nikoder, mu je čuvaj JOŽE OGRIZEK hotel narediti uslugo in je dvignil zapornice.

Leskovar je dodal plin in zapeljal na progo. V tem trenutku je pripeljal vlak. Lokomotiva je odbila osebni avtomobil v jarek. Sreča v nesreči. Voznik je ostal nepoškodovan, na avtomobilu pa je škode za 5.000 dinarjev.

PREBLIZU LOKOMOTIVE

V Celju se je v nedeljo zvečer zgodila na železniški postaji podobna nesreča kot pred dnevi v Zidanem mostu. k sreči pa epilog te nesreče ni bil tako tragičen. Obe nesreči pa nas opozarjata na večjo previdnost, kadar čakamo na vlak.

Ob 21. uri je VINKO MOHOR iz Hotunja pri Ponikvi čakal na vlak. Stal je ob tretjem tiru, ko je iz Zidanega mostu pripeljal vlak. Mohor je stal preblizu tira, tako da ga je zadela lokomotiva in ga zbila. K sreči je dobil Mohor samo lažje poškodbe.

AUREA
kovinsko predelovalno podjetje
CELJE
izdelujemo vse vrste kovinske galanterije, značke, embleme, plakete, srebrne kontakte.

poznamo zdravilna zelišča?

KRVAVI MLEČEK-CHELIDONIUM MAJUS

Krvavi mleček je pri nas zelo razširjen plevel ter raste po grobljah, ograjah, živih mejah, skalah, po vrtovih itd. Iz rjavkasto rumene korenike požene vsako leto šop rogovilastih stebel, ki so spodaj temnozelena ter nekoliko dlakava. Listi so pecljasti, zgoraj rumenkasto zeleni, spodaj modrozeleni, pernati ter nosijo pritlični pet in stebelni šest podolgovatih, precej narezljanih krpic. Peclji in listi so po žilah kosmati. Zlatorumeni cvetovi so zbrani v dolgopecljatih kobulah. Značilno za to rastlino je, da je polna rdečkastorumenega soka, ki se pocedi iz ranjene rastline v velikih lepljivih kapljicah.

Krvavi mleček cveti od maja do septembra. Uporabna je cela rastlina in jo nabiramo tedaj, ko cveti. Pri tem nabiramo manjše poganjke tistih rastlin, ki so komaj pričele cveteti. Nabrano rastlino posušimo v senci ali pa na soncu. Rastlina vsebuje precej močnih učinkovin, ki jih je največ v mlečku. Tako so v njem našli razne smole, nekaj eteričnega olja ter okrog deset alkaloidov, kot je npr.: helidonin, heleritrin itd. Droga ima še nekaj organskih kislin, njihovih rudninskih soli itd. Glavni učinek ima alkaloid helidonin, ki deluje pomirjevalno, ostali pa imajo učinek na notranje organe in pospešujejo izločanje žolča. Sveža rastlina je ostrega in zoprnega vonja in žgočega okusa. Na koži povzroča rdečico.

Ljudska medicina uporablja krvavi mleček predvsem kot zdravilo za jetra in žolč. Pripravljamo ga kot čaj tako, da vzamemo eno malo žličko sveže in posušene rastline na skodelico vode in pijemo večkrat na dan po požirkih. Za notranjo rabo je takšen čaj prav imenitno zdravilo, ker pomirja krče v trebušni votlini, pospešuje izločanje žolča ter dviga splošno počutje. Seveda pri uživanju čaja ne smemo pretiravati, ker prisoten alkaloid heleritrin povzroča vnetje in oteklost v želodcu, kar spremlja omotica, bruhanje in huda driska.

Poleg krvavega mlečka vzamemo še liste poprove mete, melise, kamilic, tako da je v čajni mešanici le 10 g krvavega mlečka in 30 g vsake ostale droge. Ščep čaja prelijemo s skodelico vrele vode in pustimo, da se čaj nekoliko ohladi. Pijemo ga po dve skodelici na dan po jedi.

Ljudska modrost priporoča sveži sok krvavega mlečka tudi kot zdravilo zoper kurje oči in bradavice. Vendar je taka raba dvomljiva in večinoma neuspešna.

Boris Jagodič, dipl. pharm.

RADIO Celje

Ob delavnikih je začetek oddaj ob 16.00 s poročili in reklamo podjetja Tehnomerkator; 16.05 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 16.40 Zabavni globus; 17.00 Kronika; 17.15 Obvestila; zaključek oddaje je ob 18.00.

Četrtek, 14. septembra: 17.30 — Aktualno v sindikatih; 17.45 — Zabavni zvoki.

Petek, 15. septembra: 17.30 — Mladinska oddaja; 17.45 — Celjski mladinski zbori pojo.

Sobota, 16. septembra: 17.28 — Poslušate jih najraje; 17.58 — Vesti iz veleblagovnice Nama Velenje.

Nedelja, 17. septembra: 11.00 — Napoved časa in programa, Tehnomerkatorjevo poročilo; 11.03 — Pogovor s poslušalci: Praznik občine Šmarje pri Jelšah; 11.23 — Obvestila, 11,38 — Zabavni globus; 11.58 — Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 12.45 — Literarna oddaja: Fran Roš: Anekdote o Cvetku Golarju; 12.57 — Nedeljske glasbene razglednice; 13.27 — 60 minut za razvedrilo; 14.27 — Vesti iz veleblagovnice Nama Velenje; 14.30 — Zaključek oddaje.

Ponedeljek, 18. septembra: 17.30 — Sportni pregled; 17.45 — Novo pri Jugotonu.

Torek, 19. septembra: 17.30 — Torkova reportaža: Odkritje spomenika skladateljem Ipavcem; 17.45 — Domači ansambli.

Sreda, 20. septembra: 17.30 — Iz dela občinskih skupščin; 17.45 — Iz arhiva resne glasbe.

Ljubljana

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

PETEK, 15. SEPTEMBRA: 8.10 Operna matineja; 9.35 Melodije za prijetno razvedrilo; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Tine Benedičič: Problemi obnove sadovnjakov na Gorenjskem in Dolenjskem; 12.40 Z domačimi ansambli; 13.30 Priporočajo vam; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Napotki za turiste; 16.00 »Vrtiljak«; 17.20 Operni koncert; 18.15 »Signali«; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Borisa Franka; 20.00 Pesmi in plesi drugih narodov; 20.30 Top-pops 13; 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih; 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih.

SOBOTA, 16. SEPTEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 S Pihalnim orkestrom RTV Ljubljana; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Jože Ferčej: Gospodarnost narekuje usmerjanje in izpopolnjevanje živinoreje; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočajo vam; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtiljak«; 17.10 Gremo v kino; 18.15 Iz operetnega sveta; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Borisa Franka; 20.00 V soboto zvečer; 22.20 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 17. SEPTEMBRA: 4.30—8.00 Dobro jutro! 8.05 Radijska igra za otroke — Ivo Kušan: »Melita vidi modro sonce«; 9.05 Iščemo popevko poletja; 10.05 Še pomnite, tovariši . . . I. in II. grupa odredov med ofenzivo poleti 1942; 10.25 Pesmi borbe in dela; 10.45—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 13.30 Nedeljska reportaža; 14.30 Humoreska tega tedna — Vidokove pustolovščine — IV; 15.05 Slovenska zemlja v pesmi in besedi; 16.00—18.00 Nedeljsko športno popoldne; 18.00 Radijska igra — Alfred Andersch: »Smrt Jamesa Deana«; 19.00 Lahko noč, otroci! 1.15 Glasbene razglednice; 20.00 V nedeljo zvečer; 22.20 Godala za lahko noč.

PONEDELJEK, 18. SEPTEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.40 Z revijskimi orkestri; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Metod Sekirnik: Vzroki in posledice snegolomov in vetrolomov v gozdovih; 12.40 S tujimi pihalnimi godbami; 13.30 Priporočajo vam . . . 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtiljak«; 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne; 18.15 Popevke in plesni ritmi; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Borisa Terglava; 20.00 Stereofonski operni koncert; 22.15 Za ljubitelje jazza.

TOREK, 19. SEPTEMBRA: 8.10 Operna matineja; 9.35 Slovenske narodne; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Jelka Hočevar: Zatiranje plevelov v žitih jeseni; 12.40 Z domačimi godci in ansambli; 13.30 Priporočajo vam; 14.40 »Na poti s kitaro«; 16.00 »Vrtiljak«; 17.10 Popoldanski simfonični koncert; 18.15 V torek na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Henčka Burkata; 20.00 Prodajalna melodij; 20.30 Radijska igra — Günther Weissenborn: »Harlemska balada«; 22.15 Od popevke do popevke.

SREDA, 20. SEPTEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.25 Popevke in zvoki iz studia 14; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Tine Pardubsky: Prehrana telet glede na fiziološke posebnosti prebavil prežvekovalcev; 12.40 Od vasi do vasi; 13.30 Priporočajo vam; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtiljak«; 17.10 Poletno glasbeno popotovanje; 18.15 Igramo za vas; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 Koncert Simfoničnega orkestra RTV Ljubljana; 22.15 S festivalov jazza.

ČETRTEK, 21. SEPTEMBRA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Pesmi in plesi narodov Jugoslavije; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Slavko Čepin: Gospodarno zrejanje velikega števila mlade živine prinaša pomemben dohodek; 12.40 Igrajo pihalne godbe; 13.30 Priporočajo vam . . . 14.30 Z ansamblom Boruta Lesjaka; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtiljak« ;17.10 Koncert po željah poslušalcev; 18.30 Iz kasetne produkcije RTV Ljubljana; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansamblom Jožeta Kampiča; 20.00 Četrtkov večer domačih pesmi in napevov; 21.00 Literarni večer; 21.40 Glasbeni nokturno; 22.15 Iz makedonske simfonične literature.

TV spored

NEDELJA, 17. IX.
9.20 OTROŠKA MATINEJA: Vitez V.har, Vsi vlaki sveta (Lj)
10.10 MOZAIK (Ljubljana)
10.15 POJE SREČKO KOSOVEL IZ AJDOVŠČINE (Lj)
10.45 PRENOS SLOVESNOSTI OB 25-LETNICI PRIKLJUČITVE SLOVENSKEGA PRIMORJA (Lj)
12.30 MESTECE PEYTON (Lj)
13.20 TV KAŽIPOT (Ljubljana) NEDELJSKO POPOLDNE
18.05 PRECEP — italijanski film (Ljubljana)
19.50 CIKCAK (Ljubljana)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
21.00 3-2-1 (Lj)
21.05 FESTIVAL ŠPORTNIH IN TURISTIČNIH FILMOV V KRANJU (Lj)
21.30 ŠPORTNI PREGLED (JRT)
22.00 PROSLAVA V CERKNEM — ponovitev report. (Lj)
22.30 POROČILA (Lj)

PONEDELJEK, 18. IX.
16.45 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Bg)
17.45 L. Suhadolčan: MEDVEDEK NA OBISKU — II. del (Lj)
18.00 RISANKA (Ljubljana)
18.15 OBZORNIK (Ljubljana)
18.30 KREMENČKOVI — serijski barvni film (Ljubljana)
18.55 MOZAIK (Lj)
19.00 ŠAHOVSKA OLIMPIADA — prenos (Sk, Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Ljubljana)
20.25 3-2-1 (Ljubmjana)
20.35 ŽENA IN OTROK — TV drama (Lj)
21.25 KULTURNE DIAGONALE (Lj)
22.15 POROČILA (Lj)

TOREK, 19. IX.
17.15 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec dp 17.30) (Bg)
17.50 ZLATA GOSKA — pravljica (Ljubljana)
18.05 RISANKA (Ljubljana)
18.15 OBZORNIK (Lj)
18.30 OD ZORE DO MRAKA (Lj)
19.00 MOZAIK (Lj)
19.05 PRVINE LIKOVNEGA USTVARJANJA: Osnove — II. del (Lj)
19.25 ODKRITJE TELEVIZIJE — II. del (Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
25.35 PAJKOVA TAKTIKA — italijanski film (Ljubljana)
22.15 GLASBENI NOKTURNO POROČILA (Lj)

SREDA, 20. IX.
8.20 TV V ŠOLI (Zg)
11.00 OSNOVE SPLOŠNE IZOBRAZBE (Bg)
16.45 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec do 17.00) (Bg)
17.50 VITEZ VIHAR — serijski film (Lj)
18.15 OBZORNIK (Lj)
18.30 JAZZ NA EKRANU (Lj)
19.00 MOZAIK (Lj)
19.05 NA SEDMI STEZI (Lj)
19.30 NAŠ EKRAN (Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.35 RTV KONFERENCA (Lj)
21.35 Goldoni-Rupel: PRIMORSKE ZDRAHE — II. del (Lj)
22.50 POROČILA (Lj)

ČETRTEK, 21. IX.
17.45 DANES SEM ASTRONAVT odd. iz serije Primožev dnevnik (Lj)
18.15 OBZORNIK (Lj)
18.30 VSI VLAKI SVETA — serijski film (Lj)
18.55 MOZAIK (Lj)
19.00 MESTECE PEYTON (Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.35 ČETRTKOVI RAZGLEDI (Lj)
21.35 G. Neveux: VIDOCQ (Človek s sto imeni) nadaljevanje in konec (Lj)
22.00 B. Ipavec: SERENADA (Lj)
22.20 POROČILA (Lj)

PETEK, 22. IX.
18.15 OBZORNIK (Lj)
18.30 NAŠI OPERNI PEVCI: Ladko Korošec (Lj)
18.50 GOSPODINJSKI PRIPOMOČKI (Lj)
19.00 EKONOMSKO IZRAZOSLOVJE (Lj)
19.05 MOZAIK (Lj)
19.10 SODOBNIKI. Mira Mihelič
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.35 Z DUŠO IN TELESOM — ameriški film (Lj)
22.15 POROČILA (Lj)

SOBOTA, 23. IX.
18.15 OBZORNIK (Lj)
18.30 V DEŽELI KLOBUKOV — ob sk v ŽIVALSKEM VRTU, barvna filma (Lj)
19.20 MOZAIK (Lj)
19.25 NA POTI K ZVEZDAM — barvna oddaja (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.35 ZLATI DELFIN — festival zabavne glasbe v Poreču — prenos Zagreb
21.35 PRIBOČNIK NJEGOVE EKSELENCE — sovj. nadaljevanka (Lj)
23.05 TV KAŽIPOT (Lj)
23.25 POROČILA (Lj)

UGANKARSKI
PAVLIHA
PRIDE, KADAR PRIDE
je že tu!

POSLUŠATE JH NAJRAJE

Vsem vam, ljubiteljem pop lestvice »T«, prav lep pozdrav!

Teden je naokoli in spet je pred vami nova Pop lestvica »T«, sestavljena po podatkih, ki smo jih prejeli iz Tehnomercatorjevih prodajaln »Elektro«, »Radio« in Veleblagovnice »T«.

Tokrat prejme ploščo izžrebanka: ANA LILIJA, Šempeter 49, Šempeter v Sav. dolini.

POP LESTVICA »T«:

1. OLIVERA KATARINA — HTELA BIH DA ZNAM
2. DRAGO DIKLIĆ — TEŠKO MI JE ZABORAVIT TEBE
3. TOM JONES — THE YOUNG NEW MEXICAN PUPPETEER
4. FRANC KOREN — DOBER DAN, MAMA HELENA
5. MIDDLE OF THE ROAD — SACRAMENTO
6. MLADI LEVI — ODPRITE OKNA VOJNA JE KONČANA
7. ENGELBERT HUMPERDINCK — HOW DOES IT FEEL
8. THE SWEET — LITTLE WILLY
9. ALAGA GAGIĆ — PLAČU, PLAČU MOJE NOČI
10. NILSSON — WITHOUT YOU

Ime in priimek: _____

Točen naslov: _____

Naslov skladbe: _____

Plošče kupujem v: Veleblagovnici »T«, »Elektro«, »Radio«. (ustrezno obkroži)

Kupone pošljite do srede, 20. septembra do 12. ure na naslov: »NOVI TEDNIK«, Gregorčičeva ulica 5, Celje. »TEHNO-MERCATOR« CELJE

mali oglasi

PRODAM

VEČJO količino suhih desk smrekovih in borovih debeline 2,5 cm prodam. Ponudbe pod »Glinsko«.

FIAT 1100 poceni prodam. Ponudbe pod »7.000,00 din«.

KRAVO mlekarico brejo in vozno prodam. Pušnik Ivan, Glinsko 3 Škofja vas.

HIŠO v Vojniku 76 ugodno prodam. Ogled v nedeljo 24. 9. od 8. do 12. ure.

GLOBOK OTROŠKI voziček prodam. Skale Jasna Debro 44 Laško.

NOVE hrastove sode od 100 do 300 l lahko dobite po ugodni ceni v Ločici 69 p. Polzela.

NSU prinz 1000 c letnik 1971 prodam. Zupančič Celje, Stanetova 15.

AUSTIN 1300 letnik 1970 registriran do junija 1973 prodam. Ropotar Marjan, Šempeter 85.

GRADBENO parcelo nad Vojnikom prodam. Ponudbe pod »Male Dole«.

AUSTIN 1300 letnik 1970 (malo karamboliran) prodam. Telefon 22-901 Celje.

GARAŽO v Jurčičevi ulici prodam. Pismene ponudbe na naslov Mulej Anton, Kajuhova 11 Celje.

PRASICA za zakol prodam. Antloga Ivan, M. Pirešica 12 Petrovče.

R 10 MAJOR letnik 1966 z vgrajenim radioaparatom znamke »Philips« prodam. Ponudbe pod »Gotovina«.

FIAT 750 letnik 1970 prodam. Cena ugodna. Pavčnik ul. V. prekom. brigade 13 (Otok) Celje.

PEČ za centralno kurjavo Okrožnikovo — večjo, malo rabljeno — ugodno prodam. Cekuta, Okrogarjeva 5 Nova vas Celje. Ogled v popoldanskem času od 15. do 16 ure.

ZARADI onemoglosti prodam lep travnik v izmeri 60 a, sladka krma — v bližini Marije Gradca v Laškem. Možna strojna košnja. Jagoče 12 Laško.

MOPED T 12 dobro ohranjen ugodno prodam. König Anton, Lahovno 22 Celje.

FIAT 750 prevoženih 37.000 km, registriran za leto 1973 v dobrem stanju prodam. Edi Vengust, Cesta na grad 66 a.

SADNO stiskalnico 50 in 100 l na vzmet prodam. Pilih Jakob Celje — Trnovlje 203.

AUSTIN 1300 letnik 1972 6000 km prodam. Pešec, Trubarjeva 53 a Celje.

DNEVNO sobo dobro ohranjeno prodam. Šaranovičeva 6 b Celje — Stanovanje 26.

STISKALNICO za grozdje 150 l ugodno prodam. Teharje 22.

TELEVIZOR »Grand« ugodno prodam. 1.500,00 Sevšek Marija, Prešernova 14.

RENAULT 4 R letnik 1965 prevoženih 80.000 km ugodno prodam. Ogled možen vsak popoldan. Ogorevc 23 Štore.

MOŠKI suknjič — nov in hlače poceni prodam. Dimec Dobrova 60 Celje.

MOTOR BMW 250 cm³ registriran prodam. Kalšek Dani, Marija Dobje 11 Dramlje.

PEČ na olje EMO 3 prodam za 600 din. Turk, tel. 71-900 dopoldan.

FIAT 1100 v voznem stanju prodam. 670.000 S. din.

PRODAM kompletno dnevno sobo. Cena po dogovoru. Franc Perc, Ljubljanska 27, Celje, telefon 216 29.

Ogled vsak dan popoldan. Himzo Fojnica Ribarjeva 3 Celje.

NOVEJŠO enonadstropno hišo z velikim vrtom na zelo lepem sončnem kraju v bližini mesta — primerno tudi za zdomce — prodam. (tudi za devize). Ponudbe pod »Celje«.

VSLED preureditve stanovanja ugodno prodam televizor. Šarlah Anton Ul. Frankolovskih žrtev 34 Celje.

VEČJE stanovanje prodam. Ogled dopoldan. Angelca Jamuzovič Teharska c. 53 Celje.

GARAŽO prodam najboljšemu ponudniku. Pismene ponudbe z navedbo cene pod »Garažni box na Zelenici«.

KUPIM

ENOOSNO kiper prikolico kupim. Ponudbe pod »Prikolica«

MANJŠE stanovanje v Celju kupim. Ponudbe pod »Za dve osebi«.

KNJIŽNI regal dobro ohranjen kupim. Ponudbe pod »Knjige«.

STANOVANJE

ODDAM stanovanje proti predplačilu za tri leta. Ponudbe pod »Predplačilo«.

IŠČEM eno veliko ali dve manjši sobi. Ponudbe pod »Neopremljeno«.

ZAMENJAM sončno trosobno stanovanje za manjšega v mestu, na Otoku ali bližnji okolici. Ogled popoldan. Dokler, Breg 22 Celje.

USLUŽBENKA išče neopremljeno sobo. Ponudbe pod »Cimprej«.

SPREJMEM samskega sostanovalca. Soba opremljena. Dobrava 8 Celje.

SOBO ODDAM eni ali dvema samskima osebama. Kidričeva 20 (ob Mariborski cesti).

IŠČEM opremljeno ali neopremljeno sobo po možnosti v centru mesta. Ponudbe pod »September«.

VZGOJITELJICA išče opremljeno ali neopremljeno sobo. Plača po dogovoru. Ponudbe pod »Otok«.

POŠTENO dekle sprejmem na stanovanje. Klinčar, Dečkova 4.

ZAPOSLITEV

FRIZERSKO POMOČNICO z znanjem žensko — moškega frizerstva iščem. Ponudbe pod »Radeče«.

ZLAT KLUB TIVOLI

Kolesarjenje, pa tudi veslanje ... sredi zime, sredi Ljubljane v Zlatem klubu v hali Tivoli

Na podlagi sklepa sveta zavoda

DOMA OSKRBOVANCEV Novo Celje

se razpisuje

JAVNA LICITACIJA

o prodaji rabljenih osnovnih sredstev

Licitacija bo 26. 9. 1972 ob 8. uri v Novem Celju.

Ogled predmetov je možen vsak dan od 10. do 13. ure, kjer se nahaja tudi kompleten seznam predmetov za prodajo.

KOMBINAT HMEZAD

DE KMETIJSTVO ŠMARJE

razpisuje
po sklepu Sveta delovne enote

JAVNO LICITACIJO

RABLJENIH KMETIJSKIH STROJEV

V prodaji bodo traktorji znamke Ferguson in Zetor, traktorske enoosne in dvoosne prikolice ter drugo orodje.

Prodaja bo dne 23. 9. 1972 ob 10. uri v Šmarju pri Jelšah — Strojni servis.

Interesenti, ki se želijo udeležiti licitacije, morajo pred pričetkom položiti 10% varščino od izklicne cene predmeta, katerega želijo licitirati.

Razpisna komisija delavskega sveta

trgov. podjetja na debelo in drobno

»TKANINA« — CELJE

razpisuje
po določilih statuta podjetja delovno mesto

DIREKTORJA PODJETJA

Kandidat za razpisano delovno mesto mora izpolniti naslednje pogoje:

- imeti mora visokošolsko izobrazbo ekonomske smeri in 5 let dela na vodstvenih delovnih mestih; ali
- imeti mora višješolsko izobrazbo ekonomske smeri in 10 let prakse, od tega 5 let na vodstvenih delovnih mestih.

Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o strokovnosti do 10. oktobra na naslov podjetja pod oznako »za razpis«.

Interesenti lahko dobe podrobnejše informacije pri razpisni komisiji podjetja.

SVET Osnovne šole Šentjur pri Celju razpisuje prosto delovno mesto snažilke, ki bo opravljala tudi delo pomožne vzgojiteljice v otroškem vrtcu. Prošnje sprejema svet osnovne šole 8 dni po objavi razpisa.

FRIZERSKO vajenko sprejmem Ponudbe pod »Takoj«.

TAKOJ zaposlim pridno žensko z znanjem šivanja na stroj. Ponudbe pod »Lahko nekvalificirana«.

UPOKOJENCI — gospodinje — dijaki! »Dnevnik« podružnica Celje Cuprijska 4 nudi za priložnostno delo zelo dober zaslužek.

ZA KLEPARSKA in ventilacijska dela sprejmem delovno pomoč. Ponudbe pošljite na naslov Turk Ivan, Vipavska 13 Celje ali osebno od 15. ure dalje.

IŠČEM izučenega ali priučenega delavca za popravila koles. A. Weber, meh. del. Celje — Zidanškova 8 Celje.

RAZNO

ODDAM garažo na Otoku. Tel. št. 21004.

VDOVEC z lepim posestvom želi spoznati upokojenko, mirno, značajno z znanjem kuhe zaradi ženitve. Ponudbe pod »Srečna bogata trgatev«.

INSTRUIRAM za šole francoščino, nemščino in latinščino. Ponudbe pod »Pravnik«.

TVD »Partizan« Gaberje Celje, Mariborska 42 razpisuje prosto delovno mesto hišnika. Pismene prijave pošljite na društvo do 25. 9. 1972. Pogoj je zamenjava stanovanja v Celju.

VRTNICE velikocvetne, mnogocvetne, spenjalke in grmovnice v 100 sortah dobite po 20. oktobru pri Antonu Jelenu v Šentilju pri Velenju.

Razpisna komisija pri

OSNOVNI ŠOLI »MIROSLAV ŠIRCA« PETROVČE

razpisuje
prosto delovno mesto

HIŠNIKA-KURJAČA
za nedoločen čas

Pogoji:
— izpit za kurjača;
— kvalificiran delavec — mizar ali ključavničar

Stanovanja ni.

V vsak dom NOVI TEDNIK

— avtomobili: ZASTAVA TOMOS CITROEN NSU
— rezervni deli: ZASTAVA, TOMOS CITROEN NSU in ŠKODA
— rezervni deli za kolesa in motorje
— avtoelektrični material
— akumulatorji in avto gume
— skratka vse, kar potrebujete za vaš avto

VZEMITE NAJBOLJŠE

Zgornjesavinjska kmetijska zadruga

TESNA VEZ S KMETI

Kljub pomembnim dosežkom na vseh področjih gospodarske dejavnosti je kmetijstvo v mozirski občini še vedno pomembna gospodarska dejavnost. Nosilka razvoja na tem področju je že od vsega začetka Zgornjesavinjska kmetijska zadruga. Od same ustanovitve dalje je zamemben kmetijski proizvajalec.

Poleg osnovne dejavnosti pa se v zadnjem obdobju uveljavija tudi na drugih področjih. Turizem je postal pomemben dejavnik njene aktivnosti. Nedavno tega je zadruga prevzela nazaj nekatere gostinske lokale, ki je z

druga pomemben činitelj v modernizaciji in proizvodnji preusmeritvi gornjesavinjskih kmetij. Poleg tega, da se intenzivno ukvarja z razvojem celotnega kmetijstva, pa se zadruga pojavlja tudi kot p

njimi razpolagal Turist, sedaj pa uspešno nastopajo kot dejavnik nadaljnjega turističnega razvoja v občini. Posvečanje pozornosti turizmu in gostinstvu pa ne pomeni siromašenja osnovne dejavnosti. Z lastno proizvodnjo pomeni Gornjesavinjska kmetijska zadruga pomemben člen v gospodarstvu celotne občine. Rezultati njenih prizadevanj so vidni na vsakem koraku. Mlečna proizvodnja se iz leta v leto veča. Že letos bodo v kooperaciji dosegli preko štiri milijone litrov mleka.

Z letošnjim letom pa je po zaslugi zadruge zajela dolino nova proizvodnja. Dolgoročna pogodba z Etolom predstavlja osnovo za uvedbo nove kmetijske proizvodnje — pridelovanje jagod. Številni kmetje so z jagodami zasadili svoje kmetijske površine in tudi ta dejavnost bo prinesla nov, pomemben dohodek. Na slehernem koraku je v kmetijski proizvodnji čutiti prisotnost zadruge, ki kmetom veliko pomeni. Strokovna pomoč in garantiran odkup so dejavniki, ki zgornjesavinjskemu kmetu pomenijo osnovo njegovega dela in ustvarjanja. Čas nezaupanja je že zdavnaj minil. Kmet vidi v zadrugi člen, ki mu omogoča, da se s svojimi proizvodi pojavlja na tržišču. To pa je tudi osnovni cilj zadružne dejavnosti.

Uspehi zadnjih let so trdna osnova bodočega razvoja kmetijstva v mozirski občini.

KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE NAGRAJUJE — KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE NAGRAJUJE

NAŠE VPRAŠANJE - VAŠ ODGOVOR

V vsaki številki Novega tednika vam bomo postavili eno vprašanje. Napisali ali obkrožili boste odgovor, za katerega boste prepričani, da je pravilen. Odgovore na kupone pošljite na uredništvo Novi tednik Celje, Gregorčičeva 5, do ponedeljka. S tem že sodelujete pri žrebanju.

V žrebanje bomo uvrstili vse odgovore — pravilne in nepravilne. Toda z nagradami LIBELE in KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE bodo nagrajeni le tisti izžrebanci, ki bodo pravilno odgovorili. Pet izžrebanih igralcev z nepravilnimi odgovori pa bo prejelo knjižne nagrade.

Torej — vsak teden 15 nagrad za naše bralce in bralke v novi NT igri.

In še posebne nagrade za nove naročnike. Za vse nove naročnike, ki se bodo naročili na NT z naročilnico, ki jo bomo objavili vedno na tem prostoru, pa bomo pripravili vsake tri tedne še posebno žrebanje — za Libelino konvektorsko peč ali pa za maser.

Skupno torej čez 500 nagrad Libele in Keramične industrije Liboje za nove naročnike in bralce.

In še 300 knjižnih nagrad NT.

Morda vesela, vendar nevesela novica. Danes začasno prekinjamo z našo nagradno igro. Naše vprašanje — vaš odgovor. Ali bolje in točneje — danes boste poslali zadnjikrat izpolnjen kupon v naše uredništvo, ker bomo že prvi teden v oktobru štartali z novo nagradno igro Ljubljanske banke. SPOZNAJMO SE! Da, Spoznajmo se, bo naša nova nagradna igra, Ljubljanska banka pa bo igralce, udeležence iger nagradila s branilnimi knjižicami, na katerih bo že vložen prvi začetni znesek.

Enaintridesetkrat se je zavrtel naš boben sreče s sodelovanjem Libele in Keramične industrije Liboje. Z igro bomo še nadaljevali — prihodnje leto. Malo novosti in svežine v iskanju sreče nam bo vsem samo koristilo, zato bomo to igro za nekaj časa prekinili. Bralc, pa ne boste nič prikrajšani — nagrade bodo spet na voljo kasneje, sedaj pa se nam obeta prav tako res zanimiva igra.

Spoznajmo se! Ne pozabite! In denarne nagrade!

Žreb je nagrade Keramične industrije Liboje takole razdelil:

Marija Čujež, Tratna n.h., Grobelno
Karolina Umek, Začret 14 a, Škofja vas
Stanka Štor, Štore 171
Pepca Kojc, Gregorčičeva 1, Šoštanj
Franjo Bončina, Prekomorskih brigad 15, Celje
Adela Stritih, Vojnik 184
Janko Jež, Zabukovica 15, Griže
Andrej Štern, Vojkova 17, Celje

Stoletno pratiko prejmejo:

Vid Marcen, Lopaca 32, Prevorje
Pavla Jordan, Šercerjeva 20, Celje
Alojz Kolar, Zagajškova 3, Celje
Karmen Poredoš, Ob železnici 1, Celje
Anton Novak, Čuprijska 8, Celje

In kaj najraje berete? Seznam knjig je dolg. V zadnjem času ste navdušeno brali tele knjige: zbirko Naša beseda, Ana Karenina, Leksikone, Zgodovina Celja in okolice, Ciganka, Domači zdravnik, Onduo, moj črni fant, Pod svobodnim soncem, Josip Broz-Tito — monografija ter še mnoge druge.

NOVO VPRAŠANJE ZA VAS

Zadnje in zato preprosto — kakšna se vam je zdela naša nagradna igra? Lahko napišete še kaj več. Zadnje žrebanje bomo napravili sami, po nagrade pa pridite izžrebanci v ponedeljek, 18. septembra dopoldne!

Tudi današnje kupone pošljite na uredništvo do ponedeljka.

KUPON 31

Odgovor: _____

Ime in priimek: _____

Točen naslov: _____

CVETLIČNI LONČKI — novih, sodobnih oblik — bodo s cvetjem, ki ga gojite doma, dali dih svežine. Za različno vrsto cvetja — različne velikosti. Po izvedbi se ujemajo s sodobnim pohištvom in arhitekturo.

Cvetlični lončki — izdelek keramične industrije Liboje — so lahko postavljeni na ustrezno pohištvo ali stojala v stanovanju, na okenske police. So stabilni in trpežni.

Največjo izbiro te in druge posode boste našli v industrijski prodajalni Keramične industrije Liboje. Prodajalna je odprta ob delavnikih od 8. do 18. ure, tudi ob sobotah.

NAROČILNICA

IME _____

PRIIMEK _____

TOČEN NASLOV _____

POŠTA _____

S to naročilnico naročam Novi tednik in se s podpisom obvezujem da bom redno plačeval(a) naročnino

Podpis _____

KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE NAGRAJUJE — KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE NAGRAJUJE

NOVA SREDNJA ŠOLA

V petek je v Velenju podpredsednica Izvršnega sveta SR Slovenije dr. Aleksandra Kornhauserjeva položila temeljni kamen za novo srednjo rudarsko in elektro tehniško šolo. Te velike svečanosti so se udeležili številni javni in družbeno politični delavci, predstavniki šolstva in pa številna mladina, ki se je najbolj veselila te pridobitve, saj bo v šoli, ki bo veljala milijardo in sedemsto milijonov starih dinarjev, našlo mesto okrog 500 dijakov, kjer jim bo omogočen najsodobnejši kabinetni pouk. To je obenem tudi prva srednja šola, ki bo zgrajena z enotretjinskim prispevkom, ki ga daje republiška skupščina v letošnjem letu za izgradnjo srednjih šol. Predvidevajo, da bo šola zgrajena do 3. julija prihodnjega leta.

Foto: D. Medved

EXPORT
KOVINOTEHNA
IMPORT

UVOZ — IZVOZ — TRGOVINA NA MALO IN VELIKO — ENGEENERING — ZASTOPSTVO TUJIH FIRM

OBRTNIKI!

VSE VRSTE ORODJA
za vašo delavnico kupite v prodajalni
KOVINAR, Mariborska cesta 17

Mlini in mlinarji

Piše DRAGO MEDVED

OD JOŠTA SOTEŠKEGA

Naše zgodbe o mlinih in mlinarjih se bližajo koncu. Brezmejna so doživetja naših ljudi, prebivajočih v grapah in ob rečnih strugah, kjer so jim celo življenje bili za družbo ropotajoči mlinski kamni in skrivnostna simfonija šumeče vode po uravnani reki. Neprespane noči, pripovedovanje o strahovih, kriki v nočeh, ko je voda prestopila bregove ... vesel smeh deklet, ki so nosile pšenico v mlin ... Za konec sem obiskal vsem nam dobro znani Joštov mlin v Medlogu, pa sem kaj kmalu ugotovil, da ga ne bom mogel predstaviti na tem odmerjenem prostoru in zato se bomo na tem mestu z Joštovimi srečali večkrat.

Verjetno je še kje kakšen mlin na našem območju pa ga nisem obiskal ..Resnično je težko najti vsako grapo. Morda pa to niti ni bil namen. Namen je bil spoznati bistvo propadanja te naše, zdaj že etnološko-muzejske vrednosti, te arhitekturne posebnosti našega človeka. Pravzaprav pa razlogi, posebej še z ekonomskega stališča niso neznani ali celo zapleteni. Ves problem okoli mlinov, takih romantičnih s kolesom ob vodi, je povsem enostaven. Tehnološki razvoj je prinesel boljše rešitve, tehnično izpopolnjene in časovno rešene v korist človeka. Ne bi pa smeli dajati vnemar pomislekov in idej nekaterih mlinarjev, ki so izrazili željo, da bi svoje mline še vzdrževali, a z družbeno pomočjo, ker sami tega denarja nimajo. Na ta način bi se ohranili v uporabnem stanju in v morebitnih kritičnih časih ponovno služili svojemu namenu. Da, marsikateri mlin bi lahko »vključili« v splošni ljudski odpor. Toda o tem smo že pisali. Spoznajmo zdaj mlin, ki ga poznajo širom Slovenije, posebno še naši prekaljeni revolucionarji, slikarji, književniki. Spoznajmo Joštov mlin, ki ga je dal zgraditi že Friderik II. in zdaj živi v njem Jošt Melhior, edini mlinar v Sloveniji z višjo mlinarsko šolo na Dunaju.

Spominska plošča

Prof. Janko Orožen pravi v svoji Zgodovini Celja in okolice takole: »Med Ložnico in glavno cesto ležeči travnik se še zdaj imenuje Tirgut (Tiergartenzverinjak). Gozd je bil najbrže grofovsko lovišče, v ograjenem Tirgutu so gojili divjačino.

Med gozdnim dvorom in Tirgutom je bil ob Ložnici mlin, ki ga je grof Friderik poleg monogih kmetij in gorskih pravic leta 1436 podelil JOŠTU SOTEŠKEMU, ki ga tedaj že označuje kot »ljubega in zvestega«. Navedba je določna in ne dopušča nobenega dvoma ...«

Torej tukaj se pričenja zgodovina Joštovega mlina. V malo poznejših časih je bil mlin prvič »nacionaliziran«, ker se je Jošt Soteški nekaj upiral Habsburžanom in so mu lepo mlin vzeli. O tem je dobro poučen sedanji dolgoletni gospodar Melhior Jošt, od katerega bomo izvedeli marsikaj zanimivega, in pa seveda od njegove žene Darinke Jošt, znane celjske pedagoške delavke. Mlin je bil pozneje še dvakrat nacionaliziran, a o tem prihodnjič. Brali bomo tudi burno zgodovino do I. svetovne vojne in pa zelo važno obdobje pred II. svetovno vojno, ko se je v Joštovem mlinu zbiral svet pobornništva naše revolucije in spoznali bomo celo vrsto znanih imen iz političnega in umetniškega sveta, pa o tem, kako je mlada Darinka, ko je prišla v mlin, najprej nekaj dni prejokala na vrečah in poslušala obljube svojega mladega moža, da bo lahko vseeno naprej študirala v Ljubljani ...

Skratka, v Joštovem mlinu se je zgodilo toliko stvari, da bi izurjena in izkušena roka kaj kmalu ustvarila precej zajetno knjigo o časih, ki so zgradili mogočno zgradbo dogodkov v vseh letih njegovega obstoja. Dogodki, ki so znani, so odraz takratne moči njegovih gospodarjev, v poznejši dobi pa svetal spomenik najtežjim časom naše revolucije, saj je bil mlin dom komunistom.

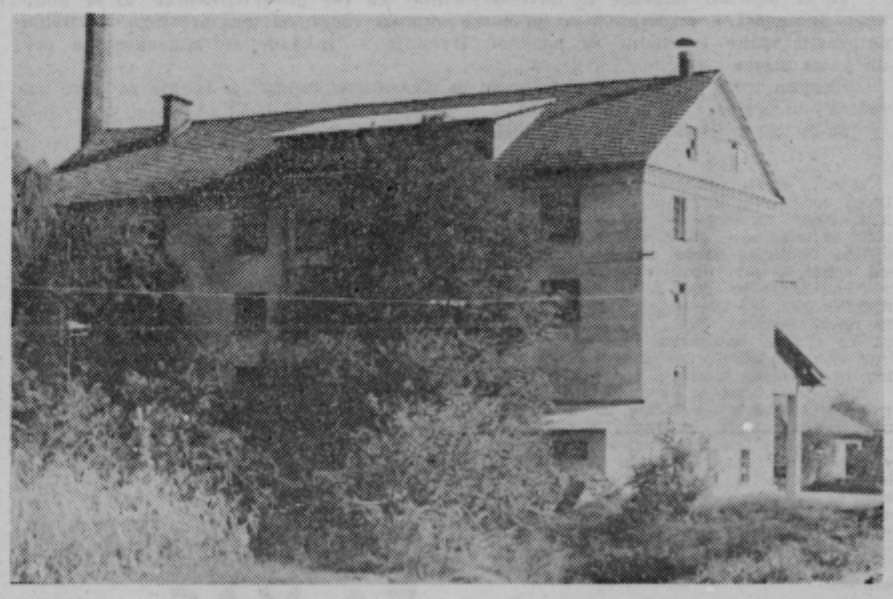

Začenjamo z današnjo sliko

NOVI TEDNIK 37

NOVI TEDNIK – Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec – Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglasi: Trg V kongresa 10 – Glavni in odgovorni urednik: Jože Volfand; Tehnični urednik: Drago Medved – Redakcija: Milan Božič, Edi Goršič, Jure Krašovec, Milan Seničar, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Berni Strmčnik – Izhaja vsak četrtek – Izdaja ga ČGP »Delo« – Tisk in kliševi: ČGP »Delo« Ljubljana – Rokopisov ne vračamo – Cena posamezne številke 1 din — Celoletna naročnina 48 din, polletna 24 din. Tekoči račun: 501-1-167/2. ČGP »DELO« Ljubljana — Tel.: uredništvo 223-69 in 231-05, mali oglasi in naročnine 228-00.